

2. 371-371.

National Library of Scotland

B000181570

Ein Spioradail
18

Pedruig Grannd,

an Strathspey, Sgìreachd
Aberneich

[1837]

LAURISTON CASTLE
LIBRARY ACCESSION

AN CLAR INNSIDH

	Taobh duilleag.
PREFACE,	v
Creideamh Dhaona taoght Dhe,.....	1
Oran mo Leanabh eg,	7
Gradh m' Fhear-Saoraidh,	11
Gealladh an t-Slanui-fhear,.....	13
Eifeachd a'm Fuil an Uain,.....	17
Buachaillean Israeil,.....	19
Calbhari,.....	22
Coigrich,.....	26
An Dachaidh Bhuan,.....	29
An Deagh Shaighdear,	32
An Turus,	35
Garadh Edein,.....	40
Oran Gaoil,	43
Trua'gh Shiorruidh	47
Staid Naduir,.....	50
Oron do'n t-Saoghal,	54
Gairdeachas an Fhirean,.....	58
Aonachd an Spiorad,	60

Glaodh na Mairtairach,.....	67
La a Bhreitheanais,	82
Gloir an Uan	88
An Geatadh Cumhann,	94
Am Bicbal,	95
Gearan Nan Gael,.....	99
Comhairle Do'n Oige,.....	103
Oran Do'n Aois,.....	108
Bas an Fhirean,.....	112
Ri h ran Uamhas.—Bas an Aingidh,.....	116
Caraid 'is dluthaidh na Bratha,	119
Tobair na 'n uisgeachan beo,	125
Oran na Missicnaries,	128
An tait hh'aig Eoin,	134
An t-conn ni Feumail,	135
Beatha an Duine,.....	137
An Fhois Shioruidh,	141
Oran do'n Uaigh,.....	143
A Chulaidh Sgiamhach,	146
Stri ann an Zion,	149
An Soisguel,	151

PREFACE

TO

THE FOURTH EDITION.

SINGING is practised by almost every nation under heaven, and it has been found in every age to have a powerful operation upon the mind—to elevate it above trifling things—to comfort it under afflictions and trials—to banish sorrows and cares—and to strengthen the heart for great achievements. Christians are not only invited to this cheerful exercise, but positively commanded, to teach and admonish one another with psalms, and hymns, and spiritual songs, singing and making melody to the Lord, with grace

in their hearts—Col. iii. 10. And we have seen with our eyes that where true religion is in a prosperous state, there is singing and the voice of gladness in the dwellings of the righteous—Ps. cxviii. 15; and seldom can a company (particularly young pious people) meet without joining their voices together, to sing the praises of God. On the other hand, when the children of Zion hang their harps upon the willow trees, and cannot sing the songs of Zion, it is one proof that they are too near the Babel streams, and not drinking abundantly out of the river that makes glad the city of our God.

When the morning stars sang together, all the sons of God shouted for joy—Job xxxviii. 7; and shouting for joy will be a part of the joyful work of the saints in the eternal world.

The Highlands of Scotland have been

notable for singing in ages past, and a number of men appeared among them who had the best of talents for poetry ; but, alas, true piety, self-denial, and devotedness to God, were little known among them ; and, then, their beautiful talents for poetry were prostituted for the worst of purposes—for the praise of some men, and the disgrace of others ; and their vain and profane songs were awfully corrupting the morals of the youth, who took the greatest delight in them. And their brethren in other places who enjoyed the Gospel in its purity for ages, neglected the Highlanders, although they were a very interesting race of men, and always found among the bravest and best defenders of our country.

At last, like Moses, it came into the hearts of some to visit their brethren ;—

societies were established—the Scriptures were circulated—preachers were sent forth—and Gaelic schools were instituted—and now, by the blessing of the Lord, it is well known that their labour was not in vain. It was a glorious day for the Highlanders, when the Scriptures, the psalms, and hymns, were translated into their native tongue: but hitherto they had no spiritual songs, that they could sing in private, and with their old Highland airs, till Dugald Buchanan of Rannach appeared, a father in Israel. He spent his time and his talents in teaching them to read, preaching the Gospel to them, and composing spiritual songs for their edification and comfort. His poems have not yet been equalled, and will never be excelled. Many thousand copies of his little book have been sold, but his

raee was run before he composed such a variety as would suit Christians in every situation.

About twelve years ago I composed a few poems, and, by the advice of some friends, published them. As to their merit, it is not for me to judge, only they got a wide eirculation ; and good judges say, that, if they do no good, they will do no harm ; and it is well known that in every part of the Highlands they are sung, and a vain song is seldom heard. Three editions have been sold off ; and for years back they are out of print. Finding still that there is a demand for them, and having several new ones to add to them, I publish the whole in one little volume.

Some have been saying that I published them for my temporal benefit, but I hope I have a higher aim ; and those with

whom I was dealing know that it was very little profit that ever I reaped from the sale of them. That souls may reap the benefit, and the Lord may have the glory, is the desire and prayer of your servant,

PETER GRANT.

PREFACE

TO

THE FIFTH EDITION.

It is now twenty-eight years since the first edition of these poems was laid before the public. Since that time three other editions have been exhausted ; and as the author still finds that there is a demand for them, (although six thousand copies have been already circulated,) he hopes that, in some measure, they have been found beneficial to the spiritual interests of many. Under this impression he has great pleasure in sending forth this, the fifth edition, carefully revised, and considerably enlarged. If, by the

Divine blessing, they edify, direct, and comfort those who take the statutes of the Lord to be their song in the house of their pilgrimage; and if, by the same blessing, they be the means of turning sinners from the error of their ways, awakening the careless, and directing the weary and heavy laden to the Lamb of God: if such be their effect, the desire of the author will be abundantly realized.

P. G.

STRATHSPEY, *September, 1837.*

DAN SPIORADAIL.

Creideamh Dhaona taoght Dhe.

Se creideamh Dhe their iad rium sa n'tir so,
'S tha suil ro-gheur agam ann sa n'fhirinn,
'Sna shiulas buan ann mo cheumadh buaghach,
Bith gaol a n'uan ac, bith buaidh us sith ac.

Smise bhear dhoibh eolas air mead a ghaolsan,
Chunnaig mise Jehobhah n'uar rinn e n' saoghail,
Chunnaig mi Adhamh, us Ev, sa gharaidh,
S a n' cruth co-aluinn le maise na naomhachd.

Ach thainnaig Satan a' Nathair lubach,
Us m heall e Ev, us dhal e suilean,
Chunnaig me Ev, toir a nuas na n'geugan,
S' dhith iad le cheil do na mheas bhla ciural.

Dhith iad le cheile, sthug sud a m'bas orr,
'S tha garaidh Eden dhoibh nis mar fhasaich,
Chaill iad Iamhaidh us gloir na Diaghachd,
Us dh' fhas iad cianail adheasbhuidh lathairachd.

Chunnaig mi ruisg iad measg croadh'n a gharaidh,
Siad stri ri cuirig chuir air a naire,
Ach caite a n'teid iad on t suil dha n leir iad
Smo thruaigh leir gun a chail iad dh' fabhur.

Ach dheiraieh grian, s' thannaig la na n' gras orr,
 Us dheigh an triath caite am beil u Adhamh,
 Thig nis a m'fhiniais smo ghaol co sioraigh
 S' feuchaidh mi rian leis am bi u tearruinnt.

Oir eiridh slanuir dheth n 't sliochd aig Eva,
 'S bith buaidh gu brath leis gach taobh a theid e,
 Se chlaoidheas Satan, s' bith cheann fo shalan,
 'S bith sh'luagh leis tearruinnt sgu m' paidh e'n eirie.

Chunnaig Abel toir suas na h' iobairt,
 Na b'fhear na cain s' bha obair fireannt,
 Bha chreideamh slainnteal s' bha n' ti us airde
 Toir fianais dha o gu n' robh e na fhirean.

Chunnaig mi Enoch air steidh na firuinn,
 Bha ereideamh Dhe aig s' bha cheuman direach,
 S' le cairbad slainnt chaidh e suas gu Pharas,
 Scha do bhlais e bas idir ann sa n' tir so.

Chunnaig mi Noah sa n' Arc se duinnt ann,
 Sa n tuill ga dortadh air sluagh gun churam,
 Ghlae eagal tra e on chreid e n' t' Ard-Righ,
 S' thannaig am bas nuar bha each gun suil ris.

Chunnaig mi Abraham, us dhag e n' tir aig,
 Sna choigrach dh' fhas le gradh na firinn,
 Bha ehreideamh laidear, s' bha sh' uil ri Pharas
 'Snuar fhuar e n' aithne, eha do chaon e Isaac.

Chunnaig mi Mhaois a doll sios do n' Eiphaite
 Dha n' t' shluagh thoir saorsa s' bha n' gaordain trein leis
 Thug e mach le buaigh as n' daorsa chruaidh iad
 S' Pharoah sa sh' luagh ann sa chuan gun eiridh.

Chunnaig me n' saorse thug a ghaordan trein dhoibh,
 S' chuala mi ghaor a bha n' tir na h' Eiphait,
 Nuair shaor e sh' luagh as le fuil an' uan sin,
 Sa n' t' Ainghail buadhach a s' grios man ceud-ghin.

Chunnaig mi n' sluagh ud doll sìos do n' fhasaich,
 S' chunnaig mi uamhasan beinn Sinai,
 S' tha gaor mo chluais leis gach mallachd chuala mi,
 Air a n' t' Shluagh sin mach gluais na Aithean-teann.

Chunnaig mi Israel a tional Mana,
 Sa g' ol do n' fhior uisg on charaig alluinn,
 'S bo shamhladh firinnach sud air Josa,
 Cha ghabh e sgios a toir dhuinn a lanachd.

Ach theirgadh uin dhomh ma thiomchail Daibhaidh,
 Ma thiomchail Samuel, is na faidhean,
 Ma Shampson buadhach us Gidcon suaire ud,
 Us Mnathann uailse us sluagh gun aireamh.

Chunnaig mis ga n' ruag iad air feadh na fasaich
 Le ocras fuachd agus truaighean gabhaidh,
 Bha creidcamh beo ac, 'S bha iad an dochas,
 Aisheiraidh ghloir mhor, se sud a b'fhear leo.

Ach ruidh a n' uin agus dhluthaich tiom ruinn,
 'S on bha mo Sh' uils ri fear Saoraidh Israel,
 Chunnaig mis san 'fheol e us fhuil ga dortadh,
 Us fhuar mi trocair le gloir na h' iobairt,

Chunnaig mi Ainghlean a tighinn anuas leis,
 Sa n' ccol ab aibhainn s'bo bhinne chuallas,
 Toir sgeul sa n' fhasaich gun d' rug sa n' stapal,
 Au leanneamh aild ud a b' Alluinn buaighean.

Lean mis na buachaillean chual an' sgeul ud,
 'S nuar shir sinu fhuar sinn e n' sud gun ciraiddh,
 'S gun neach na choirsan ach Muire us Ioseph,
 'S na h' Ainghlean gloir mhor nach d' rinn a' threigsinn.

Thuig mis an sgeul ud gun d' ciraich grian oiru,
 'S chunnaig mi reult ann s' na speuran shios ud,
 'S daona glic aig eiridh 's lean iad an' reult ud,
 Sa dhaindeon Herod thug geil mar Dhia dha.

Chunnaig mi m' bas tighinn ehuir sas air Herod,
 'S cha d' fhuair e dal ga be laider trein e,
 Us ghabh iad comhnaidh a n' tir Judea.
 'S thainnaic Muire us Joseph, sa n' leanneamh gloirnn-
 hor,

Se n' leanneamh dh' fhas e co dlu ri sedair,
 Se ann a m' fabhair na huile creutair,
 'S nuar chual e Eon a bhi Baiste an Jordan
 Thainnaig eis da dheon, s chaidh e tre na cheum ud.

Thuirt Eon le miorbhaill am beil u geilleadh
 Gu tighinn co iosal fo lamhann creutair,
 Ach se thuirt Josa gach Aithne san n fhirinn,
 'S coir dhuinne Striochda sa bhi toir geil da.

'Tha n' aon ghaol tighn a nuas a Jordan,
 Sa n' spiorad naomh air agabhail comhnaidh,
 'S tha 'n guth aig eighaichd se uan De e,
 'S mo thlachd gu leir ann se thuirt Jehobhah.

Chunnaig mi Satan a tighinn sa n' uar sin,
 Ga thoir do n fhasaich a chum a bhuaradh,
 Le gloir a n t saoghail tha mealladh dhaona,
 Ach a n' aon naomh ud cha d' thug e buaidh air.

Gad a ghabh e eloc fuil us feol mar dhaona
 Chunnaig mis a mhorach mar ghloir fear saoraddh,
 Bha eumhachd Dhe leis, s bha gaordain trein aig,
 Osceann gach creutair a bh'ann san t' saoghail.

Chunnaig mis sa gharaidh e s' anam bronach,
 Sa chorp ga fhasgadh us fallas mor air,
 'S chunnaig mo shuilleans e air a ghlunan,
 Se gleacha an'urnaigh sa n'eup ri ol aig.

Se thuirt an t'uan ud ri Aithar gloir' mhor,
 Tha crith us uamhan air m'fhuil us m'fheol leis,
 Ach so us ail leum mo sh'luagh bli tearruinnt,
 Us ann na n' aite ni mi n' cupan ol as.

Chunnaig mi Judas a tighinn gu cealgach,
 Sa Chogais mhueh e le gaol an airgid,
 'S bha cuideachd mhor leis us eis ga n seolladh,
 Thug eis a phog dha s' eha iad s air falbh leis.

Lean mis do n chuir e gu talla Herod,
 San s luagh a bruchdadh maeh ceus e, ceus e,
 'S thug Pilat binnaidh mach clum a dhiteadh,
 Sa chogais g'innseadh nach drinn e eucair.

Ach sann a dhite iad le fianais bhrcig e,
 'S bha eis co min eha d' fhosgail e bheil riu,
 S lean mis on chuir e siad falb gu dlu leis,
 Se fein a giullan a ehrann-aeus aidh.

'S nuar chaidh iad suas leis gu sliabh Chalvari,
 Chuunnaig us chuala mi fuam na n' tarnuinn,
 Ga n euir an sas ann na chas sna lamhsan,
 San t' Sleagh an sas ann us la garbh aig.

'S nuar thog iad suas eadar talamh s'neimh e,
 Thionail an sluagh ehum an' t'uan a reubadh,
 'S bha Deamhna n'toir air, o aite na doruinn,
 'S ehaidh n' fhearg a dhortadh le Athar fein air.

Sa n' cupan dh'ol e an aite a sh'luagh as,
 Sna h'uile doruinn bha dhoibhsan dualach,
 Us sann adheigh e sna pianntaidh geur ud,
 Mo thriath na treig mi sa n cath cho eruaidh ann.

Faic neul a bhais nis tighnn air aghruaidhean,
 Theich a ehairdean s tha caeh air suarach,
 Sch bha mo shuilleans air, s lean mi dlu ris,
 Gus na dhun iad uam ann sa n uaigh e.

Chunnaig mis nuar dheigh toir suas a n' deo ann,
 'S thuig mise an sgeul gu m'be Dia sa n fheol e,
 Na creagan reub iad sna mairbh aig eiraidh
 Sa ghrian sna speuran cuir eulaidh bhron oir.

Ach gheil am'bas s'cha do chuun an uaigh e,
 'S mar ghaisgach laider sann thug e buaidh leis,
 'S chumaig mis gun dail e doll suas gu Pharas,
 'S fear tagraidh ard ann a n' aite a sh' luagh e.

'S air a chrann nuar bha fhuil ga dortadh,
 Sheall e nall s' thug e scalladh mor orm,
 'S thoir leum gun d'eigh e stus rinn mo cheusadh,
 Stu rinn mo reubadh us m' fhuil a dhortadh.

'S ann chum do shaoradh thannaig am bas orm,
 'O n thug mi gaol duit a chum do thearnadh,
 Us tha mo dhuill nach dean u mo dhuiltadh,
 Gu m bi do shuil rium, s nach dean u m'aichadh.

'S mo bhios an saoghal na buaren shatan,
 Gad thoir a thaobh gus am fuariach gradh dhomh,
 Teich as gu dlu ma n dean sud do chiuradh,
 'S gabh beachd as ur do na lotan bais so.

Dh' fhariaich mi saorsa tighinninn orm sa n' uar sin
 'S dh' fharaich mi ghaol adoll feadh mo bhuaighan,
 'S chuir mis mo dhochas na fhuil chaidh dhortadh
 'S bi mis ri m' bhco tuilleadh deancamh luaidh air.

Oir tha mi n' dochas gu erioch mo sh' aoghail,
 Gu m' bi mi beo leis sgu u toir mi gaol da,
 'S gu n' iar mi scoladh uaith chum a ghloirach,
 'S gu m' faith mi trorach an spiorad naomh uaith.

Se m urnaigh n' conaidh airson an' saogh ail,
 Gu m' faith iad eolas air an neach a sh'aor mi,
 N' sin chi iad fein e gur fìor un sgeul e.
 'S mar creid iad fein e gu m bi e daor dhoihh.

'S tha mise an dochas gun caith mi sioruidhachd,
 N' leathair amhorachd, sa ghnuis mar ghrian dhomh,
 'S gu m' faic mi beo ann na uile ghloir e,
 'S mi seinn na n'oran, snach fas mi cianail.

Se so na neimh ris am beil mo dhochas,
 Far am bi e fein cha bhi bas na bron ann,
 Far am bi mi naomh, snamh an cuan aghaolsan,
 Slan leis an' t' saoghail sgach ni bha n'tor oirm.

Oran mo Leanabh og.

'S leanabh solasach mi,
 Gle og chaidh e tiom,
 Chaidh mo throrach on chich do n' uaigh,
 'S gad bo ghaoraid mo thiom,
 Gahhail fradhrac don tir,
 Smor a thagam ri innse do nt'luagh.

Nach be n' teachdair gun truas,
 'A thug leis mi co luath,
 On abhroillach sa n't fhuar mi blas,
 'S thug mi don hhanaltrum fhaur,
 Ris a n can iad a n' uaigh,
 Sa riamh cha baithne dhi truas na hlas.

Gad bo ghaoraid mo chuart,
 Fhuar mi fradhrac car uar,
 Gu n' robh m peacadh dhomh dualach og,
 'S dhanaich mise gu dearbh,
 Gu n' robh eis na ni scarbh,
 Toiltinn mallachd us fearg ro mhor.

Gad nach do pheacaich mi riamh,
 Ann a n' cleachda na n'gniomh,
 Cha deach mi seachad gun pian us hron,
 Thanaig puisean sa n' reimh,
 Ann a n' Adhamh, sa n' Ev,
 Buitb mar phlaidh ann sgach geug us meor.

Ach thainig m' Athar le truas,
 'S thug e dhachaidh mi suas,
 Ma n'gann a dh' fharaich mi truaegh an'tsaoghal,
 'S ghlan iad mi m'fuil a n' uan,
 'S be mi sonadh gu buan,
 A' snamh tuilleadh a n' cuan aghaol.

Bha mi mo chodail gu bla,
 Ann am fasnadh mo Mhathair,
 Si ga mo phasnadh sa lamh fo mo cheann,
 Nuar thannaig teachdair on a bhas,
 Thuirt gu n siuthailliann gu n'dail,
 Snach robh fuirach na tamh dhomh ann.

Thug an anshocair buaidh,
 'S thannaig pianntaidh bha cruaidh
 'S ruidh an lot ann sgach buaidh dheth m' fheol,
 'S ann a minaid na h'uar,
 Dh'fhas mo bhillean co fuar,
 'S neul a bhais air mo ghruaidhean og.

Dhuisg mo mhathair le gaor,
 'S thuirt i m'ailegan gaol,
 Ciod a dh'fharaich u chan'fhaod u falbh,
 'S rinn i mo ghreamach co teann,
 'S cha bhiodh an deallachdainn ann,
 Gad bha mo chridhe co fann smi balbh.

Cha robh leighies fon'ghreoin,
 Air a n' eluinneadh iad sgeul,
 Nach do chleachd iad gu feum do m'fheol,
 Ach sann a sharaich iad mi,
 'S cha robh sta ann an ni,
 Air choir s gu n d'fhas mi gle sgi dheth n seol.

Ach chaidh mo mhathaer an cull,
 'S m' Athar dhionsaidh na cuirt,
 'S bha iad tagradh gu dlu siad fo leon,
 'S thuirt iad ri n' Athair air neimh,

Nis do thoil gu n robh deannt,
Oir gu cinnteach stu fein s fear coir.

Ach nuar a chunnaig iad mi,
Thoisaidh mulaid us stri,
Us se mi dh'fhurach a ris a bail,
Ach leigaidh chead dhomb thuirt mi,
Chum sgu n siuthail mi n sith,
Se bhi maille ri Criosd as fear.

Tha nar comau dhomh faon,
'S tha mi ullaimh sa n saogh'l,
Gad a thug si dhomh gaol gu leor,
Carson a bhios si co dian,
Ga mo chumail am pian,
'S gu m'bi mi soillseach mar ghrian an gloir.

Slan leibh airson tiom,
Gus am faic mi sibh ris,
Ann sa n' aite sa n' teid crìoch air bron,
Dlu-leannaibh ri Criosd,
S greim las do gach ni,
Tha sibh faicainn an tìr na'm beo.

'S nuar adhun iad mo shuil,
Thannaig Ainghlean na cuirst,
'S thug iad mis leo co dlu sco luath,
'S ann am pribadh na snìl,
Bha gach ni dhomh co ur
'S ann bha mis sa n Jerusalem shuas.

'S guir na tuilltean le n' taorm,
'S thug iad mis as gach storm,
'S mar sgiath na madainn thug orm bhi luath
'S cha sinm tre na ghliann dorch,
Far nach bu leir dhui nar lorg,
Ach thainnaig sonas nis orm Chios buan.

Chaidh sinn mar iolar aig luathas,
 Gu tir Immanuel shuas,
 Dh ionnsaidh naite sa m beil sluagh ro naomh,
 'S le Halleleuah gu buan,
 Toir cliu us moladh dha n'uan,
 Sa g'ol tuilleadh a euan aghaol.

Na m'faiceadh m' Athar smo mhathar,
 Miad mo shonas so n' aits,
 Bhiodh iad toillaight gu n d fhad mi n s saoghal
 'S bhiodh gach la mar bhliadh'n,
 Gus a mfaidhadh iad trial,
 Gu eo-choman ta sioraidh naomh.

'S ann sa naite so ~~tha n' gloir,~~
 Tha na straidhean do dh' or,
 'S meas a fas dheth gach seorse gu buan,
 'S bi sinn gu sioraidh aig ol,
 As na h' aithnaichean beo,
 Sa n' gaol bi-bhuan ga dhortadh nuas.

Tha euid an so as gaeh aite,
 Air an tionail le gras,
 As gach treibh agus pairt don t'luagh,
 Ach sann ac ata n' gaol,
 Nach robh leighaid measg dhaon,
 Nuar a bha iad sa n t' s aoghail thruagh.

'S ann sa naite so tha n ceol,
 Nach teid a mhasgadh le bron,
 Tha e fanntainn na oran nuadh,
 Cliu us onair us gloir,
 Do n' ti bha marbh sa tha beo,
 'S haor e sinne on dorruinn bhuan.

'S ann sa naite so tha n sluagh,
 Chaidh tre dheuchainnean cruaidh,

'S thug c fein do bh a bhuidh le bhas,
 'S tha iad nis ann an sith,
 'S fhuar iad palm mar Rìgh,
 'S eudach geal athied sìos gu n' sail.

Ach se moraehd an uan,
 Ni us gloirmhor tha shuas,
 Se us oirdhearc air a n' cualas sgeul,
 'S leis aghloir tha na ghnuis,
 'Tha na neamhaidh dha lub,
 'S tha e tarruinn gach suil na dheigh.

Gradh m' Fhear-Saoraidh.

'SE gradh m' Fhear-saoraidh a bhios na cheol domh,
 'S ann air bu ehoir dhomh, bhi deanamh sgeul ;
 Fa n'se thug coir dhomh, le fhuil a dhortadh,
 Air-saorsa ghloirmhoir a ehloinne fein :
 'S e sud an t-oran a 'bheir dhomh solas,
 Co fhad 's is beo mi sa chruinne-ehe ;
 'S nuair theid mi dhachaidh, a' gleann nan deoir so,
 Se sud mo cheol anns an t-saoghal chein.

Ge d' tha mi taireal a 'measg mo ehairdibh,
 'Thoabh 's gur ann dhasan a thug mi speis ;
 Mar thubhairt Iob, tha m' Fhear-saoroidh beo,
 'S tha mis an dochas gu 'm faic mi e ;
 'Tha mi n dochas a dhol na ehomhdail,
 Anns na neoil, 'nuair a thig c fein ;
 'S ni 'n sealladh mor sin, dheth aghaidh ghloirmhor,
 Na h-uile bron a ehuir uam 'us deur.

Tha doimhne 'us aird' ann an gradh an t-Slanuighfhear,
 Nach gabh airemeah, na cuir an ceill ;

Aeh cbi sinn moran na bhreith, 's 'na bhas deth,
 'Us chi sinn pairt deth 's na h-uile ceum :
 Chi sinn e tiglinn o staid co arda,
 'S gur ann dasan bha aing'lean De—
 A' deanamh aoraidh, le an anamaibh erabhach,
 'S an aghaidh sgail air le 'n sgiathibh fhein.

Ach rinn e mhorachd' 's a ghloir sin fhagail,
 'Us 's ann dh'fhas e na dhuine truagh ;
 Bha 'n Ti a b' aird air a bhreith 'san stapul,
 An t-ait' bh taireal a' measg an t-sluaigh ;
 Cha 'n ann le morchuis a fhuair e arach,
 Cha 'n ann le ailghios chaidh thogail suas ;
 Bu duine eraiteach o bhreith gu bhas e,
 Cha 'n fhae iad aillteachd air bith na ghruaidh.

Bu duine bronach air ioma' doigh e,
 O 'nuair a thoisich a thurus sgith ;
 Air sou a ghraidh thug iad fuath gu leoir dha,
 'S bha iad ga fhogradh o thir gu tir ;
 Bha na h-Iudhaich gu dlu an toir air,
 A chum a leonadh, 's a chuir fo chis ;
 Fa n' bha dorehades air an codach,
 Is gu 'm b'e ghloirsan an solus fior.

Cha d' rinn e e tair air an dream bha ard dhiu',
 Aeh thug e 'n ait dhoibh, 'us phaigh e cis ;
 'Us air na sraidibh eha cha chual iad ard e,
 'S 'nuair fhuair e chaineadh, eha d' chain e ris ;
 Le meud a ghairdeachas ann ar slainte,
 Chuir e an naire ann neo-hbrigh ;
 'S le meud a ghraidh dhuinn ghabh e ar naduir,
 A ehum ar tearnadh o'n t-sloehd a b'isl'.

Anns a cheart naduir 's na pheacaich Adhamh,
 'Nuair thug e 'm bas air shliochd gu leir,
 'S ann rinn an Slan-fhear gach ni 'n aird deth,
 'S an lagh rinn ardach le umhlachd fein ;
 'S a chum ar tearnadh o chumhachd bais.

Leig e bheath bhan, a' deanamh 'n aird na reit;
 'S a chum a bhrathrean a tboirt gu Pharas'
 D'fhuiling e 'm bas air a chranna-cheus.

O sibbs' a thainig a dh'ionnsuidh fhabhair,
 Fa 'n 's e bhas rinu ar tarruing dlu;
 Seallaidh 'n arda ri sliabh Chalbhari,
 'S chi sibh a ghradh ann an solus ur;
 Cha 'n e na sgailean bh' aig Mais 'san fhasaich,
 'Tha 'n t-Uan-caisg' air chuir air cul;
 'S tha 'n Ti ag basach' rinn subhach Daibhidh,
 'S a bh' aig na faidhean am beach an suil.

Chi sib'n 'n caramh tha air an t-Slan'fhear,
 Mar dhinnis Daibhidh gu'm biodh a chuis;
 'Tha Tairbh Bhasan air tional lamh ris,
 'Us iad 'ga shathadh 's an h-uile taobh;
 Gach neach a dh'eirich bha deanamh sgeul air,
 Rinn iad an treigsim, 's an cuir air cul;
 'S tha Uan-De aca nis 'ga reubadh,
 'S e 'n deigh cheusaidh, 's 'ga chuir san uir.

Anns an uir chuir iad Rìgh nan duil,
 Gun aon duil ri e thighinn beo;
 Aeh an Leomhan do threubh Iudaiddh,
 'S ann a dhuisg e le cumbachd mor;
 Dh'fhag e 'nainhdean 'us cinn bhruit ac',
 Air a chul-thaobh na'n luidhe leoint';
 'Thog e 'n uachd'ranachd air a ghuailibh,
 'Us chaidh e suas, 's ann dh'ionnsuidh gloir.

Gealladh an t-Slanui-fhear.

Is iongantach co grasmbor,
 'S a tha Slanui-gh-fhear nam buadh,

Cu'an eil nith ni sta dhoibh,
 Nach do phairtich e ri shluagh;
 Ge d' nach do gheall saibhreas,
 'Thoirt dhoidh an taobhs' do'n uaigh;
 Gheall e sith us aoibhreas dhoibh,
 'S an oighreachd ata Shuas.

'S e gheall e ann na fhirinn—
 Do na fireanaibh gu leir,
 Gur ann trid ioma' trioblaid,
 Theid iad 'stigh do rioghachd Dhe,
 Ach annam-sa bithidh sith agaibh,
 Deir Iosa riu le bheul;
 'S ge d' dhean an saoghail tair oirbh,
 Cha'n fhag mi sibh, 's cha treig.

Bithidh fuath nan uile dhaoine dhuibh,
 'S cha 'n iongnadh ge do bhi;
 Airson gur ni ro fhaon leo sibh—
 Bhi leantuinn aobhar Chrìosd;
 Ach 'mhead 's gur mis 'thug saorsa dhuibh,
 'S nach ann deth 'n t-saoghal sibh;
 Ni iad tric 'us caineadh dh'fheuch—
 An aicheaidh sibh 'ur Rìgh.

Ach iad-san uil dh'aicheas mi,
 An lathair a t-shluagh gu leir;
 Cha 'n fhaigh iad coir, 's cha'n airidh iad,
 Air pairt dheth rioghachd Dhe.
 'Nuair thig mi ris le gardeachas,
 Chum slaint' m' mhuinntir fein,
 Bithidh mis' an sin 'ga 'n aicheadh-san,
 An laithair aing'lean Dhe.

Co'r bith dh'iarras fabhar orm,
 'S nach gradhaich mi ni 's mo—
 Na athair, 'us mhathair,
 A chlann, 's a mhnaoi phosd',
 Cha'n aidiich mis' os aird'e,

An lathair Rìgh na glòir ;
 Mur tog e chrann-ceusaidh,
 'S mo leanmhuin fein gach lo.

Ach sibhs' a lean gu dilis mi,
 Lè cridhe fìor gun gho ;
 A threig gach nì bha priseal leibh,
 'S a chuir fo chis an fheol ;
 Ma ghluaiseas sibh 'san fhrinn,
 Bithidh 'ur sith mar abhèinn mhor ;
 'S le buanaeh chum na crìche dhuibh,
 Theid sibh do Rìoghachd na Glòir.

Na dibiribh 'san fhasach so—
 Mo ghras a chuir an ceill ;
 Innisbh anns gach aite, gu' n
 Do bhasaich aon Mhac Dhe ;
 Thugaidh gu saor do chach uaibh,
 A nì thug slainnt dhu fein,
 'S ma chreideas iad 's an t-Slanuigh-fhear'
 Cinnt, rinn e 'n aird an reit.

An aithne nuadh a dh'fhag mi dhuibh,
 Is aill leam cuir an ceill ;
 Gu'n aithnich iad mo ehairdean-sa,
 Le meud an graidh d'a chiel ;
 Coi'-lionaibh nis mo ghardeachas,
 Gu'm bi sibh ghnath gu reith ;
 'S bith mis ag ullach' aite dhuibh,
 A stigh am Pharas De.

Ge d' tha sibh lag, cha churam duibh,
 S' bhur suil ri Rìgh na Glòir ;
 'S laidir air 'ur cull-thaobh mi,
 'S mo gradh dhuibh ur gach lo ;
 Na h-uisgeachan cha mhuch iad sibh,
 Ge d' dhuisc na tuinn gu mor ;
 'S an teine cha dean ciuradh oirbh,
 Bithidh sibh 'san fhurnais beo.

Ni beagan laithean doruinneach,
 Bhur toirt gu solas buan ;
 Slan le luchd an fhoirmeart,
 Tha bhur dochas ri dol suas ;
 Bheir mi trid ghleann nan deoir sibh,
 Mar cheannard seolt' do m' shluagh
 'S bheir mi thar abhain Iordan sibh,
 'Ga'r comblach' aig a bhruach.

'N sin toisichidh neo-bhasmorachd,
 'S thig slainte o mo ghnuis ;
 'S gheibh sibh chum 'ur gairdeachas,
 Gu brath bhi seinn mo chliu ;
 Bheir mi le m' lamh, gu fabharach,
 Na deoir a bharr 'ur suil ;
 'S tha leigheas anns an aros sin,
 Ni slan an cridhe bruit'.

Cha chluinn sibh bron, no eigheach ann,
 No bas no pein, no caoidh ;
 'S cha 'n iarr sibh solus greine ann,
 Gu feuchain air gach taobh ;
 Bithidh 'n 'Ti 'ta uile-leirsinneach,
 E fein na sholus dhuibh :
 'Us ni lath'rachd aoibhinn sibh,
 'S bithidh ghradhs' 'n 'ar beul a chaoidh.

Chi sibh an sin an aireamh,
 Deth na brathrean a thug buaidh,
 Air tionail as gach aite ann,
 O 'h airde-deas 'us tuath ;
 'N uair bheir e stigh d' an aros sin,
 Ni traillean bha co truagk ;
 Nach iongantach co grasmhor,
 'S a ta Slanuigh-fhear nam buadh!!!

Eifeachd a'm Fuil an Uain.

O! 's ann tha 'n eifeachd a'm fuil an Uain,
 Chum ar n-eacearta ghlanadh uainn;
 Ach 's bochd an sgeul a ta nis ri leughadh,
 Nach 'eil speis d'i do reir a luach.

Tha daoine gorach air sheol na dha,
 Nach aill leo 'n dochas a chuir 'na bhas;
 Theid iad an di le bhi dhiobhail eolais,
 Air 'n fhuil chaidh dhortadh a chum air slaint'.

'S an dream thug speis da cha dean iad uail,
 Fa 'n 's e chaidh cheusadh an ait'a shluaigh;
 Cha 'n ann diu' fein a fhuir iad an reite,
 Ach leis an eifeachd bha 'm fuil an Uain.

'S e fein da 'n ciginn an cumail suas,
 'N uair thig deuchainnean iomadh uair;
 Tha mhèud deth thruailleachd a ghnath' mu'n cuairt
 dhoibh
 'S nach faigh iad buaidh ach le fuil an Uain.

Tha daoine saoghalta'an gaol gach uair;
 'S ann air na eaoraig, a thaobh o'n Uain;
 'S tha 'n leomhan beuchdaeh a ghnath aig soath'rach',
 Dh' fheuch' co dh'fhaodas e shlugadh suas.

O' fanaibh dlu' chum 's nach toir e buaidh?
 Na tugaibh geill da' 'us theid e uaibh?
 'S a shaighdean teinnteach ni sibhs mhuchadh,
 Fa 'n rinn sibh cunbnant le fuil an Uain.

O'bithibh ladair le airmeachd Dhe,
 'Us creidimh slaintéal agaibh mar sgeith;
 'S 'nuair bhios an namhad ag iarraidh fath oirbh,
 Le cainnt an t-Slanuigh-fhear dunaibh bheul.

'Nuair bhios e feoraich am bheil sibh sgith,
 Innsibh dha gu'n do bhasaioh Criosd ;
 'S gu 'm bheil gu leoir ann na fhuil chaidh dhortadh,
 S' gu 'm bidh bhur dochas ann h-uin na crich.

'N sin thig e'n cairdeas, 'us their e fein,
 Gur sibhs' an aireamh tha 'm fabhar Dhe,
 'Us ge do ghluaiseadh sibh nis' mar's aill leibh,
 Gu'm bidh sibh tearuinnt feadh gach re.

Ach innsibh dha, gur iad cairdean De,
 Aig am bheil aitheanta, 's ni d'an reir
 An dream nach aicheadh 'n lathair an t-sluaigh e,
 'S a leanmas 'n t-Uan ge b'e taobh a theid.

'S c cuilbheart Shatain bhi laidir, treun,
 'Tha fagail eairdean gun gradh d'a cheil ;
 Feuchaidh se faillingan dhoibh 's na brath'ribh,
 Dh'fheuchainn 'n tar e an cuior o ehiel !

O! 's ann tha feum air bhi caithris buan ;
 'S a ghnath bhi 'g eigheach ri Right nan slaugh
 Oir cha'n eil ni chumas duinnt' ri cheil iad,
 Mar dean an eifeachd tha 'm fuil an Uain.

Ach trid on Ti thug an t-sith mu'n cuairt,
 Cha'n eil ni anns nach faigh iad buiadh ;
 Co dhiteas, na leigeas sios iad ?
 'S fear coimhid Israeil 'ga n' eumail suas.

Air feadh na fasaich 's e fein an cull,
 Oir tha iad dha mar tha cloich a shuil ;
 'S tha ghealladh grasmhor nach dean e 'm fagail,
 'N uair thig am bas gu' n toirt h-uin ua h-uir.

Trid ghlinn a bhais bios e ghnath na'n coir,
 Gus an sahhalair iad fadbeoidh ;
 'S am bi iad tearuimte o gach namhad,
 Anns a Chanaan tha lan deth ghloir.

'S 'nuair hhios iad thall o na h-uile truaigh,
 'S ag cuir an ceill co thug dhoibh a hhuaidh ;
 Cha bhi h-aon nach euir ris a sheula'
 Gur ann bha 'n eifeachd am fuil an UAIN.

Buachaillean Israeil.

'S E thuir an t-Ard Bhuachail, tha shuas ann gloir,
 Dh'fhag mi mo ehaoraich ann 'n saoghal nan deoir ;
 Cheannuieh mise gu daor iad, hha mo ghaol doibh co mor,
 'S mar bhith gu'n d rinn mi 'n saoradh cha d'fhaod iad
 bhibeo.

Nis gheihh iad an durachd mur diuilt iad dhomh geill,
 Gheibh iad buachaillean iulmhor a stiuras an treud ;
 'Ni 'm beath'chadh an combnuidh le beo aran o neamh,
 'S dhoibh a theagaisgeas eolas air Orduighean Dhe.

Aithniehidh sibhs na buaeh'lean a fhuar dheth mo
 ghras,
 'S e 'n toil-inntinn gu buan bhi toirt luaidh air mo bhas.
 Cha ehunnt iad ach suarach gach cruaidh-dal 'us cas,
 Fa'n tha'n suil ris duais o na Bhuachail is aird.

Chaidh mo chaoraichs' air chall air na beanntaihhguleir,
 'S rinn luchd faire dall moran eall air mo threud ;
 Aeh na buachaillean seolta fhuair eolas uam fein,
 Bheir iad dhachaidh do m' ehro iad, le seoladh mo hheul.

'S nuair gheibh iad 'sa chro iad, 's e 'n solas gu leir,
 Bhi heath'chadh le eolas, gach seors' tha'nn san treud ;
 Cuid le fìor bhainne blath, mar tha 'naduir am feum,
 'Us cuid le biadh laidir, 'nuair dh'fhasas iad treun.

Cha bheathaich mo ehaoraiehs' air plaosgain gun sta,
 'S ri teagasg mi-naomha cha taobh iad gu brath;
 Cha 'n urr' iad a bhi beo, mar bhios moran deth chaeh,
 Fo eisdeachd an t-seorsa tha gun eolas air gras.

Cha 'n iarr mo ehuid bhuaeb'lean buanaehd dheth 'n
 treud,
 No bbi na'n daoine saibhir oseiom oighreachd Dbe;
 Ach le eridheachaibh deonach, dol romp' anus gach
 eum,
 'S ag iarraidh Righ na gloir bhi ga'n seoladh na'm
 feum.

'Na'n eodal, 's na'n duisg, 's e 'n eoram do gbnath,
 Bhi neartach' nan gluinean ta lubadh gu lar;
 'S nithean tha bruite bhi ga'n dunadh an aird,
 Le leighisibh as ur thig o Ughdar nan gras.

Aeh buach'lean gun eburam, leig dhiu' bbi ri feum,
 'S a sealltuinn mu'n euairt air son buanachd dhoibh
 fein,
 Chuir iad fein agus Satan an airdale cbcil,
 'S ma fhuair iads' an tuarasdai, fhuair eis' an treud.

Tba 'm faidh Esaias dol dan air an cliu,
 Buachaillean dall, 'us coin bhalbh thurt e riu;
 Coidlidh iad samhaeh, gun eolas gun iul,
 'Us tabhannaieh cha dean iad air beul na air cull.

Tha 'm faidh Ieremias a ris cuir an eoil,
 Nach cil buachaillean Israeil dileas do'n treud;
 Leigheas iad gu h-aotrom gach aon bha fo chreuchd,
 Le sith tboirt do dhaoine gun naombachd d'a reir.

Tha 'm faidh Eseeiel, d'a rcir 's mar bha each,
 A dearbhadh a mi-bbeusan, le reusan no dha;
 Gheall iad, le'm breugan, d'an eueoireach slaint,
 'S a h-aon cha robh pilltinn o iuntinn a bhais.

'S 'nuair thainig an Slanuighfhear a bhain anns an fheoil,
 Dhinnis e mu' u deithinn, E fein agus Pol:
 Thig iad an eudaidd chaorach gu daoine thoirt leo,
 Ach 's madaidh-allaidh gharg iad a mharbhas gu leoir.

Bu choir do chinn-iuil bhi ag stiuradh an treud,
 'S an teagasg bhi ga'n urach, mar dhriuchd air an fheur ;
 Ach tha'n dream ud gun churam, neo-iulmhor iad fein,
 'S tha Peadar agas Iude toirt an cliu dhoibh d'a reir.

Is tob'raichean deothach, 'us neoil iad gun uisg',
 Garbh thonnain beucach nach geill, 's nach gabh fois ;
 Ruith iad an slighe Chain, gun ghradh mar bha eis,
 'S tha inntinn Bhalaim do ghnath dol na'n cois.

Ach buachaillean mo ghaol-sa, tha saothrach' gach la,
 'S tha beathachadh mo phobuil aig tobair na slaint ;
 Tha scoladh mo shluaigh air na chuaintibh is fearr :
 'S nach dean tair air a h-aon air na shaoth'rich moghras.

Ge d' gheibh iomadh sarach' o chach anns an fheoil,
 Bithidh iadsan am Pharas, 's bithidh each ann am bron ;
 Theid iad h-uin a bhais, deanamh gairdeachas mor,
 'S 'nuair thogas iad an cinn, bios iad seinn ann an gloir.

'Nuair thig latha mor a chuairtich, bithidh uamhas air
 each ;
 Ach eiridh mo bhuach'leansa deanamh luathghair.
 Gheibh iad airson duais, mar chrun uail ann am la,
 An dream a bha le'n seol' air a thcorach 'gu slaint'.

Ach eiridh na cinn-iuil a bha stiuradh nan dall,
 Dh'fheuch an aidich Righ nan dull iad 'snach cunnt e'n
 call
 Ach ni dealradh a shuilean an sgiursadh air ball,
 Gu teine nach gabh muchadh, gun duil tighinn a nall.

'S 'nuair a thionndas iad, chi iad na firean gu leir,
 'U's chi siad mo chipearean 'libhrig an treud ;

'S iad air an deanamh sgiamhach le h-ìomhaigh Mhic
Dhe,
Chum dealradh gu sìorruidh mar ghrian anns an speur.

Calbhari.

'S tric mi smuaineach, 's mi m'aonar,
Gu m bheil an saoghal so truagh ;
'S iomadh bron tha ri fhaotainn,
Air an taobh so do'n uaigh ;
Feumaidh oighreachean neimh,
A dhol trid dheuchainnean cruaidh ;
Ma'n ruig iad an oighreachd,
'Sam bheil aoibhneas bith-bhuan.

Ach tha aon ni 'n leonadh,
Gu'm bheil an comhnuidh 's gach uair.
Mar bha Lot ann an Sodom,
A' faicinn doi-bheart an t-sluaigh ;
A' faicinn cairdean, 's luchd-eolais,
Agus moran co truagh ;
'S gur e bhi toileach' na feola,
An ni sonruicht' tha uath

Ciod a dhitheas, ciod a dholas,
Ciod bheir solas an traths ?
Ciod ni sgiamhach an fheoil duinn
'S e tha moran aig radh ;
Cuid le aidhir 's le sugradh,
Caithidh 'n uine gun sta ;
'S iad a ghnath co bcag curam
Ris na bruitean gheibh bas.

'Nuair a chuimhneas mi'n caramh,
'S tric a dh'fhag e mi sgith ;

'S tric a mhill e mo ghaird'chas,
 'Nuair a b'fhearr bhiodh mo shith;
 Daoine truagh bhi na'n trailean,
 Aig an namhaid fo chis;
 'S fearr leo striochdadh do shatan,
 Na bhi na'n cairdean do Chrìosd.

Cha 'n eil na'n obair ach trailleachd,
 'S cha 'n eil ach bas ann na'n duais;
 Us iad fo chorruch an Ard-Rìgh,
 Fa'ns ann dha's' thug iad fuath;
 Sliochd ceannairceach Adhaimh,
 'S bochd an caramh ri luaidh;
 Ach tha mheud 'sa fhuair tearneadh,
 Ann am fabhar an Uain.

'N uair a leubhas mi 'm Biobal,
 Gheibh mi sgriobht' anns gach ait',
 Gu'm bheil iad sud, leis an fhirinn,
 Air an diteadh ma thrath;
 Dh'fhag na Scrioptuircean shìos iad,
 Mar luchd di-meas air slaint';
 'S mur beirear a ris iad,
 'S e sud is crìch dhoibh—am bas.

A dhuine thruaigh, tha'n staid nadur,
 'S nach cil a'm fabhar ri Dia;
 Tha thu leantuinn nan sgail sin,
 A chaidh nach sasuich do mhiann;
 S cha toir lagh nan deich aitheantan,
 Dhuitse teanadh, no dìon;
 As eug'ais umhlachd 's gach pairt detb,
 Cha d'thug e slaint' do neach riamh.

Ach ma 's slaint' tha thu 'g iarraidh,
 Ruig na briathrean 'ta sgriobht';
 Fag Sinai tha fiadhaich,
 Us teich gu Sliabh Chalbhari;

'N sin chi thu ceartas 'ga riarach',
 Agus Dia a' dcanamh sith;
 'S Mac a ghaoil toirt lan dioladh,
 A chum ar dìon o dhol sìos.

Chi thu 'n sin air a eheusadh,
 An t-aon eiric a bh'ann,
 'Neach a ghiulan ar eu-ceartan,
 E fein air a ehrann;
 Feuchaidh 'lotan, 's a ehrcuehdain,
 Gu'n d'thug e speis do na chlann;
 'S feuchaidh cumhaehd as-eiridh,
 Gur EIS, E FEIN, a bha ann.

So am Prionns', so 'n Slanu'fhear,
 So Immanuel fein;
 So earriag nan alltain,
 'San daingneach laidir ri feum;
 So an Ti tha toirt slainte,
 Do shìol Abr'aim gu leir;
 'S an dream a dh'ol as a lanaehd-s',
 Bithidh iad tearuinnt' gach re.

Sibhse tha eathidh bhur storais,
 A' ruith nan solasain faoin;
 Thigibh nis, agus olaibh
 De 'n uisge bhco tha gu saor;
 'S biadh gu firinneach m' fheoilse,
 Deir Rìgh na gloir ri elann daoin';
 'S is abhainn lan deth gach solas,
 An fhil chaidh dhortadh a thaobh.

O, sibhse tha ri saoththair,
 Thigibh, 's aomaidh 'ur cluas;
 Cha'n eil ni tha o dhaoine,
 Nach eil gu saor aig an Uan;
 Togaibh chuing-san tha aotrom,
 Agus foghlumaibh uaith;

'S ereidsinn annas mar Fhear-saoraidh,
Bheir air an t-saoghail so huaidh.

Bheir e buaidh air an fheoil doibh
'S togradh gorach chlann daoin ;
Air ardan, 's air morehuis,
'Us air na solasaibh faoin ;
'S ni e 'n inntin a threorach',
Cum hhi heo air a ghaol ;
Ann an dochas a ghloir-sa,
Air'n d'thug e coir dhoihh gu saor.

'Se dochas a ghloir-sa,
Chumas beo iad 'sgach eas ;
'S gus an d'theid iad thar Iordan,
Bithidh an dochas a' fas ;
'Nuair bhios dochas an fhirean ;
A toirt sith aig a hhas ;
'S ann bhios dochas a chealg-fhir,
A dol air falbh uaith mar sgail.

'Nuair thig a ehuis gus an deuchainn,
'S mor a feum bhios air gras,
Mur hi na fìor nithe fein ann,
Cha hhi feum ann an sgail ;
Ge d' bhios cealg-fheara mor,
A' eumail cleoe orra an traths' ;
Cha d'theid a h-aon dh'ionnsuidh gloir dhiu',
Tha Iehobhab aig radh.

Cha b'urra' an t-aingidh hhi heo,
'S an rioghaehd ghloirmhoir tha shuas ;
Fa'n bhiodh inntinn co feolmhor,
Lan morchuis, 'us uail ;
Cha b'e gradh bhiodh 'ga threorach',
'S eha h'urr' e ghloir thoirt d'an Uan ;
Cha mho thuigeadh e 'n t-oran,
Tha na cheol doibh 's gach uair.

Coigrich.

O, 's mithich dhuinn gluas'd,
 Agus siubhal gu luath,
 Cha bhi ar laithean ro bhuan fo'n ghrein ;
 'S coigrich sinn 'us luchd cuairt,
 'G iarraidh an duthaich, tha shuas,
 Tha ar dachaidh, us duais air neimh.

'S fasach ullartach, thruagh,
 Anns am bheil sinn air chuairt,
 Cha'n ell fois duinn, na suaimhneas ann ;
 Ach tha ar suilibh riut fein,
 'Tha air neimhibh nan speur,
 'Thoir oirn' gu'n ruith sinn an reis gu ceann.

'S ann air t-ainm hhis sinn luaidh,
 'S ma bhios tu leinn hheir sinn buaidh,
 Ge d' robh an saogh'l 'gar ruag' gu teann ;
 Dh'aindeoin Pharaoh, 'sa shluagh,
 Theid sinn thar a mhuir ruadh,
 'S bheir sinn tuillidh is buaidh aig a cheann.

S' ann a ta sinn 'san uairs',
 Mar luing air a chuan,
 A measg nan tonn ata uahhrach, ard,
 Ach 's treis an 'Ti sin tha shuas,
 Na tuiltean droch shluaigh,
 'S tu chaisgeas am fuaim 'nuair 's aill.

'Stu bheir ardan an gnuis,
 Gu tamh gbahhail 'san uir,
 'S theid an aillteachd air cull gu leir ;
 Ach do d' phohul hochd, bruit',
 Bios tu fein air an cull,
 'S le do ghras ni thu'n stiuradh 's gach ceum.

O, stuir sinn le d' ghras,
 Gus an ruig sinn an t-ait',
 Anns am bi sinn gu sabhailt beo ;
 Far nach bi sinn'gar luasg',
 A' dol thuig agus uaith',
 Mar luing air na euaintibh mor.

Tha ar truail' aehd fhein,
 A ghnath ruinn ag sribh,
 'S aig toirt oirne bhi sgith deth 'n fheoil ;
 'Us luchd aiteh ar tir,
 Nach d'thug gradh dha ar Righ,
 'S ann tha 'n naimdeas a sior dhol a moid.

'Nam b'ann 'sa bheath' so amhain,
 A bhiodh ar suil ri do shlaint,
 Is sinn bu truaighe deth chaeh gu leir ;
 Aeh ma 's ann thall o na bhas,
 A fhuir sinn dochas ni's fearr,
 'Sinn is sona tha'n traths' fo n' ghrin.

'S mor ar sonas r'a luaidh,
 Seach na trailean bochd, truagh,
 Tha ga d' aicheadh le gluas'd mi-naomh ;
 'S e sud is eainnt dhoibh gach uair,
 A Righ na Gloir imich uainn,
 Cha'n aill leinn eolas air d'bhuaidhibh naomh.

Aeh rinn thu ionnmas gu leoir,
 Thasgaidh suas ann an stoir,
 Do'n dream a ghluaiseas air choir a'd' dheibh ;
 Dhoibs'is fearr sud gu mor,
 Na bhi toileach' na feol',
 'S luidh sios ann an bron fa dheoidh.

B'fhcarr an roghainn rinn Maois,
 Air teahd dha-san gu aois,
 Ghabh e ambgair maraon ri d' shluagh ;

Dh'fhag e 'n Eiphit 'sa maoin.
 Ma'r ri soalsibh faoin,
 'S ehum e shuil air luach-saoth'raeh buan,

'S ann trid amligara mor,
 Scarbh do fhuil 'us do fheoil
 Chaidh 'n dream tha nis ann 'an Gloir a' seinn ;
 'S ma gheibh sinne dheth coir,
 'Thoir dhuin foidhidin Ioib,
 'S an uin' ghoirrid bithidh 'm bron 'nær deigh.

'Nuir a dhuil'geas sinn tair,
 Agus masladh 's cul-chain',
 'S ge d' bhagair iad bas bhios eruaidh ;
 Ma bhios e uil' air do sgath-s',
 Bithidh ar n' aoibhneas a' fas,
 Air son gu'n d'fhuair sinn an gras so uat.

'S fearr n'an saoghal-s' gu leir,
 Bhi ann an donaehd riut fein,
 Fa'n nach fag thu, s' nach treig thu chaoidh ;
 'S tu a shaoras do threud,
 Le do ghairdeannaibh treun,
 'S bheir gach aon diu' dhuit geill mar Righ.

'S fearr aon lath' ann do chuir,
 A' faighail sgeul air do chliu,
 Na mile latha ri sugradh baath ;
 Tha beath, slaint', agus iul,
 Ann an dealradh do ghnuis,
 'Nuair ni thu sealltuin le d' suihlibh blath.

Deonich'dhuinne, anns gach euis,
 A bhi fantuin ruit dluth,
 'S gheibh sinn neart uat as ur gach lo ;
 'S an uair bhith's peacaich gun iul,
 A' tilgeadh t-àith' nta air cul,
 'Thoir dhuinn an coimhid le curam mor.

Le briathraibh do bheul,
 Dean ar stiuradh 's gach ceum,
 Chum air seach 'ran nach d'theid sinn uat ;
 Ni e call air do threud,
 S' bheir do naimhdean toi-bheum,
 Ma 's e 's gu'n sleamhnuich ar ceum'naibh uainn.'

Cum ar n-anamaibh beo,
 'S ann d'a t-ainm bheir sinn gloir,
 'S iad do statuin ar ceol 's gach am ;
 Gus an ruig sinn an gloir,
 'S am bheil aoibhneas gu leoir,
 'S cha bhi b-aon deth luchd do-bheart ann.

Na cuimhnich mionaid do chach,
 Na rinn iad oirn' air do sgath,
 'S ann rinn am foirneart ac' sta do d' chlann ;
 'S a reir saibhreas do ghrais,
 Dean an dusgadh 'na thrath,
 'Tha iad na'n codal air barr nan cranu.

Tboir dhoibh teichcadh gu luath,
 'S na h-uile leth-sgeul chuir uath,
 Db'ionnsuidh 'n Ti thug a bhuaidh air a bhas :
 'S ge d' robh sinn ann san uaigh,
 Far nach cluinn sinn orr' luaidh,
 Thoir dhoibh eolas air fuaim na slaint.

An Dachaidh Bhuan.

AIR dhom bhi sealltuinn air saoghal truagh,
 Chi mi caochladh tighinn air gach uair ;
 Chi mi daoine cuir an cul rium,
 'Sa dol gu dlu chum an Dachaidh Bhuan.

Tha sean 'us og a' dol sìos d'an uaigh,
 Air lag 's air laidir tha'm bas toirt buaidh ;
 'Nuair thig an-tam dhoibh an saoghail fhagail,
 Ma's tinn na slan iad, cha tamh iad uair.

Ach 's rabhadh mor sud do cach de'n t-sluagh,
 'S is mithich dhoms' gun chuir fada uam ;
 Tha rabhadh garbh ann, bhi deas gu falbh as,
 Fa'n tha'n tigh talmhaidh gu tighinn a nuas.

Ach 'nuair a chi sinn, le'r sealladh suil,
 An corp a' pilltinn a' dh'ionnsuidh 'n uir ;
 'Tha 'n t-anam priseal a' dol ris, gus
 Am faigh e bhinne o Rìgh nan duil.

'N sin gheibh e duais aig a chathir mhoir,
 D'a reir mar ghluais e 'n tìr nam beo ;
 Theid e air ball 's ann dh'ionnsuidh suaimhneas,
 Air dheagh theidh fhuadach a dh'ionnsuidh bron.

O! dhuinne, smuainich air so 'na thrath,
 Ma's ann deth 'n t-sluagh thu 'ta gun ghras ;
 Cha'n fhac, 's cha chuala tu ni co uamh'sach,
 Ris an t-sluagh sin a' tighinn 'na lathair.

'N athair an De bhios na bhreitheamh mor,
 'Nuair a dh'fhoillsichear e 'na ghloir ;
 Bithidh an dream a roghnaich e deanamh eibhneis ;
 'S ni uile threubha na talmhainn bron.

O! anam, rannsaich nach bi thu cli,
 'S ann thig an call ort ma theid thu'n di,
 Caillidh tu'n solas tha'n Rìgh na gloire,
 'Us air do dhoruinn cha'n fhaic thu crìch.

Ach rannsaich curamach ann an tiom,
 Dh'fheuch' am bheil thu air d' bhreith a ris ;
 'S ma tha, cha churam nach dearbh do ghiulan,
 Gur creutair ur thu th'air faotuin sìth.

Ach na cuir dochas am briathraibh faoin,
 Ge d' fhaigh thu scoladh o chuid de' dhaon';
 A labhras moran mu thimchioll trocair,
 'S iad fein gun eolas air nithibh naoinh.

A dh'ionnsuidh Bhiobuil ruith gu luath,
 Dh'fheuch am firinnich e do ghluas'd;
 'S ma their an firinn sin ruit gur firann thu,
 Bheir e sith dhuit nach d' thoirear uat.

Ach ma's ann cli tha thu, so an uir,
 Gu tighinn dircach dh'ionnsuidh 'n Uain;
 Dh'ionnsuidh 'n 'Ti sinn thug suas an iobairt,
 Leis an bheil sith air a toirt mu'n cuairt.

Na smuanich dail a chuir anns a chuis,
 Tha latha na slaint' ag dol seachad dluth;
 'S mar bi thu trath anns ann daingneach laidir,
 'N uair thig am bas ort, bithidh 'n dorus duinnt.

'S bithidh tusa ris ann an doimhneachd truaigh,
 A' caoidh gu siorruidh 'sna piantaibh cruaidh;
 'Slan le solas, tha bron gun chrìoch ann,
 'S thus' a ris aig an Dachaidh Bhuan.

Ach ma's firean thu thuig am fuaim,
 'S d'an d' rinnadh priseal an 'Ti thug buaidh;
 Tha 'g iarruidh immeachd an eum na firinn,
 'Us t-aighaidh dìreach air Sion shuas.

Cha choir dhuit fein a bhi deanamh uail,
 Ma tha thu 'g cisdeachd ri guth an Uain;
 'S ann thug e fein ort gur chreid thu 'n sgeul air;
 'S gach ni rinn feum dhuit 's ann uaith' fhuair.

Na h-uile cuis anns am bi ort feum,
 'S e fantuin dluth ris, fo sgail a sgeith,
 Bheir ort gu'n giulan thu h-uile cuis diubh,
 'Nuair bhios do shuil, ris na dh'fhuiling e.

'Nuair bhith's tu a' leubhadh mu Rìgh na Gloir,
A dh' fhuiling dcuchainnean air gach doigh ;
Cha'n cil trioblaid, no hron, no eigheachd am,
Ris nach d'fheuch e an laithean fheoil.

'S nis ge ard e aig deas Iaimh Dhe,
Tha shuil a ghnath air a chairdihh fein ;
Na'n uile theanndachd tha e fo amhghair,
'Us tha e teann orr' an am gach fcum.

Tha sud da riridh na mhisneach mhoir,
D'on dream tha dileas air taobh a ghloir ;
Gur e 'n Ti sin tha dhoibh na dhidcan,
A BHEATH', an FHIRINN, agus an ROD.

'Us ge d' tha chairdean an so air chuairt,
Bheir e 'n aird iad, 's gheibh iad duais ;
'Nuair thig am bas theid iad suas gu' Pharas,
'S hithidh iad gu hrath aig an DACHAIDH BHUAN.

An Deagh Shaighdear.

Is tric a cuinnaic, 's a chi,
Mi daoine an t-saoghail gun sith,
Le hhi cogadh, 's a strìh ri cheile ;
Ag iarraidh airgiod 'us or,
Ag iaraidh onar 'us gloir,
Ge d' theid iad seachad mar neoil nan speuraibh.

Ach 'sann tha'n saihreas gun di,
Aig dcagh shaighdearean Ios',
Gheibh iad neart anns gach ni mar bhith's feum air ;
'S an nair a choisneas iad huaidh,
'S mor an sonas, 's an duais,
Gheibh iad oighreachd tha shuas 'sna ncimhibh.

Ma's ann deth shaighdearean thu,
 Feuch gu'm foillsich thu chliu,
 Fa'n tha e fein air do chul, bi treubhach;
 'Us theid thu dhachaidh le buaidh,
 Fo ard bhratach an Uain,
 Dh'aindeoin feachd agus sluagh na h-Eiphit.

Ga d'robh an Saoghal 'san fheoil,
 'S moran dhaon'air do thoir,
 Agus Satan toirt ordugh geur dhoibh;
 Dh'fheuch am faigh iad thu'n sas,
 A cleachdadh innleachdain bais,
 Leagadh lin anns gach ait do d' cbeum'naibh.

Ach na gabh eagal gu brath,
 Tha do Rìgh air do sgath,
 Thoir thus' urram, 'us gradh, 'us geill dha;
 'Us bheir e ncart dhuit, 'us treoir,
 Nach dthig do naimhdean a'd' choir,
 Leis an airneachd a sheol e fein dhuit.

Ach sea-sa daigean 's gach tiom.
 Ann an Soisgeul na sith,
 Agus crios ort dhe'n fhirinn cheudna;
 'S gluais gu treibheach, briagh,
 Ann an eagal 's am fiamh,
 'S ni e d' bhroilleach a dhion mar ucbd-eididh.

Cum do dhochas gu teann,
 Ris a ghloir a bhios ann,
 'S ni sud mar chlogaid do cheann a'churic,
 Agus creideamh nan naoimh,
 Biodh na sgiath dhuit a chaoidh,
 'S cha dthig saigh'd a'd' thaobh nach much e.

Deagh-lion do chridhe le stoir,
 Dheth ni is priscal na'n t-or,
 Focal firinn Iebhobhah, 's eisd ris;

'San uair bhios Satan ri saothair,
Chum do tharruing a thaobh,
Bithidh sud no eblaidheamh da-fhaobhar geur dhuit.

'Nuair bhith's tu armicht' mu'n cuairt,
'S tu ri caithris gaeh uair,
Lcan t-ard-cheannard gu buan, 's na treig e ;
'San uair a chluinneas tu luaidh.
Gu'm bheil a bhratach dol suas,
'S mithich dhuits' bhi gluas'd, 's eiridh.

'S bithidh e na chairaid ri d' thaobh,
'S i bhratach tharad an gaol,
Dean thus a leantuinn gach taobh a theid e ;
'S ge do thuit thu 'sa bhlar,
Gbeibh thu aiseiridh 's fearr,
'S bheir e dhachaidh gu Pharas De thu.

Na gabhs' eagal 'san am,
Gur aireamh bheag dhibh a th'ann,
Ann an coimeas ri eamp na h-Eiphit ;
Ma 'se 's nach brist iad 'ur ranc.
Cha'n fhaigh iad sibhs, ann am fanc,
Ma bhitheas sibh dileas an ceann a cheil.

Ma bhiteas sibh dileas 'us dluth,
Bheir bhur Rìgh dhuibh an crun,
An uair a ehi sibh a ghnuis mar tha e ;
'S an nìr thig la 'n RE-VIEW,
Gheibh sibh onar 'us cliu,
Nach dtheid tuilidh air cul gu brath dhuibh.

'Nuair thig Caiptean 'ur slaint',
Bithidh sud agaibh na lathair,
Gloir, 'us onar, 'us FABHAR siorruidh ;
'Nuair bhitheas na creutairean baoth,
Nach do gheill dha na trath,
Air an ioman gu brath as fhianuis.

Ge d' chuir e sgail air a ghloir,
 Nuar ghabh e fuil agus feoil,
 Thig e fathasd le moran eibhneas;
 Thig e fathasd mar Rìgh,
 Le dheich mìlthh dhe naoimh,
 'S cha bhì rioghachd, no rìgh, nach geill dha.

An Turus.

'S IOMADH mulad 'us hron,
 Bha'n cois mo thuruis chum gloir,
 Fhuair mi milis ri'n ol, 'us scarbh;
 Ach 's tu's' Ard-Rìgh na gloir,
 A thug nach d'fhailnich mo threoir,
 Fa'n bha t-fhabhar dhomh mor gu dearbh.

Fhuair mi aoibhneas gu leoir,
 'Us laithean soilleir, gun neoil,
 Le hhi fantuinn a'd' choir a' gluas'd;
 Ach 'se 'm peac thug orm bron,
 'Us ciochan seasg bhì 'gan deothal,
 'S iad sud bha seasamh, mar neoil, mu m's chuairt.

Air dhomh sealltuinn san am,
 Air mo shlighibh 'sa ghleann,
 'S air na ceumannaihh cam anns na ghluais;
 Bheir sò eolas dhomh ann,
 Nach cil do throcairean gann,
 'S gu 'n chomhnuich thu teann gus an uairs'.

Fhuair thu'n toiseach mi'm thrail,
 Aig a pheac', 's aig a bhas,
 Leanabh feirg', mar bha each de'n t-sluagh;

Aig mo naimhdihh an sas,
 Ann an ceangluichibh bais,
 'S iad ga m' mhealladh gach la' gu truagh.

Ach fa'n ruinich thu, Rhigh,
 Nach rachainns' an di,
 Ghlachd thu greim dhiom, 'us mi air a bhruaich ;
 'S air dhuit sgaoladh an lin,
 'S ann fhuar mi saors', agus sith,
 'S thionndaidh m'aghaidh air SION shuas.

Bu bheag m'eolas 'san am,
 Ach 's tu bu chomhnadh dhomh ann,
 'Ga mo threorach' trid ghleann nan deoir ;
 'S mur bhith gu'n ghreas thu mi teann,
 'Nuair bhithinn leisg agus fann,
 Cha robh mo shiubhal ach mall 'san rod.

'S e dh'fhag mo shiubhal co mall,
 'S iomadh leomhan a bh'ann,
 A' seasamh romham mar bheanntean buan ;
 Ach le do leantuins' gu teann,
 Chunnaic mis' aig a cheann,
 Nach b'e 'n leomhan bh'ann, ach an t-UAN.

'Nuair shiubh'linn da cheum,
 'Us mo shuile riut fein,
 Bhiodh an t-slighe dhomh rei' dol suas ;
 An sinn bhithinn gu treun,
 'S bhiodh mo chridhe rium reidh,
 'Us thair'neadh sud mi ceum'naibh luath.

Thair'neadh sud mi gu ceol,
 Le bhi 'faicinn do ghloir,
 'Nuair a sgapadh nan neoil, le 'n gruaim ;
 'S le bhi 'faicinn do ghaoil,
 A' deanamh taic' dhomh gach taobh,
 Bha mi 'faicinn 's a'faotuin buaidh.

'S mis a dh'aithnich mu thrath,
 'S fhuair mi faireach', no dha,
 Gur tu cairaid a b'fhearr a bh'ann,
 Gach neach 'sna chuir mi mo dhuil,
 Fhuair mi e mar chuile bhruit',
 'S togaidh mis' mo shuil chum nam beann.

'S bithidh mi 'g uirnuigh riut fein,
 Oir tha mo naimhdean ro threun,
 'S tha iud uile gu leir air mo thoir;
 Cuid mar leomhain toirt bhuc,
 'S cuid ri miodal le 'm beul,
 'S cuid 'g am folach fo sge mo chlcoic.

Ach fa'n tha deuchainncan ann,
 Mar dh'fheuch thu da d' chlann,
 Na treig mi gu ceann an roid;
 Fa'n nach fhaic mi san am,
 Am bheil mi faisg air a cheann,
 No 'm bi mi fad ann an gleann nan deoir.

Ma's e thachair a'd' run,
 Gu'n d'theid mi dhachaidh gu dluth,
 Dhionnsuidh fois ann an uine ghcarr:
 Cumsa caithriseach mi,
 Chum 's gu'n imich mi'n sith;
 'S e bhi maille ri Ios' is fearr.

Ach ma's e so th'ann do run,
 Gur eiginn fuireach car uin',
 O, bi fein air an stiur 'ga m' sheoil';
 'S cha bhi h-aitaireach tonn,
 Air nach maircaich mo long,
 'S thig mi thir, 's ann air fonn do ghloir.

Ma tha e fcumail dhomh tamh,
 'Us cuan de dheuchainnibh shnamh,
 Deonuich pailteas dhe d' ghras gun di;

Le Spiorad uirnuigh gun dail,
 Chum nach teichinn o d' lathair,
 Mar rinn Ionah 'nuair chaidh e cli.

Na leig ormsa gu brath,
 Ni bheir oilbheum, no bas,
 Air neach idir thug gradh dha'n UAN ;
 No ni bheir misneach do chach,
 Dol air 'n aighaidh gu dan',
 Gus an coinnich iad bas 'us truaigh.

'S ma bhios roinnean gun fheum,
 'Measg na cloinn' is leat fein,
 'S iad le 'n doillec, 's le 'n eud, toirt claidh ;
 Bacadh aonachd a cheil,
 Sgapadh caoraich do threud,
 Ris an dubhairt thu fein do naoimh.

Deonich dhomhs' a bhi reidh,
 Ri luchd t-eolais gu leir,
 Ma tha'n dochas a reir do shlaint' ;
 'S cum mi cialach 's gach ni,
 Chum 's nach meudaich mi 'n stri,
 'S e bhi dcanamh na sith as fearr.

'S ann o aonachd 'us sith,
 Gheibh sinn aoibhneas gun di,
 'S a bhios t-oighreachds' a' sior thoirt buaidh ;
 'S e bhios taitneach, maraon,
 'S e bhios dearbhte do dhaoin',
 'S a dh'fheuchas do ghaoil do'n t-sluagh.

O, na treig mi 'sa chuis-s',
 Ach dcan fein dhomh an t-iul,
 'S cum mi iriosal, ciun, mar bu choir ;
 'S pill mo shuile o shannt,
 'S o gach curam a t' ann,
 'S tric a chiurr iad do chlann, 's a leon.

Fa'n tha curam gun sta,
 Teannadh dluth rium gach la,
 Cum mo shuil ris an Ard-Rhigh mhoir ;
 Bheir air na lile hhi 'fas,
 Anns a mhachair fo bhath,
 'S cha robh Solamh co aillt' ann na ghloir.

Chi mi cunlaith nan sliabh,
 Nach saoth'raich, 's nach sniomh,
 'S iad eudaicht' gu sgiamhach, blath ;
 'S ge d' nach taisg iad an loin,
 'S nach cil aca tigh-stoir,
 Gheibh iad pailteas gu leoir o d' lamh.

Fa'n 'se do churams' is fearr,
 Tarruing dluth mi le d' ghradh,
 'S bithidh mi 'n duil riut gu brath nach treig ;
 'S teichidh curam is cradh,
 'S bheir iad umhlachd dha d' ghradh,
 Air dhomh suil thoirt air aird, 's a leud.

B'e sud dochas gach aon,
 A fhuair colas do ghaoil,
 'S e bu cheol doihh gradh-saoraidh 'n UAIN ;
 'S ge d' bha iad beo air a ghaol,
 'S ge d' dh'ol iad deth taom,
 Tha na sleor 'ann, cha do thraogh iad an cuan.

'S ma bhios m'inntinns ag tamh,
 Ann an innleachd na slaint,
 Gus an crìochnaich mo la le buaidh ;
 Theid mo thogail do'n ait,
 'S am bheil tobair na slaint,
 O'm bheil na sruthanna blath teachd a nuas.

'S bithidh mo dhachaidh 's a ghloir,
 'S nach d'theid bac' air mo cheol ;
 Gheibh mi cupan ri ol gu cian,
 'Sam bi m'fhior-uisge beo,

Thig o'n Rìgh-chaithair mhoir,
S cha d'theid a mheasgadh le bron feadh gach ial.

Garadh Edein.

NACH truagh libhse mar dh'eirich,
An Garadh Edein do'n t-sluagh;
Le cuilbheartan Shatain,
'Mheal Ebh' agus Adhamh,
Cum umhlachd thoirt dhasan,
An aghaidh Ard-Rìgh nan sluagh;
'S thug sud doruinn 's gach ait dhoibh,
'S fhuar am bas orra buaidh.

Thug e'n naomhachd, 's an gloir dhiu,
Thug 's an eolas, 's an iul;
'S ge d' bu mhoir an cuid solais,
Chaill iads' an sin coir air,
Bha cheartas an toir orr',
'S chaidh a throcair air cul;
'S mar d'thigeadh Slanuigh-fhear gloirmhor,
Bù ro bhronach ar duil.

Ach thainig sgeul aoibhinn,
A chum nam braighdean bha'n sas;
Thainig Iosa, le solas,
Chum an saoradh o'n doruinn,
'S fa'n sheas e'n coir dhoibh,
Chaidh Eis' a leonadh na'n ait-s';
'S tha firinn 'us trocair
Air comhlachadh na bhas.

Nach aoiblunn an sgeula
Tha ga leubhadh do'n t-sluagh?

Gu'n d'thug Iosa lan-dioladh,
 A thug do cheartas sar-riarach',
 'S le firinnteachd shiorruidh,
 Gu'n d'thug e sithchaint mu'n euairt;
 'S fa'n phaidh e na fiachan,
 Co ris dh'iarras, feich uainn?

'S an dream a chreideas ann fhirinn,
 Bheir e ris iad o'n truaigh;
 Bheir e solas 'us sith dhoibh,
 'S bheir e dochas a ris dhoibh,
 Ris a ghloir tha neo-chriochnach,
 Anns an rioghachd tha shuas;
 'S bithidh na creutairean naomh sin,
 Do'n Fhear-shaoraidh mar dhuais.

Sibhse a chreid an sgeul aoibhinn,
 'S a rinn e saibhir le ghras;
 Feuch gu'n gluais sibh gu dileas,
 Anns gach ceum mar rinn Iosa,
 Mar is cubhaidh do'n fhirinn,
 'S do rioghachd a ghras;
 Ann an eud, 's ann an naomhachd,
 Ann an aonachd, 's an gradh.

Na biodh mi-run, no farmad,
 Na biodh seannachas gun bhrigh;
 Na biodh diteadh gun dearbhadh,
 'S na biodh stri, no eud searbh ann,
 A' measg nam firean a ta 'g ainmach',
 Gu'n d'fhuir an anamanna sith;
 'S biodh an teo-chridheachd eairdeal,
 Le gradh brath' real 's gach tiom.

Ge do tha sibh 'san trath-sa,
 Ann am faisnich bhochd, fhuair;
 Air bhur cuartach' le trioblaid,
 'S am peacadh ag stri ribh,
 Ma 's e 's gu'n gleachd sibh gu dileas,

Trid Ios' bheir sibh buaidh ;
 'S an uair thig e chum slainte,
 Ni sibh gairdeachas buan.

Ni sibh gairdeachas shiorruidh,
 'N uair thig Ios' an a ghloir ;
 Bithidh a ghnuis mar a ghrain dhuibh,
 Mar mhaduin chiun an deigh sianntan,
 Theid bhur dusgadh 'na iomhaighs',
 'S bith' sibh sgiamhach gu leoir ;
 As eugais peacaidh, no truaill'eachd,
 Theid sibh suas ann a chomh'ail.

'Nuair thig e ris bheir e 'shluagh leis,
 Dhionnsuidh suaimhneas 'us gloir ;
 A meud 's a luadh anns an uaigh dhiu',
 'S an dream a choidil 'sa ehuan diu',
 Bheir e o'n deas 'us o'n tuath iad,
 'S theid iad suas air na neoil ;
 'N sin slan le truaill'eachd, 's mi-naomhachd,
 'N sin slan le saoghals, nan deoir.

'Nuair a shuidheas an Ti ud,
 Air a Rìgh-chathair mhor.
 'S thig gach ereutair 'na fhianuis,
 A dh'fhaighail reir 's mar bha 'n guiomh'ra,
 Thig talamh 's neamh a thoirt fianuis,
 Gur ceart a riaghlas e'n slogh ;
 'N uair ni e 'n t-aingidh a dhiteadh,
 'Sa bheir e'm firean chum gloir.

'N sin gheibh na firinnich fabhar,
 Ann an lathair an t-sluaigh ;
 'Nuair their iads', so ar Slaauigh-fhear
 'N sin, eha dean eis aon diubhs' aicheadh
 Their e riu, sibhs, mo bhrath'rean,
 Sibhs' mo cairdean, 's mo shluagh :
 Siubhlaidh dhionnsuidh na h-oighreachd,
 Anns am bheil aobhneas bhi-buan.

An sin bithidh iads' air an tearnadh,
 O gach bas, 'us o'n naigh ;
 Siubhlaidh iad le luath-ghair,
 'S iad neo thruaillidh, 's neo-bhasmlhor,
 Theid iad gu luath dhionnsuidh 'n arois,
 Auns a beil lathaireachd an UAIN :
 'S bithidh iad a' scinn an sgeul aoibhinn,
 A shaor na braighdean o'n truaigh.

Oran Gaoil.

TOGAIBH, naoimhaidh, luath-ghaire,
 Deanaibh gairdeachas ur ;
 Fa'n fhuair sibh bhi'n fabhar,
 Ri Ard-Rìgh nan duil ;
 Fa'n shaor e o'n bhas sibh,
 'S o'n traillachd bu mho ;
 'S gu'n d'rinn e sgiamhach le shlaint sibh,
 Thugaibh dhasan an cliu.

Na'm b'e gu'm b' urrainn mi eainnt air,
 'Thug e gradh dhuibh bha mor ;
 Chaidh e seachad air Ainglibh,
 Nuair a chaill iad an gloir ;
 S' ghabh e greim de' shiol Abr'aim,
 Chum 's gu'n tearnt iad leis beo ;
 'S rinn e sgiamhach le shlaint iad,
 Fa'n bha ghradh dhoibh eo mor.

So an gradh tha gun samhladh,
 'S nach do rannsaich neach riamb ;
 Cha b'e cairdean, ach naimhdean,
 Ann an cainnt 's ann an gnìomh ;
 Cha b'e dream a bha araidh

Ach na traillean nach b'fhiach ;
 A rinn e sgiamhach le shlainte,
 Fa'n bha ghras dhoibh eo fial.

Ma's neach thu th'air do naomh ach,
 Faic a ghaol tha gun cheann ;
 'Nuair cbaidh fhoilseach 'san t-saoghails',
 'S e t-Fhear-saoraidh a bh'ann ;
 Mu'n d'fheud e do thearnadh,
 Fhuair e 'm bas air a chrann ;
 'S fa'n rinn e sgiamhach le shlaint thu,
 Thoir do ghradh dha 's gach am.

Feuch gu'n lean thu a cheum'na,
 Mar rinn Enoch 'us Poll ;
 'S na h-uile h-aon a thug speis dha,
 Cha b'ann dhoibh fein bha iad beo ;
 Cha sgaradh beatha, no bas iad,
 O Ard-Rìgh na gloir ;
 'S gu'n d'rinn e sgiamhaeh le shlaint iad,
 Fa n bha ghradh dhoibh co mor.

'S thuirt an te fhuair cinnt air,
 'S a bha 'ga inuseadh gu saor ;
 Sgapaibh ubhlán mu m' thinchìoll,
 Oir tha mi tinn, 's ann le gaol ;
 Tha mo chridhe air fàiliung,
 Fa'n bha ghras dhomh eo saor ;
 'S gu'n d'rinn e sgiamhach le shlaint mi—
 Is e mo Shlanuigh-fhear caomh.

'S e thuirt nigheana 'n t-saoghails',
 Ma 's e ghaol thug ort buaidh ;
 Innis dhuinne cìod an t-aobhar,
 Ma'm bheil do ghaol dha co buan ;
 Chunnaic sinn e 'san fhasaich,
 'S e bu taireal de'n t-sluagh ;
 Cha robh sgiamh ann, no ailteachd,
 'S ghabh e tamh anns an uaigh.

O ! nigheana gaolach,
 'S ann na aoduin's' bha ghloir ;
 'S e dh'fhag sibhse gun speis da,
 Nach bu leir dhuibh fo n' chleoc ;
 'N uair a ghabh e 'nar naduir,
 Thug sud sgail air a ghloir ;
 Ach chunnaic mis' e na bu sgiamhaich,
 No ghrian troimh na neoil.

Chunnaic sibhs' e gu taireal,
 'S e dol gu tamh anns an Uaigh ;
 Ach chunnaic mis' e ag eiridh,
 'S ann aig' fein bha bhuaidh ;
 Chunnaic mis' e gu gloirmhor,
 Air na neoil a dol suas ;
 'S ann air deas-laimh na morachd,
 A tha e ehomhnuidh gu buan.

'S maisich e na clann-daoine,
 Ann an naomhachd gu mor ;
 'S ann dha tha ainglean ag aoradh,
 'S lion e 'n saoghal le ghloir ;
 Fhuair mi beath' agus sithchaint,
 Ann am firinn a bheoil ;
 'S e mo ghradhsa RIGH SHION,
 'S tha 'n t-slat rioghal no dhorn.

Mus an d'fhag e 'n tir so,
 Bha e firinneach leam ;
 'S fhuair mi chombairlean dilis,
 'S iomadh ni thuirte e ruim ;
 Fhuair mi gheallana priseal,
 Na'm bithinn dileas gach am ;
 'S tha mo dochas as fhirinn,
 Is e mo Righ e, 's mo cheann.

Thuirte e rium, tha thu 'n saoghail,
 A bhitheas ri caochladh gach nair ;
 Fench nach mcall iad do ghaoil uam,

'S mis' a shoar thu o'n truaigh ;
 'S mis' a cheannuich o'n bhas thu,
 'S daor a phaig mi do luach ;
 'S ma bheir thu umhlachd 'us gradh dhomh,
 Sud amhain na bheil uam.

Ge do tha mi ga d'fhagail,
 Anns an fhasaich air chuairt ;
 Tha mi 'g ullachadh ait dhuit,
 Anns an aros tha shuas ;
 'S ge d' robh trioblaidean craiteach,
 'Ga do sharach' car uair,
 Le ainglibh mo latharachds',
 Bheir mi tearuint' thu suas.

Tha mi 'g innse sud trath dhuit.
 'S ann is fearr bheir thu buaidh,
 Gu'm bheil fcirg air an *Dragon*,
 Fa'n a ghradhaich thu'n t-UAN ;
 'S gheibh thu diumb' o do chairdibh,
 Ach gheibh thu gairdeachas uams' ;
 'S biths-s' ri caithris 'us urnuigh,
 Gus an turling mi 'nuas.

O Shlanuigh-fhear Ghrasmhor !
 'S tu 's fearr dhomh tha beo ;
 'S an uair a chuimhneas mi t-fhabhar,
 'Tha m' aobhair gairdeachais mor ;
 'S cha 'n e idir bhi taireal,
 Air do sgaths' rinn mo leon ;
 Ach 's e mo ghiulan mi-rianail,
 Is tric a mheudaich mo bhron.

'Se mo pheaca 's m' eas-umhlachd,
 A dh'fhag briute mi chaoidh ;
 'S gur ann 'leighis mo chreuchdan,
 A cheus iad mo Righ ;
 Chaidh t-fhuil phriseal a 'thaomadh
 Air son gach aon de' do naoimh ;

'S e sud an gaol rinn mo chiuradh,
'Us rinn do shuilcan mo chlaoidh.

Ach fa'n dh'fheuch tho do gradh dhom,
Na fàgsa mi a chaoidh ;
Gus am faic mi 'na d' ghloir thu,
'S cha bhi bron ann, na caoidh ;
'S an uair a thig an la' mor sin,
'Us saors' ghloirmhor do naoimh,
Bithidh mis' a deasach' mo lochran,
Gu dol an comdhail mo RIGH.

Truaigh Shiorruidh.

'STRIC a smuainich mi chairdean,
Na'n rachadhagam oir dan chuir sios,
Gur anu air uamhas an Ard Righ,
Agus saibhreas a ghrais th'ann an Criosd ;
Dh'fheuch an duisgeadh e aireamh,
Dhe'n dream tha'n codal aig Satan 'na lin ;
Tha 'g eigheach sith agus tearr'nteachd,
'S iad an cunuart gach la dhol an di.

Ach tha mi faicinn mu thrath dheth,
Mur d'thig cumhachd o'n aird oirn' a luas ;
Gu'm fuirich iad mar a tha iad,
'S nach bi h-aon diu gu brath air an gluas'd,
'Nuair tha neart agus slaint' ac',
Cha' n eil cuimhn' ac' air bas, no air truaigh ;
'S 'nuair tha na nithibhs' 'ga 'm fagail,
'S ann tha'n cridhe do ghuath dol ni's cruaidh.

O, dhuinne gun colas,
Tha cuir cul ri Ichobhah, 's ri' reachd ;

'N anns an t-saoghail no'n stòrais'
 No'n ann an aidheir na h-oig' tha do thlachd;
 Ma's ann, tha t-inntinnse feolmhor,
 'S tha thu fathasd an domblas do pheac';
 'S ma thig am bas air an doighs' ort,
 'S cigin duits' a bhi 'n doruinn gu beachd.

No'n e coslas na diadhachd,
 Air 'n d' shocraich thu t-iartas gu leir;
 A' feuchainn sgail ann am briathraibh,
 'S gun a cumhachd bhi riamh ort de reir;
 Mur d'rinn eolas na firinn,
 Do thoirt a dhionnsuidh fuil phriseal mhic Dhe,
 Co fhad' 's is leir dhoinh on a phiobul,
 'S ann tha do thaice ri t-fhirinnteachd fein.

'S ma ghoideas am bas ort,
 Bheir e sìos thu do'n ait' 'sam bheil caoidh;
 'S co dhinnis do charamh,
 Far nach d'thig furtachd gu brath ort, no faoidh;
 Mur d'fhuair thu gairdean co laidir,
 'S nach dean cumhachd an Ard Rìgh do chlaoidh;
 'S coir thuit smuaineach' na thrath air,
 'S aobhar uamhas am bas do na daoi.

Smuanich thus' air an truaigh,
 Tha feitheamh air an t-sluagh tha dol sìos,
 A dhionnsuidh 'n doruinn bhith-bhuan sin,
 'S doibh tuillidh cha dual tighinn a nìos;
 Na'm b'e gu'n tuigeadh tu 'n caramh,
 Thoir leam gun'n eigheadh tu os aird, gun bhi sgith;
 Aig radh, fheara, 's a bhraithre,
 Cìod an doigh air an sabhalar mì?

Na'm b'e 's gu'n tuigeadh tu trian—
 Dhe n' tha ri fhulang de phian, 'us de bhron,
 Anns an t-slochd tha gun iochdair,
 Fo chorruich an Dia sin tha mor;
 Cumaidh cumhachd neo-chriochnach,

Ann na lasraíchaibh dian sin thu beo ;
 Ge d' robh deatach am piantan,
 'G eiridh suas ann gu siorruidh mar cheo.

Dhionnsuidh an dorchadas shiorruidhs',
 Cha d'tbig solus no grían ann gu brath ;
 'S cha 'n eil solas ri iarraidh,
 Ach guil 'us giasgan air fiaclaibh do ghnath ;
 Cha bhi aidhir, no ceol ann,
 'S cha bhi h-aon ann bheir solas do chach ;
 'S cha bhi duil ann ri trocair,
 Ach guil, 'us caoidh, agus bron feadh gach al.

Is searbh an deoch tba ri h-ol,
 Aig an dream a bhasaich gun eolas air Dia ;
 Cuan feirg tha gun trocair,
 Teine, pronnasc, 's stoirm mhor dhiu gun dìon ;
 'Nuair thig na nithe sin comhluath,
 Bhios na'n tonmana beo feadh gach ial ;
 Gheibb iad sud mar am *portion*—
 Lan cup dhetb 's gur leoir dhoibh a mbeud.

Ge bochd an gearan, 's ge truagh e,
 Ann a chuan sin nach fuarich ni's mo,
 Rìgh nan duil cha ghabh truas dhiubh ;
 'S e sud a gheall E mar dhuais dhoibh o thus ;
 Thuirt luchd nan cridheachan uabhrach,
 Go an Dia bheir a nuas sinn do 'n uir ?
 An 'Ti th'air neamh bheir e buaidh orr',
 'S ni e 'n ioman, 's am fuadach o ghnuis.

Ma 's iad briathra na firinn,
 A tha mi nis air cuir sios ann mo dhan ;
 'S ann tha druigheachd da rìridh,
 Air neach nach scall ann an tiom air son slaint' ;
 Than a laithean ro phriscal,
 Ag caithidh seachad bheir sios iad gun dail ;
 'Us chi iads' aig' a chriche,
 Gu'm bi ebuìs mar tha'm Biobul ag radh.

Ach a nis, gu co-dhunadh,
 Bheiream comhairl' le durachd 's le gradh,
 Do'n dream tha fuireach gun churam,
 Auns an t-slighe do'n dachas am bas ;
 Iad a philltinn gu dluth aist',
 Dhionnsuidh Ios', o n' se Ughdar na slaint' ;
 'S Eis a dh'ol anns chupan,
 Meud an doruinn nach giulanadh each.
 'S an dream a chuireas an duil ann,
 Agus aig a bheil suil ris chum slaint' ;
 Rinn e'm peacadh a ghiulan,
 'S thug e dioladh le umhlachd chum bais,
 'S air a mheud 's da'n d'thig dlu dha,
 Cha chuir e uaith iad, 's cha dhiult iad le tair ;
 'S ann 'ni e 'n saoradh o'n doruinn,
 'S bithidh gach aon diu toir gloir dha gu brath.

Staid Naduir.

'S E dhinnis Dia na firinn duinn,
 Mur beirt' a ris an sluagh,
 Nach fheud iad dol d'a rioghachdsan,
 'S tha sud na firinn bhuan ;
 Mur bi iad air an naomhachadh,
 Cha'n fheud iad a dhol suas,
 A dh'ionnsuidh an arois sholasaich,
 Anns an bheil gloir an UAIN.

'S ma tha mi cuir mo sheula ris,
 Gur eigin da bhi fìor,
 'S coir dhomh an coir a leughadh dhoibh,
 O fhocal De 'ta sgrìobht',
 'Us ge d' dhiult' iad eisdeachd ris,

No geill thoirt do'n Rìgh,
 Gu cinnteach 's comhar' bronach e,
 Mur doirt mi mach ino chridh.

'Se chuimhnich ban-rìgh Ester dhomh,
 Aon dleasdanas bha fìor.
 Cha'n fheudadh i bhi suaimhneach,
 'Us an sluagh bhi dol an di;
 'S le trosg 's le urnuigh bhuidhaich i,
 'Us fhuair i run a cridh;
 'S eha do sguir i dh'iarraidh fabhar—
 Gus an d'fhuair iad fainn an Rìgh.

O! ma ta, dean trocair oirn',
 Oir 's bronach coir' nar tìr,
 Tha'n sluagh a dhiobhal eolas—
 Air Iehobhah, tha na Rìgh;
 'S tha blath na h-inntinn fheolmhor,
 'G inns' an stoir th'ann an sa ehrìdh',
 Deth tharehuis air a mhorachdsan,
 Ge bronach bhi 'ga inns'.

Tha breugan 'us eul-chaineadh ann,
 'Us mionnan laidir, mor,
 'S tha morehuis agus ardan ann,
 'Us grainealaehd gu leoir;
 'S tha fanoid air luchd crabhaidh ann—
 Air teachd gu airde mhor,
 'S mhi-naoimhaich iad mo shaibhaidean,
 O Rìgh is airde gloir!

Ach sud an ni tha nadurach,
 Do'n aireamh tha mi luaidh,
 Thuit iad ann an Adhamh,
 'Us tha'm bas air faotuin buaidh;
 'S cha leum iad thair a gharadh ud,
 Rinn Satàn chuir mu'n euairt,
 Mur brist thu le do ghrasaibh air,
 'S O! thig gun dail a nuas.

O! cuimhnich, ann do thruacantachd,
 Gu'm bheil an sluagh gun treoir,
 'S iad marbh am peac', 's an euceartaibh,
 Gu leir o lathibh 'n oig';
 'S mur gairm thu iad gu h-eifcadach,
 Cha'n eirich iad ni's mo;
 'S mur cuir thu fein gu gluasd iad,
 Cha dual doibh a thighinn beo.

O! seall a nuas gu grad oirne,
 'Tha sluagh na'n codal trom,
 'S aig bruadair iad bhi ailleasach,
 Air aite sleamhainn, lom;
 Air bruach a chuain a bhathas iad,
 Ma dh'fhailnicheas am bonn,
 'S mur saor thu, Rìgh nan duil iad,
 Bithidh an dusgadh 'measg nan tonn.

Ach 's caoraich chailt' air sech'ran iad,
 Mar neach bhiodh ann an ceo.
 'S fiadh-bheathean na macharach,
 Gle ocrach air an toir;
 'S mur dean an t-Ard Bhuachail sin
 An cuartach' do na chro,
 'S e 'm bas an ni is dualaich dhoibh,
 'S iad a smuanach a bhi beo.

Is mic struidheal da riridh iad,
 A rinn an ditheach' fein,
 'S a chaith a' maoin le striopachas,
 'Us iad air dhìohhail ceill;
 Ach, O! cuir Thus' gu rannsach' iad,
 Mu'n ruig iad ceann an reis,
 'Us o gach seach'ran ceannsaich iad,
 Gu bhi na'n clann dhuit fein.

Ach 's cnamhan tioram, fann iad,
 Tha na'n luidh 'n gleann nan deoir,
 'S an uair bhios neach aig sealltuinn riu,

Cha gheall iad a thighinn beo,
 Ach ma thig an fhaidhdaircachd,
 Le gras an spioraid bheo,
 Bithidh farum 'mcasg nan cnamhan sin,
 Thighinn blath le fuil 's le feoil.

'S e clann na feirg fo'n diteadh,
 Their an fhirinn riu gu dearbh;
 Tba mallachdan a Bhiobuil oirbh,
 'S iad sgriobht' le bagradh gharbh,
 'S i sud an staid tha doruinneach,
 Bhi malluicht' beo 'us marbh,
 'S mur saor 'Thu 'Righ o'n diteadh iad,
 Gu cinnt' bithidh chrìch dhoibh searbh.

Ach cia mar dhiarrain trocair dhoibh!
 Mur leoir na chuir mi sios,
 Is naimhdean da do ghloirs' iad,
 'Tha cuir t-orduigh'n neo-bhrìgh;
 Cha'n eil an crìdh' an toir ort,
 G iarraidh eolas air do shligh,
 'S mar Shagairt dhoibh cha'n aill leo 'Thu,
 Bhi t-Fbaidh, no do Rìgh.

Ach so an t-aobhar gairdcachas,
 Gur h-aon ro ghrasmhor thu,
 'Ni trocair 'nuair 's aill leat—
 Air an aireamh th'ann do run;
 'S cha leir dhomh h-aon co graincal,
 Nach fhaod gras an tarruing dluth,
 'S bheir eolas air an t-Slanuigh-fhear,
 Dhoibh beath', slaint', 'us iul.

Tba farsaingeachd 'us eifeachd,
 Anns an cìric chaidh thoirt suas,
 A dh'fhosgail dorus reidh—
 Do gach creutair a ta gluas'd;
 Ge d' bhitheadh iad co aingidh,
 Ris na h-ainglean thuit gu truagh,

Ma tha naduir dhaoin' aca,
Tha saors' am fuil an UAIN.

Tha fuil na h-iobairt reitich sin,
Aig eigheachd air son sith,
Do gach aon a dh'eisdeas ris,
'Sa ghcilleas dha mar Rìgh ;
Ge d' bhiodh mìle saoghail ann,
Cha d'theid a ha-on diu 'n dì,
Ma bhios iad air am faotuin—
Air an aonachadh ri Crìosd.

O ! ma 'ta, gabh truas dhinn,
'S thoir thus' an sluagh gu gcell,
'Us ionnlaid ann 'sa chuan sin iad,
O'n truailleachdaibh gu leir ;
'S bithidh mheud 'sa rinn thu throcair orr',
Na h-oran nuadh na'm bèul,
'S bithidh iad na'n cruitheachd ur dhuit,
Bhitheas a' seinn do chliu gach re.

Oron do'n t-Saoghal.

'S IONGANTACH thu Shaoghail
'S neo-chaomhail do ghnuis,
'S mairg a bheireadh gaol duit,
Is caochlaideach thu ;
Mheall thu clann 'nan daoine
Na'n saothair 'us na'n duil,
'S tric a gheall thu solas,
'Nuair 's bron bh'ann do run.

Mheall thu iad le storas,
Is morchuis is cliu,

Is anamhiam na teola,
 An oigridh co dhiu ;
 'S an dream a f'huair gu leoir dhiot,
 'S a dh'ol ass'd gu d' chul,
 Cha do mheudaich thu'n solas,
 Co mor 'sa bha'n duil.

Ach sgaoil thu do thoilinntinn,
 Gu m'inntinn a ghluas'd ;
 'S mis' a dh'fhaodadh inns',
 Gu'm bheil t-innleachdan buan ;
 Gheall thu toilinntinn domb,
 Miltean de dh'uar ;
 Ach mheall thu gu mor mi,
 'Us solas cha dh'fhuair.

Mur bhi gu'n d'fhuair thu coir orm,
 O m'oise a nuas,
 Dh'fhaodainnse bhi colach,
 Air solasan buan :
 Bha'm fìor uisge beo,
 'Tighinn le solais mu'n cuairt ;
 Ach 's beag a fhuair mi ol,
 Le do d'bochasan truagh.

'S fad a rinn thu Shaoghail,
 Mo shladadh mu'n cuairt,
 Mo chumail o'n Fhear-shaoraidh,
 'S ghaol fholach uam ;
 Na'm faighinnsa de'n ghaol sin,
 Na shaoradh mi uat,
 Bhiodh m'inntinn tighinn beo,
 Air a ghloir sin ta shuas.

Bhiodh m'inntinn 's mo mhian,
 Air an Dia sin tha beo,
 'S an oighreachd tha siorruidh,
 'S a ghrian a tha gun neoil ;
 'S an tobair o'n d'thig slainte,

'Us gairdeachas mor ;
 'S a ghairdean cha'n fhailing,
 'S e Ard Righ na gloir.

Na faighims' tuilleadh fabhair,
 'Us gras bhcireadh buaidh,
 Bhiodh m'inntinn a thamh,
 Anns an aros tha shuas ;
 Ge d' bhithim anns an fheoil,
 Bhiodh mo dochas gu buan,
 Ri aon latha mor,
 Anns nach comhlaich mi truaigh.

Na'm faighinn tuilleadh naomachd,
 'Us saorsa o'n UAN,
 'Us tuilleadh de na ghaol sin,
 A shaor mi o'n truaigh ;
 'Thaisginn mo chuid or,
 'San tigh-stoir sin tha shuas,
 Far nach goid na meirlich,
 'S nach cuamb e le ruaidh.

Ach tha mi'n duil nach fag thu mi,
 Ard Righ nan sluagh,
 Gu'm mothaich mi do laithaireachd,
 'San gras thig a nuas ;
 Cha mhor a ni m' shaothair,
 'Thig daors' orm 'us gruaim,
 Mur bi mi air an t-saoghal,
 A sior fhaotainn buaidh.

Air sgath 'n ti chaidh cheusadh,
 'Thoir fein domh a bhuaidh ;
 Ma shaor thu o'n Eiphit,
 'S ma reub thu Mhuir Ruadh,
 Na fag mi 'san fhasaich,
 Mu'm basaich mi truagh,
 Ach treoraich air laimh mi,
 Gu tir Chanaanu shuas.

Biodh t-fhocal dhom mar lochran,
 'Gu mo sheoladh 's gach am,
 'S dean leis a *phillar* neoil sin,
 Mo threorach' gu eheann :
 Bith' uisgeachan beo,
 Ga m' chomhlach' 's gach gleann,
 'S bith' mana mar lon dhomh,
 'S thig solas nach gann.

Ach feuch 's mis' an creutair,
 Tha'm feum bhi fo dhion,
 Cha'n ionnan mi 's Iacob,
 A dh'fheuch bhi eo dian ;
 Ghleachd e eho laidir,
 'S gu'n sharaich e shlias'd,
 'S gu briseadh na faire,
 Cha d'fhailing e riamh.

Cha d'fheuch mi mo chruadal,
 N'is buaidhieh na cach,
 Aeh 's tus' an t-Ard Bhuachail,
 'Bheir buaidh anns gach cas ;
 Saor mi o thruaill'eachd,
 'S o bhuairean gaeh la,
 'Us saor mi 'san uair,
 'San d'thig uamhas a bhais.

'Nuair bhios mo chridh' 'gam fhagail,
 'S mo chairdean dol uam,
 Air sgath fuil a chumhnaint,
 'Us umhlachd an UAIN,
 Bith' Aingle do chuirt',
 Ga mo stiureadh dol suas,
 Gus am fosgail mo shuile.
 'San Ierusalem nuadh.

Gairdeachas an Fhìrean.

'SANN a smuainich mi iomadh uair air,
 Gur bochd an sluagh sud 'tha gun ghras,
 Gun fhois gun suaimhneas, 's an fhasaich through so,
 'S iad dol 's an uaigh air na h-uile laimh ;
 Tha iad a' smuaineach gu'm faigh iad suaimhneas,
 Uair no uair mus an d'thig am bas :
 'S uair bhios iad saòilsinn bhì faotainn buaidh air
 Tha rìgh nat uamhas ga'n euir 'nan tamh.

Bha mis' co gorach, 's gu'n shaoil leam moran,
 A thoirt o'n t-seol ud gu solas Dhe ;
 Chaith mi mo shaothair air fìor naimhdean,
 'S 'nuair theirig cainnt orm cha d'thug iad geill :
 'S a nis 's ann thoisieheas mi air oran,
 A chuir an ordugh gu céol d'an trend,
 Aig am bheil solas tha sruth o colas,
 Air an fhuil chaidh dhoirt' air a chrann-cheus.

O 's ann tha'n solas aig dream fhùair colas,
 Air neach co gloirmhor ri aon Mhac Dhe !
 Cha nithe feolmhor ri'm bheil an dochas,
 Ach crun gloir ann an rioghaehd neimh :
 Bu bhoehd an storas leo glèann nan dcoir so,
 'S na bheil de' dh'or anns a chruinne-che ;
 Tha'n eridhe deonaeh bhì thall thar Iordan,
 A scinn an orain d'an d'thug iad speis.

O a bhrathraibh nach dean sibh gaird'chas !
 Anns gaeh sarach' thig oirbh fo'n ghrein ;
 Togaibh Hasannah do'n 'Ti a bhasaich ;
 Tha chliu air ardach osciunn nan neamh,
 'S an uair a chuimhnicheas sibh air fhabhair,
 Le eridhe blath thugaibh dhasan geill ;
 Tha es' am Pharas mar fhìor bhrathair,
 Aig ullaeh' ait' dhuibh 'na rioghachd fein.

'S fiosrach mi gu'n d' thig iomadh deuchainn,
 Nach cord' ri feinealeachd, fuil, is feoil,
 Ach chunnaie Iosa gu'n robh sud feumail;
 Feuch gu'n leugh sibh mu thimchioll Iob,
 'S mu thimchioll mhiltean de'n dream thug speis dha,
 'S gach car a dh'eirich do'n Abstoil Phol;
 'S cha dubhairt e riamh nach robh amhghair eutrom,
 'Nuair sheall e fein air a chuidthrom gloir.

B'e 'n t-aobhair gaird'ehas a' bh'aig na faidhean,
 Gu'n robh neach araidh gu tighinn 'san fheoil,
 A bhiodh 'n Shlanuighfhear, 'sa bhruthadh satan,
 A dh'fhuil'geadh bas, 's a bheireadh aircamh beo;
 'S e sud thug gairdeachas mor do dh'Abraham,
 Iomadh la mu'n d'fhag Iosa gloir;
 'Us dh'innis Daibhidh, nach rachadh fhagail,
 Fo chumhachd bais, 'us b'e sud a cheol.

'San dream fhuair eolas air 'san fhasach,
 'Thug e gairdeachas dhoibh gu leoir;
 'Se thuirt a mhathair 'sa cridhe lan deth,
 'Tha manam 'g ard mholadh t-ainm ro mhor;
 'S ge d' bha chairdean a call an gaird'chais,
 'Nuair bhasaich e rinn iad bron,
 Ach 'nuair a dh'eirich e rinn iad aoibhneas,
 'Us rinn iad sgeul air gu'n robh e beo.

Rinn iad aoibhneas air son gu'm b'fhiu' iad,
 Bhi air an sgiursadh 's ann air a sgath;
 'S gu'n d'thug e cliu dhoibh 'gu ainm a ghiulan,
 Air feadh nan duehan 's nach eual iad slaint';
 'S a 'measg nan Iudhach a bha cuir eul ris,
 'S tric chaidh 'n sgiursadh, 'san cuir gu bas;
 Ach thug iad umhlachd do Rìgh nan Duil,
 'Us bha aoibhneas ur ae' na h-uile la.

'Sa nis a chairde, ma thug sibh gradh dha,
 Deanaibh gairdeachas feadh gach re;
 Feuchaibh do'n t-saoghal gu'n d'thug sibh gaol,

Do n' chuing thu aotrom 'sna h-uile ceum ;
 Cha'n ann le faoinealachd spiorad aotrom,
 Mar bhios na daoine air bheagan ceill ;
 Ach le fìor sholas a' sruth o eolas,
 Air buaidhean glormhor bhur n' Athair neimh.

'S e clann Shìon a chuideachd rioghail,
 Aig am bheil sìth ris an 'Ti a's aird ;
 'S e Rìgh nan Rìghribh, Fear-saoraidh Israeil,
 Is e nach dìhir a shluagh gu brath ;
 Thug e gairdeachas dhoibh 'san fhirinn,
 'S rinn e 'in fìrinneach' le a glhas,
 'S bheir e tearuint' iad as gach trioblaid,
 S' bithidh e na dhìdean dhoibh aig a bhas.

Cla chum am bas iad, 's eha chum an uaigh iad,
 Thug esan buaidh air na gaisgich threun ;
 Is amhluidh shaoras e fos a shluagh uatha,
 Is bheir e suas iad gu rioghachd fein ;
 Theid iad le buaidh-chair' m dh'ionnsuidh an t-suaimh-
 neis,
 'S am bheil an t-Uan sin dha'n d'thug iad speis ;
 Tha mis' a' smuaineach gu'r sona n sluagh sin,
 A lean an t-Uan ge b'e taobh a theid.

Aonachd an Spiorad.

THA m'inutinn tric a smuaineach' air,
 'Scha'n fhead mi a' chuir uam,
 Gur teirc a' measg chlann daoine iad,
 'Tha tabhairt gaol do'n Uan ;
 A Rìgh na Gloir dean caochla' oirn',
 'S a'd' naomhachd gabh dbinn truas,
 'Tha chuid a's mo do'n t-saoghal so,
 Mar chaoraich dol 'san uaigh.

'Se 'n teisteach bheir an fhirinn dhuinn,
 'Sa chi sinn anns gaeh ait',
 Gur teire an aireamh dhilis sin,
 Chaidh fhirinneachadh le gras;
 Tha iad gun Dia, gan dochas,
 Deanamh eordadh ris a bhas;
 'San t-slighe leatham, dhoruinneach,
 Sa'm faigh an fheoil na's aill.

'S e'n t-earail thug an Slanuighear,
 D'a ehairdean, 'us d'a ehlann,
 "Feueh nach dean sibh tarhuis air
 "An aireamh dheag a th'am;
 "'Sann air ann son a hhasaich mi,
 "'S iad m' aillcagan 's gach am,
 'S bith' ainglibh neamh mar gheard orra.
 Bheir tearuinte iad gu cheann.

'S e dh'fhag an dream ud aithnuichte,
 'Us beannuichte thar chach,
 Gu'n robh iad air an sonrachadh,
 Ann 'eumhnanta nan gras;
 'S an 'Ti thug creideamh, 's dochas dhoibh,
 'Us eolas air a shlaint',
 Fhuair iad 'nis an reite, leis
 An eifeachd bha 'na bhas.

Fhuair iad sealladh uamhasach,
 Deth thruaighe ehlann nan daoin',
 Am peacadh gin, 's an truaill'eachd sin,
 A bhuadhaich air gach aon;
 Ach 'nise cha'n eil diteadh dhoibh,
 Chaidh 'm firinneacha gu saor,
 'S ann tha iad 'g iarraidh firinnteachd.
 O'n Ti 'ta uile-naomh.

Bha'n oibre fein neo-fhallan leo,
 'S an aithreachas cha b'fhearr,
 Fhuair iad mar luideag shalach e,

Nach fallaichcadh a' nair ;
 Ach chù do'n Uan, o'n 's airidh e,
 'S e cheannuich iad o n' bhas,
 'Sa nis' fo dhion na fola sin,
 'S ann dh'fhairich iad bhi tear'nt'.

Thuig iad as cug'ais naomhachadh,
 Nach fheudadh neach bhi beo,
 'S dh'aicheadh iad mi-dhiadh'achd,
 'Us ana-miann na feol ;
 'Us dh'urnuigh am Fcar-saoraidh,
 Air son gach aon de'n t-scors',
 Gu'm faiccadh clann nan daone,
 Gu'm bheil an aonachd mor.

Ach 's tric a ghabh mi curam dheth,
 'Us chiur e mi 's gach ceum,
 Nach robh sinn tric ag urnuigh ris,
 No durachdach d'a reir ;
 Air son roinneanan Reubin,
 B'e 'n t-aobhair curam e ;
 Bhi faicinn cloinn a chumhnant,
 Nach giulan iad le cheil'.

Tha cuid diu lag, 's cuid laidir dhiu',
 A' reir a' ghrais a' fhuair,
 'S tha cuid le'm buaidhean nadurra,
 Na's failinnigich s gach uair ;
 'S tha cuid diu' ceangealt' ri gnathaichean,
 S' an deach' an arach' suas,
 Tha suim do nithibh araidh ac',
 'S nach urrainn each bhi gluas'd.

Ach ann 'sna nith' so cordidh iad,
 Tha eolas ac' air slaint',
 Tha crecidimh, gradh, 'us dochas ac',
 'Ga'n cumail beo tre ghras ;
 Tha naomhachd air a scoladh dhoibh,
 'S tha 'n umhlachd mor gu bas

D'a thoil, mar fhuair iad eolas air,
Mar ordugh, no mar aithn'.

Ach so an ni a dh'orduich e,
'Sa sheol e dhoibh bhi gluas'd,
Gu'm biodh iad eaoimhneil, teo-chridheach,
'Sa eumail beo nan uain;
'S na nithibh air an d'rainig iad,
Bhi lamh air lamh dol suas,
'S gu 'm foillsicheadh an t' Ard Righ,
Gaeh pairt dheth thoil d'a sbluagh.

Ach 's truagh an spiorad-pairtidh sin,
A fhuair san al tighinn beo,
Tha fuarach gradh nam braithrean sin,
Bu ehoir bhi'n cairdeas mor,
B'e sud toil-inntinn shatan,
A chairdean bhi 'sa cheo.
Mu thimchioll co an aireamh,
Thug gradh do Righ na Gloir.

Is luath a thoisieh beagan deth,
'S na deisciobluibh 's an Eoin,
Ach chronuich am Fear-saoraidh iad,
'S cha'n fheudadh sud bhi beo;
'Sa's tric 'chaidh sud a leughadh dhoibh,
O bheul an Abstoil Phol,
" Gu'm biodh iad a' giulan caomhneil
" Le oighreachan na gloir."

Is e so a deir an fhirinn,
'S tha e sgrìobht' an iomadh ait',
" Na tugaibh breith 's na ditidh iad,
" S' na tilgidh sios le tair,
" S na bacaibh dhoibh bli dilis,
" Annus 'ni thuig iad mar aithn',
" Ma's ann dheth 'n aireamh phriscaal iad,
" A cheamnich los' le bhas."

Cha bhiadh 'us dooch an riogachd sin,
 Dhe'm bheil nan naoinh an traths',
 Ach frinnteachd, agus naomhachd,
 'S an gaol sin nach d'theid bas
 Sith, agus aonachd,
 'Se bheir air daoine fas,
 Is fearr sud na eolas,
 'Us gibhtean mor gun ghras.

Is peacadh dhoibh ma gheilleas iad,
 Do neach fo n' ghrein 'sa chas ;
 S ma shiubhlas iad 'sna ceum'naibh sin,
 Nach tuig iad fein mar aithn'
 'S e Iosa neach chaidh cheusadh,
 'S bidh feum air aig a bhas ;
 'S e buachaile na treud e,
 'Us geillidh iad dha's.

'S tha 'n earail air a dunadh dhuinn,
 Le ughdaras ro mhor,
 'Us tha e tric ag innseadh dhuinn,
 Cho chinnt' 'sa tha e beo,
 Gu an tionail e na fhianuis,
 Gach neach bha riamh sa'n fheoil ;
 'S gu'm faigh gach neach d'a reir,
 Mar thug e geill d'a ghloir.

A chlanna bheag 'sa chairdean,
 Ma ghradhaicheas sibh cheil',
 'Tha nithibh ann san al so,
 'Ni gairdeachas air neamh ;
 Ma bhitheas Ephraim 's Iudah,
 'Nis dluthachadh ri cheil',
 'S gu'n leum iad air guail'nean,
 Nan uabhreach gu leir.

'S iougantach am fabhair,
 Fhuair an t-al so 'm bheil sinn fein,

Tha moran Sgoilaibh Sabaid, ann
 'S gach ait' 's iad deanamh feum
 'S ann nis' tha sluagh an t-saoghail,
 A sgaoladh focal Dhe,
 'S iad dol 'ga eadar-theangachadh,
 'S gach cainnt a tha fo n' ghrein.

Tha 'n soisgeul air a sgaoladh 'nis
 Le daoine 'sam bheil fiamh,
 Do pheacaich chruaidh, neo-aithreachail,
 Tabhairt faireach dhoibh mu'n gnìomh;
 'S an dream tha caillt', 's folamh dhiu',
 'Ga'n toir gu baile dion;
 Dol thuige 's uaith', tha moran,
 'S tha eolas dol a' meud.

Ach 's truagh gu'm faigh sinn pairt,
 Bhios co ard na'm barail fein,
 Nach creid' gu'n d'thig' o Nasaret,
 Ni maith, ach faidhean breig:—
 'S cuid eile dheth 'm bheil dochas ac',
 Gu'n d'fhuair iad colas De,
 'S nach aidich gu'm bheil coir aca,
 Air bord a' Maighstir fein.

O'n tha mi gu co-dhunadh,
 'Nis tha mi'n duil tre ghras,
 Gu'm bi mis' an sith-chainnt riu,
 Ge b'e ni a ni cach;
 Ma's urrain dhomh bhi'n dochas,
 Gu'n comhlaich sinn 'na lath'r,
 'S gu sealbhaich sinn an gloir sin,
 Air nach d'thig bron gu brath.

'S e gradh agus giulan leo,
 'Us umhlachd thoirt na'n lath'r,
 'Se sud a's mo a dhruigheas orr'
 Na bhi ga'n dunadh 'n ard;
 Mar sud tha'n t-Ard Bluachaille,

Ga'n cuartachadh le 'lamh,
'S tha truas ann a chom,
Ris an dream tha trom le al.

'Nis tha mi'n duil nach tionndaidh sibh,
A chainnt so gu mi-fheum,—
Cu'n rannsuich sibh gu curamach,
'S gu'n urnuigh sibh d'a reir;—
Gu'n iarr sibh thoil a sheoladh dhuibh,
'S gu'm fas sibh 'n colas De,
'S gu'n deanadh Rìgh nan dul,
'Nis n'ar dluthachadh ri cheil'.

'Nis tuigibh chlann nan daone,
An aonachd tha mi luaidh;
Cha'n e daone 'n t-saoghal so,
'San dream thug gaol do'n Uan—
Oir 's eigin da phairtidh bhì
Gu brath a' measg an t-sluaigh,
Am feadh bhios sluagh gun ghras ann,
'Us aireamh a thug buaidh.

Tha 'ninntinnean cho dcalluichte,
'S tha 'n talamh o na neamh,
Is coir do'n fhìor luchd faire,
Bhì 'gan sgarachduin o cheil',
'S gu'n bhì tabhairt coir dhoibh,
Air orduighcan Mhic Dhe,
'Us iad gun Dia, gun dochas,
'S iad uile beo dhoibh fein.

O! anam thruaigh gun churam, 'nis
Nach duisg thu 's teich gu luath,
Mu'n d'theid nan neamha dhunadh ort,
'S an sin bithidh chuis ro thruagh;
Ge do bhith' tu an aonachd ris
An dream thug gaol do'n Uan,—
Ni 'm bas na'r cuir o cheile,
Mar bi thu fein dheth shluagh!

Air sgath gach ni tha priseal, 'nis
 Na dibir t-anan feim,
 Creid 'san Tighearn' Iosa,
 'S esa' 'm fincamh'n, 's tus' a gheug;
 'S ma shiubhlas tu na 'naomhachd,
 'S gu'n toir thu gaol do'n treud,
 'Ha sgar beath' na bas sibh,
 Gu brath o aon a cheil'.

Glaodh na Mairtairich.

THA sluagh aig an Ard Rìgh, a ghradhaich e cinnt'.
 Ris an dubhairt e "a chairdean, a bhrathrean, 'sa
 chloinn,"

'S tha naimhdeas aig each dhoibh, gu brath anns gach
 linn,

'S chaidh moran chuir gu bas diu', 's am fagail gun
 chinu.

'S ge d' thug e deoch ri h-ol doibh, do dhoruinean
 searbh,

Lean iad anns gach ceum e, tre dheuchainean garbh;

'S tha aon ni 's aill leam. ge d' tha iad air falbh,

Gu'n cluinn iad an caramh th'air Gaeltachd na h-Alb'.

'S c 'n sealladh 'chunniac Eoin diu' mo sholas 'san am,
 Iad a bhi fo'n altair or, ann an solas nach gann,

Na h-anamana gloirinhoir, tha 'm bron-s' aig a cheann,

Ge d' chaidh am fuil a dhoirteadh, 's am fagail leoint
 'sa ghleann.

'Se 'n dream bha deanamh tarcuais air Ard Rìgh na
 Gloir

'A dh'fhuathich a chairdean, sa dh'fhag iad fo leon;

Bha eumhachd aig an ailghios, 's bha 'n ardan co mor,
'S nach fuilingeadh iad do'n aireamh thug gradh dha
bhi beo.

'S ann thoisich on t-ardan so, 'n Cain bochd, truagh,
'Nuair smuanich e Abel a chuir gu bas co luath;
Tha Abel aig eigheach, "'nis theid mi 'san uaigh,
Rinn Cain mo reubadh, 's tha e fein air an ruaig."

'S tha moran do na faidhean, ag radh ruinn o'n uaigh,
'S e Iesebel is Ahab, a ghcarr as an sluagh,
Nach aoradh do Bhaal, 's d'a ghrainealachd thruagh;
S' ge d' ehaidh Eliah fhagail, tha thamh ann san uamh.

'S thoir leam gu'n cluinn mi moran fo leon 's iad a guil,—
"'S ann timchioll Ierusalem a bhruchd oirn' an tuil;
" Ruith sraidean Ierusalem dluth le 'ar fuil
"'S ann aig a bhaile mhor sin, ehaidh a dortadh gun
sguir.

" Na'm faiceadh sibhse 'ar caramh, 'nuair bha iad ga'r
leòn,
" Leis gach bas bu phianntich, 's iad dion air n'ar toir,
" Cha d'adhlaic' iad riamh sinn, le rian mar bu choir—
" 'S ann dh'fhag iad air gach sliabh sinn, mar bhiadh
do na h-eoin."

'S e so glaodh Isaiah, a'm faidh bhla treun,—
" 'Se Ios' an Slanuighear, a bha mi cuir an' ceill,
" Is dh'fhoillsich mi'n fhirinn do Israel fein,
" 'Sann shabh iad mo mhirean mi, 's ghahh iad didcan
breig."

Thuir Ieremiah 'm faidh,—“ do'n t-saoghail tha mi
sgith,
" 'Sann aig braighdeanas Bhabilon, 'sharaich iad mi;—
" Rinn mi fianuis laidir air grainealachd na tir,—
" Is chuir mi'n geill an truaighe do'n uaislean 's do'n
Righ.

Ach 's ann a rinn iad tair an fhaidhdearachd gu leir,—
 “ Is thilg iad mi sa phrìosan a b'isle bh'aca fein ;
 “ 'S an uair bheathaich iad an ardan, deanamh tair orm
 le 'm beul,
 “ Chlach iad dh'ionnsuidh bhais mi, is lean iad faidhean
 breig.”

'S tha Sechariah 'm faidh ag radh ruinn a ris,—
 “ A measg sliochd Abraham chaidh mo chuir gu dìth;—
 “ 'S ann eadar an teampul 's an altair bha mi,
 “ 'Nuair bhuail iad gu bas mi, 's a thainig mo chrìch.”

'S tha eachdruidh tabh'rt sgeul duinn gu'n d'eigh
 cuid na chloinn,
 Ri linn na Maccabeus, “ 's bochd a dh'eirich dhuinn ;
 “ Air son gu'n d'rinn sinn aicheadh, a ni bha graineil
 leim,
 “ 'S ann chuir iad gu bas sinn, a mhathair 'sa chloinn.”

'S e sud rinn sliochd Abraham ri 'n cuid faidhean fein,
 Rinn iad an fuil a dhorteadh, 'sa leonadh gu leir;—
 Ach an Ti ro ghlormhor, a chumas coir ri threud,—
 Thug esan fuil ri ol dhoibh, 'us doruinnean do reir.

'Nuair dhuilt iad an 'Slanuighear 'sa bha iad aig an
 fheisd,
 'Thainig na Romanaich le ordugh Mhìe Dhe,
 Mharbh iad, is ehiurr iad, na h-Iudhaich gu leir,
 'S loisg' iad Ierusalem, na smuid anns na speur.

Bha mìltean do'n t-shluagh siu, na'u cruachan 's iad
 marbh,
 Na'n luidh air na sraidean, fo chosaibh chaieh 's iad
 balbh ;
 'S am fuigheal chaidh fhagail diu', thair as air falbh,
 Sgap e feadh nan duchar iad, le sgiursadh bha garbh.

'Nuair dh'fhoilsich Imanuel ann an naduir dhaoine,
 Bha naoidheanibh Bhetlehem ag' eighceach le gaor ;

“ Dean trocair oirn Ard Rìgh is gradhaich sinn saor ;
 “ ’Sog chuir iud gu bas sinn’ fo dha bhliadhna dh’ aois.”

Chualas caoidh ann Ramah, tha Rachel ri bron,
 Air son a eoinne ghaoil, oir cha d’fheud iad bhì beo ;
 Tha’n gaor ann a cluasean, ’s tha gruaidhean fo dheoir,
 ’Us Herod ga’m bualadh, gun truas aig do’n oig.

’S tha Eoin Baiste on fhasaich, toirt aithn’ feadh na
 duth’ch,

“ Deanaibh ’n t-slighe eomhuard, tha Rìgh na Gloir
 dlu ;

“ ’S deanaibh am peac’ a threigsinn, air nea ’s ann
 theid sibh mugh,

“ Oir ’s mise ’n teachdair araidh a thainig roimh ghnuis.

“ Chomhair’lich mi Herod, is dheisd e rium gu ciuin,
 “ Ach air son Herodias, chuir e mi ’m prìosan duinnte,
 “ ’S ’nuair rinn a chailin damsa, ’sa mheall i e sa chuis,
 “ Fhuair i n’a b’annsa leath’, mo cheann a chuir ’san uir.

’San uair chaidh Ios’ a cheusadh, ’sa dheirich e le glòir’
 Rinn a Mairtaircach Stephen, sgeul air gu leoir ;
 Le focal na firinn, ’s le nìorbhuilean mor,
 ’S le fhaicinn an Rìgh, ann an Rìoghachd na Gloir.

Ach b’eigin dha’n sgeul ud, a sheuladh le fhuil,

’Sann a chlach iad Stephen, ’s e ’g eigheach gun sguir,
 “ Thoir leat mi Rìgh na Gloire, ’s tu fein mo dhoigh
 ’s mo bhun”

“ ’S thoir maitheanas le trocair, do’n dream tha dortadh
 m’ fhuil.”

Goirid ’n deigh Stephen chaidh Seumas chuir ’san uaigh,
 ’S ann le claidheamh Herod, a reub iad e gun truas,
 Tha’n Euglais ag eigheach, “ chaidh Seumas thoir
 uainn,
 “ ’S tha Peadar ann sa phrìosun, a Rìgh gabh dhinn
 truas.

Ach Pol, 'bha roimhe searbh dhoibh, tha scarmonach' gu dian,

“S e 'n t-iongantas ro mhor,” deir e, “gu'n d'fhuair mi trocair riamh ;

“Cho-cignich mi moran, gu toibheum 'thoir do Ios'

“S an uair a chlach iad Stephen, bha mise fein 'sa ghniomh.

“S iongantach gu brath leam, an gras a' thug mi beo,

“S e Ios' o Nasaret 'san d'fhuair mi'n t-slaointe mhor ;

“S shearmonaich mi'n t-slaointe sin 's gach ait' gu'n ruig an Roimh,

“S thug Nero, 'n sin, an ceann dhìom, le ainneart ro mhor.

“S e dubhram ri mo bhrathrean, a dh'fhag mi as mo dheigh,

“Tha mise dol ga n'ar fagail, 'se 'n t-ait so ceann mo reis ;

“Leannaibhs' ris an t-Slanuighear 's cha'n fhag e sibh 's cha treig,

“S ma's beatha, no ma's bas dhuibh, tha slainte dhuibh air neamh.'

Ach nis' chaidh Peadar fhagail, 'n deigh each thoirt uath.

“S e comhairlach' a chairdean, “a bhrathrean bithidh stuaim,

“Ge d' tha mi dol ga'r fagail, 'san fhasach so air chuairt ;

“Cha'n fhad' gus an comhlaich, 'sam faic sinn gloir an Uain.

“Tha mis' a' tighinn gu aois, 's tha'n saoghail dhom na chradh,

“Slan le luchd mo ghaoil, oir cha'n fheud mi tuile tamh ;

“ Mar dh’fhoillsich am Fear-saoraidh dhomh, thug
iad mi ’n taobh nach b’ail,
“ ’S cheus iad air a chrann mi, ’s mo cheann ris an lar.”

‘S an fhianuis Antipas, chaidh innscadh le Eoin,
Cha b’e bu choir a dhibir, bu dilis e sa choir,
‘S luchd aideachidh gun ghras, rinn a sharach’ ’sa
leon;
Bha *synagog* aig satan diu’, ’san Asia mhor.

‘S tha eachdruichean firinneach, ag innseadh gu leoir,
‘S a’s cosmhuil mar thachair ri taisbeanadh Eoin;
A Bhean ’bhi ann san fhasach, ’san Dragon air a
toir,
‘Us shamhlaichean Babilon sin, ri Papa na Roimh.

‘San tha na naoimh ri’m faotuin, nis sgaoilteach
anns gach ait’,
A’ measg luchd iodhal-aoraidh, dhc’m bheil an
saoghal lan
‘Sanu dream rinn Criosd a shaoradh, ’sa cheannach
daor le bhas,
Ga’n cosgradh ac’ mar chaorich, gun aon neach
’deanamh baigh.

‘S e their na naoi mh ’n trath so, “ a bhrathraibh
deanaibh bron;
“ ’Tha sinn a’ measg na’n Paganaich, tha ’g aicheadh
Rìgh na Gloir;
“ ‘S ann ’their iad ’ar Dia-ne,’ ri iomhaidh-leaghte
do’n or
“ ’S e an t-aoradh tha iad ’g iarraidh, bhi riarachadh
na feol.

“ Ach Iosa ar Slanuirhear, ’se dh’aithn e dhuinn bhi
naomh,
“ ‘S cha’n fheud sinn esan aicheadh, air son cairdeas
an t-saoghail;

“ ‘S air son so rinn iad tair oirn’, ‘s tha’m bas tighinn
oirn’ gach taobh,

“ ‘S tha iad a nis ga’r bualadh, gun truas ri oig’ na aois.

“ Nach eluinn sibh ‘nis a bhrathribh, gach bas a thug
iad oirn’,

“ Chuir iad an uaigh nan leomhan sinn, ‘s bu mhor ar
‘n aobhar bron,

“ ‘Nuair bhiodh na leomhain a’ beueaich, ‘s iad ‘ga’r
reubadh beo.

“ ‘S ann bhiodh an sluagh gun cheill sin, le cheil e
deanamh spors’.

“ Chaidh Pollicarp a rosdadh le teine mor ‘sa ghleann ;

“ Us Simon mac Cleophas, cheus iad e air crann ;

“ Dh’fhag iad Iustin-martair bha’n Carthage gun
cheann ;

“ ‘S chaidh Ciprian ‘s Ignatus a chuir gu bas ‘san ams’.

“ So ministearean diadhaidh, ‘s bha cuid diu’ liath le ‘aois ;

“ Bha’ measg am brathream cliuteach, air son an giulan
naomh ;

“ Chaidh iad trid abhainn Iordan, ‘s le misneach mhor
gach taobh,

“ ‘S tha sinn a nis a foghlum nach robh an dochas faon.

“ ‘S ‘nuair a runaich elann nan daone, nach biodh aon
neach beo,

“ A leanadh ‘m Fear-saoraidh, ‘s iomadh aon chaidh
leon ;

“ ‘Thug iad sinn gun aodach ‘sna h-aithean-aoil ‘s iad
beo.

“ ‘S chaidh luaidhe leaghte a thaomadh oirn’, ‘sa sgao-
ladh air ar feol.

“ Bhath iad cuid ‘sa ehuan dhinn, ‘measg fuaim nan
tonnaibh mor,

“ ‘S chaidh cuid gu bas ‘sa phriosun a dh’easbluidh
bidh ‘us doigh ;

- “ Chaidh cuid thoirt as a cheile, 'sa rcubadh le na meor;
 “ S chaidh moran dhinn a chlachadh, 's chaidh cuid a thachdadh beo.
- “ Thilg iad cuid gun fhabhar dheth bharr nan creagan mor,
 “ Us shlaod iad cuid air shailcan, air feadh gach sraid le spors';
 “ Phronn iad cuid gun acarachd, 'sann eadar chlacha mor,
 “ 'Us phian iad cuid le eigin 'sa *ghrate* 'us iad 'gan rosd'.
- “ Cha mhor gu'n creid an saoghal, gach bas a thaom iad oirn'.
 “ Fad tri cheud bliadhna, bha'n Dragon riamh 'gar leon
 “ Dh'fhuiling sinn ann 'n Asia, 's gach ait' mu'n cuairt do'n Roinh,
 “ 'S dh'fhuiling cuid ann 'n Africa, 'san Fhraing chaidh cach a leon.
- “ Ach 'nis tha'n Ti bhabac' do dhuine pheac' thighinn beo
 “ Air tionndaidh o na gnathaichean, a b'abhaist bhi 'san Roinh;
 “ Tha Constantine air aicheadh nam paganaich 'san doigh,
 “ 'S e 'g aidcach' bhi na Chriosduidh, 'us cumhachd Righ 'na dhorn.
- “ Tha miltcan 'nis 'g iarraidh, an deigh 'n Dia ta beo,
 “ Threig iad nithibh diomhain, 's na h-iomhadhean or;
 “ 'S tha'n t-Iompaire na dhion doibh, 's e riaghladh nan sloigh;
 “ 'S o'n fhuair sinn began feimh, cha robh fuil nan naomh 'ga dort'.
- “ Ach ge d' fhuair sinn suaimhneas, bu truagh dhuinn o'n la,
 “ Dh'fhas sinn co uaibreach, 'us dh'fhuairich ar gradh.

- “ Chaidh 'n Euglais a truailleadh le mor sluagh gun ghras ;
 “ A dh'aidich air son buanachd, a ni 's nach d'fhuair iad slaint.
- “ Thug sud iomadh caochla', air aghaidh an t-saoghail mhor,
 “ 'S a bhean bha roimhe naomh, 's ann a chaochail i doigh,
 “ 'S ann 'rinn i striopachas ris na Rìghrean mor,
 “ 'S rinn iad ise beartach, le pailteas an soigh.
- “ 'San uair 'sgheaduich iad an Diadh'achd gu breaghe le or
 “ Thainig daon' mi-dhiadhaidh, 'us lion iad a chro ;
 “ 'S tha deiscioblubh Chrìosd air an lionadh le bron ;
 “ 'San Euglais gun rian ac' fo riaghladh daoine mor.
- “ Ach shcol an Ti is air dsinn gu faidhdaireachd Eoin ;
 “ 'Se their e rithe 'san ait' sin, Babilon mhor,
 “ Bean aig am bheil graincalachd, lan cupan or ;
 “ 'Thigibh 'mach aisd' mo shluagh, tha i truailleadh gu leor.
- “ S an uair theich sinn 'mach a Babilon mar dh'aithn' e dhuinn 'san am,
 “ O nach d'thug esan a laithaireachd dhoibh, cha b'ait, dhuinn fuireach ann,
 “ Dh'fhuiling sinn mar b'abhaist duinn, 's gach ait' na thog sinn ceann,
 “ 'S e their iad ruinn *Nobhations* nach gabh am Pap mar cheann.
- “ Ach ge d' bha naimhdean Shion a sior chuir gu bas'
 “ Bha eolas nam firinn tighinn tir anns gach ait' ;
 “ 'S bha fianuisean dilis a sior thighinn an aird,
 “ 'S bha cuid do na Rìghrean n'an didean an traths.

- “ Shearmonaich Paulinus an fhirinn le buaidh,
 “ Is Claud bh’ann an Turin, bha dusgadh an t-
 sluaigh,
 “ Sgaoil Peadar Ualdo, ’us Arnold am fuaim,
 “ ’Us threóraich iad moran gu eolas an Uain.
- “ Ach Duine Phcac’ chaidh arach ’us dh’fhas e gu
 reidh,
 “ ’S o cheum gu ceum chaidh ardach’ gu bhi’n aite
 Dhe ;
 “ ’S an thoisich e air aidmheil gu’m b’ Abstol e
 fein,
 “ ’S gu’n leannadh sud a chaoidh ris, ’us iuehair
 rioghachd neamh.
- “ ’S ann a bhuidhaich an t-striopach le innleachdan
 bais,
 “ ’Shuidh i air na Righrean, ’us strìochd iad dhi mar
 thrail,
 “ ’Us dh’fhosgail i mar chleachd i dhuinn, geatachean
 a bhais.
 “ ’Sa nis cha robh dol as ann, ach seasamh ris gach
 cas ;
- “ ’S am fulangas a thainig chaidh ’n trathsa thar gach
 cainnt,
 “ Dh’fhuiling sinn ’s gach ait’, ach gu h-araidh ann
 san Fhraing ;
 “ Bha airmailtean laidir gu brath aig an laimh,
 “ ’Us maitheanas o’n Phap ac’ a bharr air an sannt.
- “ Ghlac iad na’r cuid dheth ’n t-saoghal, gach aodach
 ’us biadh,
 “ ’Us dh’fhag iad sinn faointrath, air aodainn nan
 sliabh ;
 “ ’Us baigh eha robh ri fhaotuin o dhaone gun
 fhiamh,
 “ ’S ann a ghearr iad gu bas sinn, a sasachadh a’ miann.

- “ Bu truagh bli am san cisdeachd 'nuair dh'cìreadh iad oirn' ;
- “ Bhiodh fuaim nan claidh'ean geur sin, a reubadh ar feol ;
- “ Na mnathan torach reub iad, 'us dh'eignich iad na h-oigh'n
- “ 'Us bhiodh a chlann 'san ranaich, 'san parantean leoint'.
- “ 'San dream a theich do'n fhasach, 'sa thar chum na'm beann,
- “ Chuir an t-ocras 'sam fuachd euid dheth 'n t-sluagh sin gu ceann ;
- “ Ghlac iad cuid 'san ruaig dhiu', 'us truas cha bhiodh ann,
- “ 'Us mhuch iad na fhuair iad, fo bhruachaibh nan gleann.
- “ Loisg iad ar saothair, 's na h-aitean aoraidh blath ;
- “ 'S chaidh cuid dheth ar teachdairean a phlaistearadh le tearr ;
- “ Thog iad cuid do'n t-sluagh bha 'san uaigh iomadh la ;
- “ 'S le aon teine mor, chaidh ar rosdadh gun dail.
- “ Ge d' eheaduich e ar sarach, bha fabharean dhuinn ann,
- “ Bha aon ait' araidh, 'san d' araich e 'chlann,
- “ Aig bun nam beanntean mor sin, cadar an Roinh 'san Fhraing,
- “ A fuireach air a chomhnard, 'san cosaibh nam beauu.
- “ Bha sud na aite dion dhuinn, fo riaghladh a ghrais ;
- “ Fad ioma' ceud bliadhna bha'n diadhachd ann a' fas ;
- “ Bha Euglaisean lionmhor aig Criosd ann san ait' ;
- “ Bha leantuinn an Uain, 'sa bha buareadh a Phap'.
- “ Ach 'nuair runaich an Dia sin, tha riaghladh nan sluagh,
- “ Gu'n siubhladh sinn gu leir, tre dheuchaineau cruaidh ;

- “ Ge b’e chluinneadh sgeul air mar dh’eirich ’san uairs’,
 “ Cha’n eil ar naigheachd eibhinn ri ’leughadh do’n t-sluagh.
- “ ’Nuair thoisich ar naimhdean, air campach’ mu’n cuairt,
 “ B’cigin dhuinn san am sin, dhol teann ann san ruaig ;
 “ ’S teicheadh chum nam beantean, ge d’ bha’n geamh-radh cruaidh,
 “ ’S bha mhathan agus clann ann, ’s iad fanntic le fuachd.
- “ Ge d’ bha’n oidhche reot’ ann, ’us sneachda mor gu’n di,
 “ Lean iad air ar toir, gu ar fogair as an tìr ;
 “ B’e sud an oidhche bhronach, bu mhoir a chaidh ’n di ;
 “ Thug na mmathan suas an deo ann, ’sa chlann a deoth’l na cich.
- “ Bu sheachranach a bha sinn, ’sna fasaichean fuar ;
 “ Air feadh na’m beanntean ard sin’ ’us fardach cha d’fhuair.
 “ Rinn an sneachda mor bh’ann, ar treor a thoirt uainn,
 “ ’S ann choidil sinn comhladh, gu samhach ’san uaigh.
- “ ’S ’nuair theich sgail na h-oidhche, ’sa dh’fhoillsich an lo,
 “ ’S iomadh aon a dh’eug dhinn, ’s bha cuid air eigin beo ;
 “ ’Us luidh’ ar cuirp gun adhlac, ’s ann air na beanntean reot,
 “ Gus ’n d’ rinn sneachd’ a gheamhraidh ar ’n adhlac’ le chleoc.
- “ Cha’n eil sud ach pairt, do ar carainh ’s gach am ;
 “ Oir bha ar naimhdean laidir, ’s ar cairdean ro ghann ,

- “ ’S an dream a bha saoth’rach, a cumail taobh ruinn ann ;
 “ Cha b’urraiu iad ar saoradh, bha’n gairdeanaibh eo fann.
- “ Bha Prionnsaichean *Germany* dearbht’ ann sa ehas ;
 “ ’S rinn *Crombhell* na dh’fhaod e, gu’r saoradh o n’bhas ;
 “ Aeh tearnadh eha’n fhaodadh, a h-aon diu’ an traths’,
 “ ’S gu’m b’e sud run siorruidh, an Riagh’l-fhear a’s aird.
- “ Fa dheircadh thainig doruinn, le orducha ar Righ ;
 “ Air Babilon mhoir sin, a dhoirt fuil nan naoimh ;
 “ Bhuail e claidheamh a bhcoil oirre, ’s leon e i ’chaidh,
 “ ’S eha’n fhaodadh neach a comhnadh, ’s bha moran ’ga claidh.
- “ B’e *Luther* agus *Calbin*, gu h-araidh thug buaidh ;
 “ Bu mheadhon ann na lamhs’ iad, thabhairt danachd do’n t-sluagh ;
 “ Bhi leughadh nam firinn, ’s bhi dils do’n Uan ;
 “ Sgaoil iad am Biobal, ’s na h-uile tir mu’n cuairt.
- “ Mu na cuig-ecud-deug, sin a bhliadhna tha ri luaidh,
 “ ’San d’eirich na daone, thug saorsa mu’n cuairt ;
 “ B’e sud a mhadainn phriseal, bha ghrian a direadh suas ;
 “ Theich an dorchadas mor sin, bha comhdach gach sluagh.
- “ Nis sgaoil an naigheachd eibhinn, gu reidh feadh gach ait’
 “ ’S bha fianuisean treubhach ’ga sheuladh le’m bas :
 “ Bha Alb’ agus Eirinn, gu leir fo na Phap ;
 “ ’S e nis mar leomhan beuchach, an deigh ’reub aig cach.

- “ B’e *Hamilton* an ceud fhear, thug sgeul air do dh’ Alb’ ;
 “ Shearmonaich e’n fhirinn, air feadh nan crìochan garbh ;
 “ Ach dhun iad e ’sa phrìosun, o n’ bhla fhirinn searbh,
 “ ’S loisg iad a ris e, le mi-run ’s le fearg ;

 “ Ach cuir e sìol neo-thruaillidh, thug buaidh ’n deigh bhais ;
 “ ’Us moran deth na h-uaislean, bu chruaidh leo ’chas ;
 “ ’S thuig moran do’n t-sluagh, gu’n robh buaidh ’sna bha e radh,
 “ ’S gu’n d’rinn e fhuil a dhortadh, ’s e ’n dochas ri slant’ .

 “ Ach bhrosnaich a bhas, cuid deth chairdean gu eud ;
 “ ’S bha Eoin Knox gu h-araidh, na dhuine laidir treun ;
 “ Na dhuine deasbhriathrach, ’s e dian na spiorad fein ;
 “ ’S bha buaidh leis ’sgach ni, o’n ’se ’n fhirinn chuir e’n ceill .

 “ Dh’innis e ’s gach ait’, gu’m b’e ’m Pap duine pheac’,
 “ ’S nach robh ach iodhalaoradh, ’sna nithe faoin a bhac’ ;
 “ Innleachdan shatan, ’s aith’ntean dhaoine bochd,
 “ ’S iad siubhal ann ’sa cheo, bha ’ga’n treorach do’n t-slochd .

 “ Ach ’s tric chuir iad am fang e, bha ’naimhdean co treun ;
 “ Ach dh’aindeoin Baurigh Mari, ’sa naimhdean gu leir ;
 “ Fhuair e bas ann an sìth, ’s chuir e’n fhirinn an ceill ;
 “ ’S thug e ’m Pap gu bhìosal, ’sna crìochaibh so fein .

 “ ’S ann ri ’linn a thainig fuaim naigheachd chruaidh as an Fhraing,
 “ Deich mìle fichead sluaigh, bhì’n aon uair gun cheanu ;

- “ Do'n dream a bha buadhach, 'sa lean an t-Uan
'sgach am,
- “ 'S cha shiubhladh neach na straidean, bha'm fuil co
graineil ann.
- “ 'S an Alb' ge d' bha'n fhirinn, a dìreadh, 'sa fas ;
- “ 'S iomadh duine dilis chaidh dhiteadh gu bas ;
- “ An ainmach' cha'n fhaod sinn, gach aon diu' an
traths' ;
- “ Ach cheannuich iad gu daor dhuinn, an t-saorsa tha
'g each.
- “ Air seaffoildean ard', 's ann a bhasaich a ehlann,
- “ Ga'n gearradh leis na tuadhean, 's ga'm buaidh' sa
cheann.
- “ Ach choinnich iad am bas, deanamh gairdeachas ann ;
- “ Am fianuis an t-sluaigh sin, thug fuath dhoibh 's
gach am.
- “ Timchioll Duneidinn, tha sgeul 'san taobh deas,
- “ Air iomadh duine treun, nach do gheill 's nach
deach as,
- “ Chaidh ehumail fada beo, deanamh an doruinn na's
meas'
- “ Ann an seirichean iarainn, 'gam pianadh le teas.
- “ Dh'fhosgail iad pairt diu' 's chaidh 'n eridhe blath
thoirt asd',
- “ 'S an eridhe sin a ebaineadh ; le daone laidir erosd' ;
- “ Chaidh euid dhieth 'n corpa' luachmhor, a cheangal
suas air puist,
- “ Cuir eagal air an t-sluaigh sin, nach d'thug buaidh
air an ole.
- “ 'Sa nis a chairdibh gradbach, tha 'm fasach nan deoir ;
- “ Cha'n ann a gearan tha sinn air Ard Rìgh na Gloir ;
- “ Ach 'g iunseadh ar caramh, do'n aireamh tha beo ;
- “ A chum gu'm biodh iad laidir, ge d' bhith' an sarach'
mor.

- “ Nis slàn leis gach trioblaid, gach mi-ghean ’us bron ;
 “ Tha fois agus sìth, ann an Rìoghachd na glòir ;
 “ Ge d’ bhasich sinn dibli, tha sinn d’a rìridh beo,
 “ ’S leig sinn ’nis air di-chuimh’ gach ni thainig oirn’ .

 “ Chaidh ar lotean a shlanach’, ’us plaid a chuir ruinn ;
 “ Do dh’fhuil an Uain a bhasaich, thoirt slainte d’ar
 cloinn
 “ Cha’n fhaic sinn tuille cradh, ’s cha bhì’m bas ri ’r
 linn,
 “ ’S cha’n abair an luchd aiteachaidh, ’tha sinn gu tinn’ .

 “ ’S e ’n t-Uan ar Fear stiuraidh, ’s eha churam
 dhuinn ann,
 “ Thug e beatha ’us iul duinn, ’s chuir e crun air ar
 ceann,
 “ ’S bitheadh slaint’ agus glòir dha, na oran da chlann,
 “ Feadh linnibh na sìorruidheachd, gun chrìoch, na
 gun cheann.”

La a Bhreitheanais.

Eisd anam neo-bhasmhor,
 Tha mi araidh ri chluinntinn ;
 Ma ’se ’s nach creid thu na thra’ e,
 Bheir am bas ann do chuimh’ e.
 ’S e sin, gu’n coimich thu’n t-Ard Rìgh,
 Ann a lathair toirt cumtas ;
 ’S cha’n fheadh thu choinneamh sin aicheadh,
 Ge d’ chuir thu’n trath-s’ a’m beag suim e.

Tha aon la air orduch’,
 Ann sa’n comhlachd clann-daona ,

Am sa'n coinnich sliochd Adhamb,
 'S gach neach a dh'aitich an saoghal :
 'S an dream a chreid ann a shlainte,
 Bheir a ghras aiseag saor dhoibh,
 'San dream a's mo rinn tair air,
 Teich' o lathair, cha'n fheud iad.

O anam gu churam,
 'Nis daisg agus smuainich,
 'Nuair thig Leomhan treubh Iudah,
 'N dthig thu dlu' dha gun uamhas ?
 Am feud do ehridhe bhi laidir,
 Na do lamh a bhi buadhach,
 'Nuair a chi thu 'na ghloir e,
 'S an h-aing'libh gloirmhor mu'n cuairt da ?

Faic an Ti rinn thu threigsinn,
 'Sa bha thu ceusadh gach lath ;—
 Faic e tighinn 'sna speura,
 Mar Rìgh treun air a chathair ;
 Chi thu nise 'na ghloir e,
 Tighinn a seomar na'm flaitheas,
 'Us milltibh dh'aing'libh fo ordugh,
 'S iad air mhorachd a feitheamh.

Cluinn an trompaid 'ga seideadh,
 'S fuaim nan speur a dol thairis ;
 Tha na mairbh 'nis toirt geil da,
 'S iad ag eiridh o'n talamh ;
 'Nis dh'fhosgail na h-uaighean,
 'S bhruichd an sluagh asd' gu h-calamh,
 'S thug e 'm follais an sluagh sin,
 A bh'ann 'sna cuaintean am folach.

Cha'n fhaic thu sealladh cho mor ris,
 O'n thoisich a chrutheachd ;
 Tha'n sluagh cho tiugh ris na locuist,
 Air-harr an fheoir 's iad a cruinneach' ;
 Chi thu bochdean an t-sluagh ann,

'S daon' uailse na cruinne,
 'S iad air measgadh le cheile,
 'S eallach fein air gach duine.

'Tha mìle tain'each aig eigheach,
 'S an sluagh gu leir tha ri faire,
 'Us leis an fhuaim th'ann sna speura',
 ('hrith gach creutair air thalamh :—
 'Tha'n cuan 'sna tonnan aig beucaich,
 'S tha bonn nan sleibhtean air carach',
 'S tha cridhe dhaone ga'n treigsinn,—
 Ach c'ait an d'theid iad ga'm folach ?

('hrath e eunhachd nan speura,
 Dhorch' a ghrein, 'us a ghealach ;
 'S tha puist na tal'mhainn air geileadh,
 'S thuit na reultean gu h-ealamh ;
 'Tha obair naduir gu leir ann,
 Dol as a cheile le cabhaig,
 'S cha'n fhuirich ni ach an sluagh sin,
 Nach fhaod gluasad na carach'.

Ach anam, ma fhuair thu,
 Fuil an Uain gu do shaoradh,
 Na biodh do chridhe ga d'fhaillin,
 Cluinntinn caran an t-saoghail ;
 An 'Ti 'sna chuir thu do dhochas,
 'Se sud a ghloir tha ga taomadh,
 'Se sud na tuitlean a chual thu.
 Thig air an t-sluagh nach dthug gaol da.

Ma tha thu ereidsinn na firinn,
 'S fuil na h-iobairt ga d' naomhach' ;
 Ma tha thu 'g aicheadh mi-dhiadhaehd,
 'S ana-mianna' an t-saoghail ;
 Ma gabh thu tlachd ann' aitheantaibh,
 'S euing an t-Slamùghear eutrom ;
 Slan leat tha thu tearuint',
 'S an 'Ti is airde ga do shaoradh.

Cluinn guth an Fhir-shaoraidh,
 Faic a ghairdean gu h-ealainh
 'Tional dhachaidh nan daone,
 Rinn e shaoradh o'u talamh ;
 O'n is creutairean naomh iad,
 Thug an gaol da gun mhealladh,
 Bheir e suas iad gu Pharras,
 'S chaoidh cha fhaillich a ghealladh.

Thig e'n sin mar Fhear Posda,
 'S theid na h-oighean 'na choinneamh ;
 'S iad uile deasach' na lochrain,
 Ach cha'n eil moran diu' ullainh ;
 Tha iomadh aon a chuir, dochas
 Ann an lochranaih fhollamh,
 Air son gu'n d'ith, 'us gu'n d'ol iad
 Aig a bhord air an talamh.

Ach hheir e suas leis na h-ailleagain,
 'S bith' each dheth sin follamh ;
 'S their e ris os aird' riu,
 " So an aircamh rinn faire,
 " Lean iad mise gu dilis,
 " An' staid iosal air thalamh,
 " 'S tha mi nis' dol ga'n ardach',
 " 'S mo dheas-lamh dhoihh mar ghealladh.—

" 'So an dream a thug huaidh,
 " Le fuil an Uain rinn an saoradh,
 " Thug iad umhlachd dha m'aitheante,
 " Dhaindeoin caineadh an t-saoghail ;
 " Ge d' chaidh cuid chuir gu has diu' ;
 " 'S tric an sarach' le daone,
 " Cha do smuainich iad m'aicheadh ;—
 " 'Se sud an aireamh thug gaol domh.

" Fhuair mi biadh agus aodach
 " O na daone thug speis domh ;
 " 'Sa 'nuair a bha mi gun slainte

“ Fhuair mi cairdeach gu leir iad ;
 “ ’San uair a bha mi sa phriosun,
 “ Rinn iad gach ni dhom bha feumail,
 “ ’S eha’n eil mi nis dol ga’n aicheadh,
 “ ’S gur ann na’n ait’ chaidh mo cheusadh.

“ A shluaigh bheannuichte m’athair-sa !
 “ Thigibh fathast ’us eisdibh,
 “ Suidhibh sios air a chathair,
 “ Tha ni grathcail ri ’reitcaeh,
 “ Eadar mise ’san sluagh sin,
 “ Rinn mo bhualadh ’s mo reubadh,
 “ Rinn mo shailtairt fo’n easan,
 “ ’Sa rinn gu maslach mo cheusadh.”

An sin caoch’laidh a ghnuis,
 ’S thig ordugh dlu ehum’an tionail ;
 ’S theid luchd an uile thoirt dlu dha,
 As gach duthaich ’us fine ;
 Theid gach cealgoir rusgadh,
 ’S theid na cuiltean a shireadh,
 ’Us theid gach eoguis a dhusgadh,
 ’S bith’ iomadh suil ann ri silleadh.

Theid na leabh’raichean fhosgladh,
 ’Us thig a choguis thoirt fianuis ;
 ’San uair dh’fhosglas e’m Biobal
 Ni sud an diteadh gu siorruidh ;
 “ Sluagh malluicht’ rinn tair orm,
 “ Teich gu brath iad o m’ fhianuis,
 “ Cha dthug iad umhlachd do m’aitheante
 “ ’Us cha do ghradhaich iad riamb mi.

“ Chuir iad cul ri mo shlaintc,
 “ ’Us rinn iad taircuis air m’ fhirinn,
 “ ’S bha euid diu’ briscadh na Sabaid,
 “ ’S cuid a caineadh nam firean ;
 “ Bha cuid ri mionnain ’s ri breugain,
 “ ’S a tlachd gu leir ann a’ mi-run,

“ 'S ge d' bha cuid na bbeir cleoc dhiu',
 “ Bha'n tole an comhuidh os 'n iosal.

“ Sibhse nis tha gu freagairt,
 “ Air son teagasg na firinn,
 “ Fhnair tomhas do dh'eolas
 “ Air nithibh mor a Bhiobail;
 “ Ach an sligh' a pheacaidh,
 “ 'S ann a chleachd sibh 'bhi 'g imeachd,
 “ 'S chuir sud moran air seachran
 “ A leantuin cleachdadh nan sinnsir !

“ Tionailibh chum mo chli iad,
 “ Sud a chrionach gun toradh,
 “ Cha robl ach sgail aig na daone.
 “ 'S tha iad eutrom 'sa chudthrom;
 “ Cumaidh ceartas an sas iad
 “ Gus an paidh iad na th'orra,
 “ 'S tilgidh 'mach iad a m'fhianuis,
 “ Gu teine-siorruidh mo chorruidh.”

'S cruaidh an cridh' air nach druigh e,
 Liuthad suil bhios gun aighear,
 'S iad a ranaich 'sa buraich—
 'S a cuir an eul ris na flaitheas;
 'S iad ga'n tionail aig satan,
 'S an darna bas orra a feitheamh,
 'S ge do dh'eigh iad air trocair,
 Cha'n eil dochas ri faighail.

“ Slan le Dia, slan le dochas;”
 (Tha iad bronach aig eigheach)
 “ Slan le rioghachd na gloire,
 “ Dh'ionnsuidh solas cha dtheid sinn;
 “ Slan le cairdean 's luchd eolais,
 “ A fhuair trocair 's rinn feum dheth:—
 “ Theid sinne sios le sruth Jordan,
 “ Do shlochd mor na du'-eigin.”

Is bochd an sealladh an sluagh ud,
 Air am fuadach o lath'reachd ;
 Air an glacadh le uamhas,
 'S aobhar truas mar a tha iad ;
 Cha'n fhac' thu sealladh eo bronach
 Cho fad 's bu bheo thu 'san fhasach,
 'S iad dol a chaith' na siorruidheachd,
 Ann am piantaidh do-aireamh.

Ach nis shiubhail na daon'ud,
 'S chaidh an gaor as ar cluasean ;
 'Us chaidh an slochd orra dhunadh,
 'S cha'n eil duil ann e fuasg'ladh ;
 Ach a ehuideachd a dh' fhag iad,
 Ann am fabhar an Uain sin,
 Chuir iad an aghaidh air Pharras,
 Faic a phairtidh dol suas leo !

Faic an aighear 'san solas,
 A seinn nan oran tha taitneach !
 'S cluinn farum nan ainglibh,
 Le Bean-na-Bainse dol dachaidh !
 Bheir iad steach i do'n t-seomar,
 Sa'm bheil a ghloirsan ri fhaicsinn,
 'S mairg nach bitheadh dhe'n aireamh,
 Gheibhadh gras gu bhi'n taic' rithe !

Gloir an Uan.

'THA Sion a seinn co binn 'sa 's urrainn,
 Toir mile urram do'n Uan,
 'Sa seinn air a' ghaol nach caochail tuilleadh ;
 'Se shaor i buileach o'n truaigh ;
 Halleluiah gu buan aig sluagh nam flaitheas,
 Tha euartach' caithir an Rìgh ;

'S na leanas an t-Uan de'n t-sluagh air thalamh
'So 'm fuaim ni tairis an cridh.'

'S airidh Mac Dhe air geill a's urram,
'S e fein a dh'fhuiling am bas ;
'S e chunnaic ar feum 's ar n-eigin uile,
'S leis fein bu duilich ar cas ;
'S ann ghiulan e fein gu leir na buillean,
O'n d' cirich dhuinne bhi slan,
'S tha 'lotan 'sa chreuchdan 'g cighcach uile,
Gach creutair urram thoir dha.

B'iongantach saor do ghaol o'n toiscach,
Do dhaoine bochd a bha caillt' ;
'N uair a thainig thu 'nuas le fuaim an t-Soisgeil,
'S gun aon neach cosnadh do ghradh ;
Bha sinne gun Dia, 's gun dion, 's gun dachaidh,
Gun rian, no fasgaidh o'n fheirg ;
'S a mhalluchd gu buan 'g ar ruagadh dhachaidh,
Gu cuan do lasraichean dcarg,

Ach cheanuich an t-Uan a shluagh o'n tuiteam,
A's fhuair e iuchair a bhais ;
'S tha slaint' a shluaigh gu buan 'na chridhe,
'S cha dual dhoibh rithis bhi'n sas ;
Air Calbhari dh'ol e 'n doruinn uile,
A's dhoirt e fhuil air an lar ;
'S a naimhdean bha mor 's ann leon e uil' iad,
'S gu glormhor bhuinig e 'm blar.

Tha fuil air ma'n cuairt, 'sa ghruaidh lan fallas,
Sud fhuair e 'n amair na feirg,
Ach 's gile bhian na ghrian, 'sa gheallach,
Tha iomhaidh geal agus dcarg ;
'S ged luidh' e 'san uaigh, thug buaidh le cabhag,
'S chaidh suas le caithream gu gloir ;
A s shuidh e gu buan mar Uan 'sa chathair,
'S tha sluagh nam flaitheas 'na choir.

'S e ghaol a bha siorruidh riaraich sinne,
 A s Dia bli leinne 'san fheoil;
 A's cupan a ghaol bli taomadh thairis,
 'S e saor dh' ar n-anam ri ol;
 'Tha buaidh ann a ghradh a dh' arach cloinne,
 Ni 's fearr na bainn' agus fion;
 'S an t-anam bhios truagh 'ga ruag 's e folamh,
 'S e 'n t-Uan so baile na dion.

'Tha iocshlaint' 'na bhas, 's tha slaint' 'na gheal-
 ladh,
 'S fo sgail' tha comunn ri Dia;
 'S tha feartan gu fas o ghras ag sruthadh
 Bheir bas air cumhachd gach miann;
 'Tha abhnuichean solais glormhor fallain,
 'Tighinn beo o charraig nan al;
 So 'm fìor uisge beo chuireas ceol 's gach anam,
 A dh olas glan e mar tha.

'S e m' fhireantachd saor, 's mo naomhachd ghlan e
 M' Fhear-saoruidh, 's carraig mo shlaint;
 'Se e m' altair, a s m' iobairt-sith, a's mo charaid,
 Mo Rìgh, mo Shagairt, a's m' Fhaidh;
 'S air bhunait chinnt' cloch-chinn na h-oiseann,
 'S e 'n 'Ti a choisinn mo ghradh;
 'S 'n uair thig e ris bidh mi ris cosmhuil,
 Ge diblidh bochd mi an traths'.

'S ged luidh mi 'san nìr, theid mo dhusgadh ris,
 'Thoir eliu do 'Thighearn na gloir;
 'S 'n uair theicheas gach duil roimh ghnuis a bhreith-
 theamh,
 'Tha mo dhuil ri tighinn na choir;
 'Thig cuirt leis a nuas do shluagh nam flaitbeas,
 'S bidh an t-Uan air cathair na gloir,
 A's tionailidh 'n sluagh, 's theid an uaigh a chra-
 thadh
 Le fuaim an latha bhios mor.

'Bithidh cumhachd nan speur, bidh nan neimh 'san
talamh

Gu leir dol thairis le toirm;

'S theid a naimhdean gu leir o'n treud a sgaradh,

'Nach do gheill air thalamh d a ghairm;

Feuchaihh, dideanaibh brcig rinn gu leir am mealladh,

'Theid brcug as faileas air cul;

'S bidh iad 'g urnuigh gu treun ris na sleibhte carach'

'S gu leir am folach o ghnuis.

Tha guth aig co treun 's gu'n reub e 'n cridhe,

'S gu'n eirich crith anns gach feoil;

'S their e imichibh uam ris an t-sluagh a ris,

Nach d'fhuair e'n slighe na coir;

Deanaibh 'n tilgidh gun dail cadar lamh a's chasan,

Gu hrath far nach faie iad a ghrian;

Sud an seal a bhios cruaidh 'se mo thruaighe ris,

An sluagh a bhios gun dion.

Ach 's sonadh gu brath an aireamh bheannuicht',

O'n bhas chaidh cheannach le Criosd,

Cuiridh cumhachd a ghrais na lathair gun smal iad,

'S gu brath cha'n fhannaich an cridh';

Ni e 'n crunadh le gloir, 's robachan geala,

Ni 'n comhdach thairis gu'n sail;

'S cha chuimhnich iad bron, bidh 'n doruinn thairis

'S bidh 'n solas maireann 'na lath'r.

'S iongnadh leam fuachd a's cruas mo chridhe,

Gach uair a bhitheas mi cainnt';

Ma'n ghaol a thug huaidh air sluagh a's cinnich,

'S nach cuallas idir a shamh'l;

Ni air a miann le ainglibh heachdach',

'S nach aingidh seachran mo chridh',

Nach gabhadh e tamh gu brath na chuideachd,

Ma tha mi tuigsinn a bhrigh.

O'n thig thu gun dail, thoir gras gu freagairt,

'S thoir fas air creidimh is gradh,

'S gu caithris a's urnuigh luh mo chridhe,
 'S bidh mo dhuil ri d' thighinn gach trath ;
 'S tha chruitheachd an duil ri urach' leatsa,
 'S an suil gu beachd ris an la,
 'S an saor thu do shluagh o'n uaigh 's o'n seach-
 ran,
 O thruaill'eachd, peac', agus bais.

Ach 's beag a chaidh luaidh dheth bhuaidhean tait-
 neach,

Measg sluagh 's tu 's maisich na cach ;
 'S tu 's maisich na ghrian, 's tu miann nan cinneach,
 'S do bhriathran sileadh le gras ;
 'S tu fincamhuin nan geug, 's tu reult na madainn
 'S tu ghrein a sgapadh na neoil ;
 'S air seachran cha d' theid do threud ro fhada,
 'S tu fein a tagradh an coir.

'S tu meangan cliuteach, ur, dh'fhas fallain,
 'S tu lub' gu talamh o ghloir ;
 'S an toradh a ghiulan thu ma shircas,
 Gheibh Iudhaich 's Cinnich dheth coir ;
 Tha t-ainm mar an driuchd 's ni's cubhraidh na'n
 oladh,
 'S o d' ghnuis thig solus a's grais,
 'S tha briathran do bheul mar cheir na meala,
 Toir sgeul d'ar n-anam air slaint'.

'S tu Leighich nan gras ni slan na lotan,
 Tha graneil, goirt, agus ciurt',
 'S tu nathair 'san f'hasaich 's aird' chaidh thogail,
 Thoir slaint' do'n phobull bha brutht' ;
 'S tu Prionnsa na Sith, chuireas crìoch air cogadh,
 'S an rioghachd thog thu le d' ghras,
 'S tu bratach nam buadh ni 'n sluagh a thionail,
 Dha'n dual do leanail gu brath.

'S tu fein an ceann-iuil ni'n stiureadh dhachaidh.
 A duth'chain' fada gu tuath ;

'S bidh do ghras dhoibh as ur mar dliriuchd na
maidainn

Toir urach' neart dhoibh gach uair ;

'S tu leomhann treubh Iudah, 's *flur* nan gaisgeach,

'S tu dhuisc a mach as an uaigh :

'S bidh naimhdean do ghloir na'n stol fo d'chasaibh,

'S do mhorachd marcachd le buaidh.

'S fear tagraidh thu, ann an cuirt nam flaitheas,

Rò dhluth do chathair nan gras,

'S tu aingeal a chumhnant, 's tuis 'ga mhasgadh,

Ni 'n urnuigh taitneach na lathair ;

'S tu suim do gach samh'l', 's tu ceann na h-Eaglais

'S gach am ni freagairt na h-ait' ;

'S an Sagairt, 'san iobairt, chriochnaich annad,

'S tu brigh a's anam gach sgail.

'S tu suim agus brigh a Bhiobail uile,

'A sgriobhadh dhuinne le Dia,

'S tu beath' gach feoil, 's tu gloir na cruith'eachd,

'S tu 's oirdheirc chunnaic sinn riamh,

'S tu grian agus gloir, 's tu ceol nam flaitheas,

'S tu dortadh maitheas gach taobh,

'S ged robh siorruidheachd ann gun cheann air
dhuinne,

Cha rannsaich uile do ghaol.

O sibhse thug speis dha treigibh 'm peacadh,

'S gach ceum do sheachran an t-sluaigh,

A's leanuibh e fein le ceumaibh seasmhach,

Toir geill d'a reachdan gach uair,

O bithibhse naomh, 's thugaibh gaol 'nar cridhe,

Dha fein, d'a sbligh', 's d'a shluagh ;

A's seinnibh an traths' le gras air an t-slighe,

'S ni 's fearr 'n uair bhios sibh shuas.

An Geatadh Cumhann.

'S e naigheachd bhronach a ta ri luaidh,
 A's tha e sgrìobhte le firinn bhuan,
 Gur beag tha beo, 's gu 'm b'eil sligh' na doruinn,
 'S ann air a domblach' le moran sluaigh.

'Se 'm peac thug bas oirnn sa dh'fhag sinn mall,
 'Ee mhill sliochd Adbamb, 'sa dh'fhag iad dall;
 B'e mortair treun e, a mharbh gu leir sinn,
 Thug malluchd Dhe oirnn 's na h-uile call.

Ach Uan De rinn e 'n reite a ris;
 'S b'e 'n sgeul ro eibhinn g'un d'eigh e sith,
 Le fhuil a dhortadh, a's fheoil a reubadh,
 Chaidh lot' sa cheusadh air Calbhari.

'S tha dorus trocair air fhosglaibh saor,
 'S gach neach gheibh colas air meud a ghaol,
 Cuiridh iad an dochas 'na ainm ro-ghlormhor,
 'S cha'n fbaic iad doruinn gu saoghail nan saogh'l

Anam ma's ail leat bhi 'n sonas buan,
 Gabh ris an t-slaime' so 's thoir gradh dha 'n Uan,
 Rach 'stigh gun dail, 's ann air geat' nan gras so,
 Ma'n d'thig am bas ort, 's gu 'm bi thu truagh.

Oir 's mor do dhit' air na h-uile doigh,
 Ma ni thu di-meas air slaint' co mor,
 Bidh peanas dubailt' do'n dream chuir eul ris,
 'S a lot as ur e 'sa bha 'ga leon.

Ach mo 's aon thu bheir gaol da fein,
 'S air sligh' na naomhachd gu 'n lean thu cheum,
 Sonadh gu brath thu, 's cha chiurr am bas thu,
 A's gheibh thu lathaireachd 's gu brath cha treig.

Am Biobal.

EISDIDH riums' ars' Biobal,
 'S gheibh sibh eolas air firinn bhios buan,
 'S ann aig na naoimh bhios mi priseal,
 Ach bheir mi eomhairlean dilis do'n t-sluagh,
 'S e 'n Spiorad Naomh rinn an fhirinn,
 Air mo chridhe 'sgriobhadh gach uair;
 A's cha 'n ath'raich mi dheth,
 Ged theieheadh muir, agus tir, agus cuan.

Tha na h-Abstoil 'sa na faidhean,
 'S na h-uile firean a ghradhaich an t-Uan;
 A cuir an seula gu brath ris,
 'Sa darhhadh uile gu'n d'thainig mi nuas
 'S gur mi lochran an t-saoghail,
 'S mi bheir eolas do dhaoin' air an truaigh,
 'S tha mi foillseach' Fear-saoruidh,
 Dha na braighdean tha 'n daorsa ro chruidh.

Ma 'se 's naeh dorch' iad mo chomhradh
 Le briathrean gun eolas, gun fheum,
 'S mise a dh'innseas an doruinn,
 Do gach neach nach d'fhuair eolas Mhie Dhe;
 Tha iad uile thaobh naduir
 Fo na mhalluchd, 's am bas tighinn 'na dheigh;
 'S gu 'm b'eil corruich an Ard-Rìgh
 Air gach neach tha gun ghras fo na ghrein.

'S mar beirear a ris d' iad,
 'S mar d'thoir eolas air Iosa iad beo,
 Bidh iad gu siorruidh fo'n diteadh,
 'S theid an dunadh a Rìoghaehd na Gloir;
 Ma 'se 's naeh creid iad an fhirinn,
 'S mar bi 'n aithreachas fìor air gach doigh,
 Cha bhasaich iad mar am firean,
 'S ann a luidheas iad sìos ann am hron.

Ach an dream a gheibh eolas,
 'S tha creidsinn gach doruinn a t'ann,
 'S tha nis ag eigheach, dean trocair,
 Air neo bidh sinn an doruinn gun cheann ;
 Ni mi direach an scoladh
 Dh'ionnsuidh 'n iobairt as glormhor a th'ann,
 'S cha 'n fhailing bunait an dochais,
 Ma 'se 'n fhuil a chaidh dhoirt' air a chrann.

Ann an gnuis an Fhear-shaoruidh,
 Chi iad trocair, a's gaol ann, a's gras,
 'S bidh mis' a feuchainn a ghaol dhoibh,
 Gus am faic iad co saor 'sa tha slaint',
 'S their mi, olaidh gu saor dheth,
 'Se 'n t-uisge beo th'ann 'bheir daoine o'n bhas :
 Sihse tha tartmhor, na caom'naibh,
 Tha cuan mor ann 's cha traogh e gu brath.

San dream a chuireas an dochas,
 Anns 'na geallanaibh mor bheir mi dha,
 Gheibh e sith, agus trocair,
 Gheibh e sonas, a's solas, a's gras ;
 Gheibh e bas ann an dochas,
 Ris an ais-eirigh ghlormhor as fearr ;
 'S gheibh e oighreachd 'sa ghloir sin,
 Far nach coinnich e bron ann gu hrath.

Ach tha mi 'g innseadh gu saor dhoibh,
 Chum 's nach mealllear na daoine le sgail,
 Gu 'm h'eil comhar' ri fhaotuinn,
 Air gach neach air 'n do shaoruich mo ghras,
 O'n nach eil iad gun truail'eachd,
 Bidh iad dealluicht' air uairibh am pairt ;
 Ach bidh iad naomha 'na 'n gluasad,
 Bidh iad iriosal, stuaima, thar chach.

Tha iad 'g aicheadh mi-dhiadhachd,
 'S thug iad fuath dha bhi riarach' na feoil,
 'S tha 'n co-chomunn an uaig'neas

Ris an Athair tha shuas ann an gloir.
 'S iongantas fo na ghrein sud,
 Mar tha iad gradhach a cheile co mor,
 'Sa chum an'man a shaoradh.
 Gu'n dean iad cosd' agus saothair gu leoir.

'S iad geugan torrach an fhion-lios,
 A's cha bhi iad mar chrianach gun bhlath,
 'S o'n cha 'n suidheach' 'sa 'n fhin'uin,
 Bidh iad sultmhor 's gu siorruidh a fas ;
 Ni iad aoradh d'a riridh,
 Ann an spiorad. 's am firinn tre ghras,
 'S bidh iad treibhdireach dileas
 Anns an aidmheil a ni iad na lath'r.

Ach luchd breug, a's cul-chainidh,
 Misg, a's mionnan, a's ardan, a's strigh,
 Sanntach, neo-ghlan, mi narach,
 A's luchd-aidich' gun ghras a tha cli ;
 'San dream tha bristeadh na Sabaid,
 'S iad le 'n aing'eachd a fasach' na tir,
 Tha mis' ag innseadh dhoibh tratheil,
 Nach eil cuid ac', no pairt ann an Criosd.

Nis, gabhaidh foghlum a chairdean,
 'S mis' fear-teagaisg is fearr tha fo'n ghrain,
 Cha 'n eil duine gun fhailing,
 'S cha bhi 'n leabhar ni's fearr na iad fein ;
 Ach 's mis' leabhar an Ard-Righ,
 'S nach mearachd, no failing, no breug,
 Soilleir mar chriostal tha m' fhirinn.
 Ruith mar abhainn bho Righ-chathair Dhe.

'S mi tobair an colais,
 'S an dream theid domhain 'sa dh'olas gun dith,
 'S a bhios a creidsinn 'san dochas
 Gu'n dean an Spiorad an seoladh 's gach ni ;
 Ni mi ni's tuigsich re 'm beo iad,
 Na nan seanairean mor anns an tir,

Ma bhios iad 'g urnuigh 'sa leughadh,
 'Tric a sinuach' 's gur leir dhoibh mo hhrigh'.

Rinn mi fianuis 'san t-saoghal,
 O'n la thug Maois mi o'n naigh ;
 Ach 's tric a chuir iad gu faoin mi,
 'S tric a sheachain iad m' fhaobhair bha cru-
 aidh,
 'S tric a chuir iad gu bas mi,
 Ann an Sodom 's am Babilon thruagh,
 'S tric a luidh anns na sraidean.
 Fo na cosan hu taireil de 'n t-sluagh.

Ach tha mi nis orr a 'g eiridh,
 'S chi mo naimbdean gu leir mi dol suas,
 'S tha mo chairdean fas treubhach,
 'S a' cuir an guailnibh ri cheill 'san uairs',
 Tha aon aingeal ro threin,
 Ruith leam mar iolar nan speuraibh ag luath's
 'S tha Aingeal eile ag eigheach,
 Thuit Babilon bhreun ann san uaigh.

'S theid mi gu iomal an t-shaoghail,
 Deanamh sgeul air Fear-saoruidh na'm huadh,
 'S ni mi bhratach a sgaoladh,
 Chum 's gu'n tionail na daoine ma'n cuairt ;
 Labhraidh mis' anns gach canuin,
 'S ann air slighe na slaint' bhios mi luaidh ;
 'S theid na Cinnich a shlanach',
 'S bheir iad cliu agus gradh 's ann do'n Uan.

'S iomadh neach bha gun dochas,
 'S iad air seachran gun eolas air sith,
 Rinn mi 'shoillseach' 'sa sheoladh,
 Dh'ionusaidh oighreachd a's gloir ta gun chrìch ;
 'S iomadh cridhe bha bronach,
 Rinn mi subhach le eolas air Crìosd ;
 'S rinn mi glic am fear gorrach,
 'S rinn mi cairdean de mhoran bha strìgh.

'S iomadh duine bha aingidh,
 Lan ardan a's gainhlas 's mi-run,
 Rinn mi gheilleadh 'sa cheannsach,
 'S dh'fhas iad iriosal, gradhach, a's cinin;
 'S iomadh duine bha fiadhaich,
 'S a cuir an aghaidh na diadh'achd gu chul,
 Dha n' d'fheuch mis' 'am Fear-saoruidh,
 'S thug iad geill da, a's gaol agus cliu.

'S iomadh fear-aidich' a's Pharasach,
 Bha daonnan 'g an arduchadh fein;
 Dha 'n d'fheuch mi truaill'eachd an naduir,
 Gus am fac iad an grainealachd fein,
 Gus an d'eigh iad a bhrathrean,
 Am b'eil doigh ann air tearnadh dhuinn fein,
 'Sa 'n uair a dh'fheuch mi dhoibh Slanuighear'
 'Thug iad urram a's gradh dha, a's geill.'

'S an dream thug gradh do Iehobhah,
 'S mi bu sholus 's bu lochran d'an ccum;
 'Se mo statuin bu cheol dhoibh,
 Anns gach cas a toir solas dhoibh fein;
 Ni mi 'n stiuireadh 'san treorach',
 Gus an ruig iad an gloir, 's nach bi feum
 Air grian, no coinneal, no lochran,
 'S cha dorch' an la le neoil feadh gach re.

Géaran Nan Gael.

'S, an t-seann seanachas, bha Gaeil ainmeil
 'Measg dhaoine b'ainmig an leithid ann,
 Le gaisg' a's cruadal, a's creach' air uairibh,
 'S bha 'm fuil co uabhrach toir buaidh dhoibh ann.

Gun tuigs' gun chial ae', ma thunchiol siorruid-
heachd,

'S eha chual iad diadh'achd bhi idir ann ;
Ach haist' a's posadh a's suidh aig orduigh'n,
B'e sud an dochas a bha na'n eann.

Aeb ehu gu sonruicht' do Rìgh na Gloire,
Tha caoehladh mor air tighinn oirnn san am,
Tha solus glormhor tighinn tre na cheo oirnn,
'S tha 'n t-uisge beo air dol feadh nan gleaun ;
'S tha 'n dream bha gorraeh nis 'g iarraidh eolas,
'Se 'n eigh an co'naidh nach dthig sibh nall,
A theagasg eolas do *Chaledonia*,
Naeh h'i sinn doruinneach aig a eheann.

Sibhse fhuar gras gabhaibh truas 'na thrath dhinn,
Ma'n d'thig am has oirnn 's nach hi sinn ann ;
Thigibh 's feuehaibh dbuinn rathad tearnaidh,
Gun colas tha sinn, 's gun ghras 'san am ;
'San luchd-teagasg hlath sin, a dheanadh stadh dhuinn,
Air feadh na Gaeltachd tha iad ro ghan,
'S cha tuig sinn Beurla 's cha leugh sinn Gaelic,
'Se 'in peac' 'sam bas rinn ar fagail fann.

Sibhse fhuar talann, a's gihbt, 'a's grasan,
Labhraibh gu dan ruinn gun bhi 'nar tosd,
A's sibhse tha saibhir tha feum an traths' air,
Nis eomhnaibh cach, a's na cunntaibh 'n cosd ;
S gaeh neach fhuar gras bithibb 'g urnuigb ghuath,
Ris an Ti as airde gun tamh, gun chlos,
Luehd-oihre araidh chuir feadh na Gaelteaebd,
Am feadh 'sa ta sinn aig stol a ebos.

B'e ar eleachd' o'r n-oige bhi aotrom gorrach,
Gun neach a seoladh dhuinn slich ni's fearr ;
Bhiodh tionail mor anns na tighinn-ceol dhinn,
Bhiodh seinn air oran, hhiodh spors' a's gair',
Bhiodh cuid le bosd deanamh niannan mor ann,
'S an t-Aimn ro oirdheirc 'ga luidh le tair,

S' bhiodh misg a's neoghlain' 's na tighean osda,—
'Sud sligh' na doruim d'an crìoch am bas.

'San t-Sabaid ghloirinnhor bu choir a naomhach',
'S tric chaith' sinn faoin i bho cheann gu ceann;
Le cainnt ro dhiomhan ma thimchioll Fianntaibh,
'S gach gnothaich tiomail a bhiodh 'n ar ceann,
Air cnuic 's air sleibhteann, 's na tighean ceilidh,
Bhiodh sinn le cheile a tionail ann;
Ach cha b'e 'm Biobal a bhiodh 'ga leughadh,
Ach faoin sgeul, air nach, d'thigeadh ceann.

'S ag uair na h-urnuigh bidh 'n sluagh fhuair iul air,
A tionail dluth dh'ionnsaidh cathair nan gras,
'S bhiodh iobairt churaidh o chridhe briut' ann,
'S Aingeal a chumhnant 'ga cuir 'na lathair;
Ach sluagh gun churam, rachadh 's na cuiltean,
Mar theid na bruidean a ghabhail tamb,
Gun leugh, 'gun urnuigh, gun seinn air cliu dha,
'S b'e sud an duchar bha measg nan Gaeil.

Bhiodh eagal mor orra roi' na *bocaidhean*,
'S iad faicinn moran diu nach biodh ann;
Bhiodh gisreag' 's orrachan, 's seachnadh chomh-
laichean,
'S moran scolaidhean ann na'n ceann;
Bhiodh aca Sighichean anns gach sith'ain,
A bheireadh sios leo mnathan a's clam,
'S bhiodh cuid a' brudair 'san sluagh 'ga mhineach'
'S gun ghuth air Biobal bhi idir ann.

Nach truagh ri innseadh gu 'm biodh na milltean,
Do dh'an'man priseal co anabarr dall,
'S gu'n dtheid iad dìreach 'n aghaidh na firinn,
'S nach creid iad ni dheth a bhi gu'n call;
Sibhse tha cuir Biobail 's luchd teagaisg firinneach,
Dh'ionnsaidh *Innseanaich* fada thall,
Nach cuir sibh part diu' 's gach eilean Gae'lach,
Oir 's truagh gu brath dhuinn ma bhios sinn mall.

O'n dh'fhuiling Iosa, 's gu'n deach' a cheusadh,
 'S gu'n dthuir e fein gu 'm b'e sud a mhiann,
 Gu'n biodh an fhirinn 'ga cuir an ceill
 Dha na h-uile creutair tha fo na ghrian ;
 Nis', na biodh Biobail an lamh gach creutair,
 Tha toil gu leugh' ann nach robh ann riamh ;
 'S na'm biodh an fhirinn 'ga cuir an ceill duinn,
 Theid sinn 'ga h-cisdeachd ge b' ann air sliabh.

'S ma gheibh sinn eolas air an Aon ghlormhor,
 Rinn fhuil a dhortadh air Calbhari ;
 Cuiridh sinn ar dochas 'na iobairt mhor-san,
 'S bheir esan eoir dhuinn air slaint' gun dith ;
 Ni e 'ur treorueh' o shligh' na doruinn,
 'S ar eos a sheoladh air sligh' na sith ;
 'S focal Iehobhah bidh dhuinn 'na loehran,
 'S cha 'n e na seolachan tha gun bhrigh.

A Rìgh nan Sluagh, 'se a's fearr 'san uair so,
 Bhi sealltuinn suas riut a' d' ionad tamh ;
 'S mar eisd an sluagh ruinn, a Rìgh gabh truas dhinn,
 'S ar gearan truagh thigeadh ann do lath'r ;
 O 'n tha thu beo, a's gur toil leat trocair,
 Thoir dhuinne eolas 's ann air do ghras ;
 Ach eia mar labhradh sinn air an doigh sin,
 'S ann air do mhorachd a rinn sinn tair.

Aeh e'ait' an d'theid sinn, no co ni feum dhuinn,
 Cha'n eil fo 'n ghrein neach a ni dhuinn stadh,
 Aeh Uan Dc, o'n 'se phaidh an eiric,
 Le meud an cifeachd a bha 'na bhas ;
 'S ma gheibh sinn sgeul air 's gu'n dean sinn feum
 dheth,
 'S gu'n dean thu eisdeachd ruinn air a sgath,
 Bidh sinn fo dhion, 's theid sinn as o phiantaibh,
 A seinn gu siorruidh air cliu do ghras.

Comhairle Do'n Oige.

BHEIRINN comhairl' do 'n oigridh,
 'S tha mi 'n dochas 's an duil,
 Gu'n dthig an gras a bheir beo iad,
 'S gu'm faigh iad eolas a s iul ;
 Gu'n dthoir iad gradh do Iehobhah,
 Gu'n dthoir iad gloir dha a's cliu,
 N uair nach cluinn iad mo chomhradh,
 'S a bhios mi chomhnuidh 'san uir.

'Nis cisdidh an traths' rium,
 Sibhse a chairdean tha og.
 'S mis' gu cinnteach 'ur brathair,
 Chaidh tre gach pairt dheth 'ur seol ;
 Oir ged a bha mi ri urnuigh,
 'S tric fo churam o 'm oig',
 'S ann do 'n pheac' bha mi 'geilleadh,
 A's cha do cheus mi an fheoil.

Ach mo dhuil 'san F'hear-shaoruidh,
 O'n bha ghaol co ro mhor,
 Gu'n deach' a mhathadh gu saor dhomh,
 'S gu 'm bheil m' F'hear-saoruidh nis' beo ;
 'S Grian a's sgiath e gach la dhomh,
 'S ann fo sgail bhios mi beo,
 O 's ann tha bhacatha na fhabhair,
 'S gealladh araidh do 'n oig'.

Mheud 'sa dh'iarras mi tratheil,
 'Sa bheir gradh dhomh na'n oig',
 Bheir mi gaol dhoibh nach f'hailing,
 Bheir mi gras dhoibh a's gloir ;
 Bheir mi sonas gach la dhoibh,
 'S ni mi 'n arach ri 'm beo ;
 'S gheibh iad cinnteach mo lath'rachd,
 Dol tre fhasach nan deoir.

Bidh mo ghairdean ma'n cuairt dhoibh,
 'S bheir iad buaidh anns gach ceum,
 'S cha dthoir namhad 'choidhch uam iad,
 Tha mo ghualnibh co treun,
 Ni iad m'fhirinn 's mo bhuidhean,
 Measg an t-sluaigh chuir an ceill.
 'S bidh mo shuilean gu buan orr'
 'S iad na h-uain air an treud.

O chlann! na deanaibh tair air,
 O'n 'se 'm bhas bhi cuir cul
 Ri Fear-saoruidh co grasmhor,
 'S gur e Ard Righ nan duil;
 Dhoirt e fhuil chum 'ur tearnadh,
 'S thug am bas e do 'n uir;
 'S mo 'se a's gu 'n creid sibh 'na thrath ann,
 Bidh sibh gu brath seinn a chliu.

O! nach leugh sibh a chomradh,
 'S bheir e bron air 'ur cridh',
 Mar chaidh 'lotadh 'sa leonadh,
 'S fhuil a dhortadh gun dith;
 'Tha gach namhad an toir air,
 'S fuil, a's feoil, ris a strigh,
 Ged' nach d'rinn e riamh foirneart,—
 Righ na trocùir a's na sith.

Faicibh, chairdean 'ga threigsinn,
 'Sa naimhdean treun tha ro òhian,
 'Sa 'nuair bha 'in buachail 'ga cheusadh,
 Sgap an treud air gach sliabh;
 Faicibh anam 'ga reubadh,
 Le claidhe geur ceartais De,
 'S aun 'san uair sinn a dh'eigh e,
 O na treig mi mo Thraith!

Nach eil 'ur cridheachan oga,
 Nis an toir air a ghaol.

'S gu'n robh e fein co ro dhcónach,
 'S gu 'm beil a throcairean saor ;
 Bheir e saibhreas gu lcoir dhuibh,
 'S iomadh solas faraon ;
 'S bheir e oighreachd ann gloir dhuibh
 'S fearr gu mor dhuibh na'n saogh'l.

Chlann a ghaol thugaibh geill da,
 'S leanaibh cheuman gu dluth,
 'S deanaibh 'm peacadh a threigsinn,
 'Se sud a cheus e air tus ;
 O'n a phaidh e 'ur n-eiric,
 Thugaibh geill dha a's cliu ;
 'S cruaidh 'ur cridhe mo theid sibh
 'Ga cheusadh as ur.

'S ma theid sibhse ehur dail ann,
 Ribidh cach sibh 'na'n lin,
 'S bidh na miannaibh fas laidir,
 'N uair theid an arach' le tiom ;
 'S iomadh innleachd th'aig Satan,
 'S tha sruth ar nadur a ruith sios,
 A's ged mheall iad an traths' sibh,
 Bheir iad am bas aig a chrìoeh.

'S mor buannachd na h-oige
 A gheibh eolas air fein ;
 Bidh tuilleadh tim agus treoir ac',
 Gu oibrìbh mor chuir an ceill ;
 Bheir sud gu onoir ro mhor iad ;
 'S bidh tuilleadh gloir dhoibh air neimh ;
 'S air feadh an la ni iad solas
 Ann an trocairean De.

Dh'iarr Ioseph a's Maois e,
 'S thug iad gaol do an oig',
 'S b'fhèarr leo masladh 'n Fhìr-shaoruidh,
 Na bhi na'n daoine ro mhor ;
 B'fhèarr leo coir 'san Fhèar-shaoruidh

A's ann a ghaols' a bli bco,
 Na na solasan faoine,
 Bh'ann an saoghal nan deoir.

Dh'iarr Rìgh Daibhidh gu luath e,
 'S e 'na bhuchail ri treud,
 'S gu sean aois rinn e luaidh air,
 'S chuir e bhuaidhean an ceile;
 'S an ni thug subhachas mor dha,
 Chuir e 'n oran dhuinn fein,
 'S iomadh cridhe ro bhronach,
 Dha'n dthug iad solas 'na dheigh.

Ged bha Solamh air arach'
 Ann aillghios gu leoir,
 'S e 'm f'ear-saoruidh a b'fhearr leis,
 'S thug e gradh dha 'na oig';
 Tha Ghna-fhocail ro fheumail,
 Anns gach ceum dh'ionnsaidh gloir;
 'S ann na chainnt tha mor eifeachd,
 A stiuireadh ceuman na h-oig'.

Bha Jeremiah a's Samuel
 'N am faidhean gle og,
 'S air son bhi leanntuinn na firinn
 Fhuair iad trioblaidean mor;
 'S an aghaidh aingidheachd na tire
 Thug iad firinn gu leoir;
 'S bhiodh iad 'g urnuigh os iosal,
 'S tric ri mi-ghean a s bron.

B' og Iosiah 'g a iarraidh,
 Ochd bliadhna do dh'aois,
 'S ged bu Rìgh e 'bha riaghladh,
 Bha e diadhaidh maraon;
 'N usir a leugh e an fhirinn,
 Bha chridhe dileas a's maoth,
 'S thug e aingidheachd na tire
 Gu bhi fo chis air gach taobl.

'S chi sibh Tinoti ris,
 Bha 'n creidimh fìor ann bho oig' ;
 Sheol a mhathair dha 'n fhirinn,
 A's bha e dileas re bheo ;
 A's ged bha Ios', air a cheusadh,
 Thug esan speis da bha mor,
 Bha e leantuinn a cheuman,
 A's bha e feunail do Phol.

O chlann ! cuiribhs' 'ur dochas
 Anns an trocair tha saor,
 'S leanaihb' 'n eiseimpleir ghlormhor,
 Th' aig an t-seors' thug dha gaol ;
 Ged their each gu bheil sibh gorrach,
 'S gur trath gu leoir dhuibh bhi naomh,
 Gur bochd bhi siubhal co bronach,
 Gus an toisich an aois.

Ach 's fearr dhuibbse bhi ciallach,
 'S a bhi fo dhion ann an tim,
 No bhi 'n cunnart nam piantaibh,
 'S a dhol gu siorruidh an dith ;
 'S fearr siubhal 'na fhabhair,
 'S a dhol gu bas ann an sith,
 Na na h-uabhasan gabhaidh,
 Bhios coinneach' each aig a chrich.

'S fearr codal mar fhircan,
 'S dusgadh ris 's a bhi deo ;
 Na bhi basach' fo 'n diteadh,
 S eiridh ris ann am bron ;
 'S fearr dusgadh 'na iomhaidh,
 'S a bhi mar ghrian ann an gloir,
 Na bhi fulang gu siorruidh
 Anns na piantaibh ro mhor.

Slan leibh nis' a chairdean
 'S O ! gun dail, bithibh naomh,

Ged a dh'fhuingeas sibh taircuís,
 Air a sga bho chlann-daon',
 Cinnt, ni siorruidheachd an ard sibh,
 Ann am Pharas a ghaoil,
 'S cha bhi bron, 's cha bhi bas ann,
 'S gheibh sibh lath'rachd gu saor.

Oran Do'n Aois.

Air dhomh bhi smuanach' air m' ionndran,
 Thachair seann-duine liath orm,
 'S thug mise urram do 'n aois,
 'S bha es' co faoilidh 'sa dh'iarrain;
 Ach 'se mhendaich mo bhron,
 Gur e seann *storie* dh' iarr e,
 'S ged bha neart uil' air fhagail,
 Cha robh cail aig' do 'n diadhachd.

Se so na smuaintean a dh'éirich,
 Mo thruaighe leir! mar a ta thu,
 'S truagh nach d'fhuaire thu bho t-oige
 Fíor eolas air slainte;
 Na'n d'fhuaire, 'se bheireadh dhuit solas.
 Naigheachd ghloirmhor ma'n t-Slanuighear,
 'S bhídh tu seoladh mo cheuman,
 Le comhairl' fheumail a b'fheard' mi.

Bu shona dhuit ann a t-oige
 Na'n d'fhuaire thu coir 's an Fhear-shaoruidh,
 'S gu'n chaith' thu neart agus treoir,
 A chum a ghloir-san a sgaoladh,
 Bhídh tu 'n diugh mar bu choir dhuit,
 A' tighinn beo air a ghaol san;

Agus bhiodh toradh a's blath ort,
Ged a thainig an aois ort.

Bhiodh tu foillscach', a ghloir-san
Do'n al og a tha 'g eiridh ;
'S do cheann liath 'na chrùn gloir dhuit,
O'n bhiodh eolas Mhic Dhe ann ;
Bhiodh tu 'g iarraidh an Ard Rìgh,
'S bhiodh a lath'rachd 's gach ceum leat ;
'S o'n 'se d' chairid a b'fhearr e,
Bhiodh tu 'g arach' na treud aig.

Bhiodh sith, a's sonas, a's dochas
Dol an codhail a bhais ann ;
'S thigeadh ainglibh o'n gloir,
A chum do thròrach' gu Pharas ,
An sin bhiodh t-aoibhneas co mor,
'S nach eil neach beo a ni aireamh,
'S cha dthigeadh aois ort na leonadh,
Ach siorruidh beo ann a lathaireachd.

Ach 's ann a tha thu a'd' chrianach,
'S do cheann liath dhuit 'na naire ;
'Se 'g innse nam ficheadan bliadhna
Chaith thu gun Dia anns an fhasaich,
Chaith thu madainn na h-oige.
Ri cluiche, spors', agus gairich ;
'S ged thug an latha do thròir uat,
'Tha thus' co feolmhor 'sa bha thu.

'S o'n a thainig an aois ort,
'Se nithe 'n t-saoghal bu Dhia dhuit ;
Bha thu 'g an ruith mar a dh'fhaod thu,
'S cha d' rinn a h-aon diu' do riarach' ;
Tha thu 'n diugh air do sharuch',
'S cha dean cach mar is miann leat,
Tha thu t-callach do d' chairdean.
'S do dbroch nadur 'g an pianadh.

Ach 'se sgeul is ro chraitich
 Gu'm b'eil am bas ort a tighinn :
 'S gu 'n toir thu cunntas mar bha thu,
 Ann an lathair a Bhreitheamh ;
 Bheir thu cunntas ma d' ghluasad,
 Do chainnt, a's smuaintean do chridhe,
 'S iomadh trocair bha luachmhor,
 'S gach gairm a fhuair thu gu tighinn.

An sin chi thu le searbhas
 An carn feirg bha thu tional,
 'S an t-eallach trom nach gabh giulan,
 Bheir sios gu dluth thu gu peanas ;
 'S biodh sud a meudach' do dhoruinn,
 An t-al og bhi 'g a d' leannal,
 'S le t-eiseimpleir 's do sheoladh,
 Gu'n d' rinn thu 'n treorach' 'sa mhearachd.

Ach tha trocair ann fathasd,
 Am feadh 's tha la na slaint' aun,
 'Tha sonas siorruidh ri fhaotunn,
 Ceart co saor 'sa ni gras e :
 O'n chaidh an obair a chrìochnach',
 Ni na milltean a thearnadh,
 'Sa thionndai'eas moran o'n seachran,
 Do na peacaich is graineil.

Ma 'se 's gu'n creid thu an fhirinn,
 Bheir an iobairt ud beo thu,
 'S bheir e fireantachd bhuan duit,
 A's athnuadhaichidh t-oige ;
 Theid a ghaol feadh do bhuaidhean',
 'S ni thu uail an a mhorachd,
 'S bidh fuil an Uain duit co priseal,
 'S gur e do shith e 's do dhochas.

'S ged tha 'm peacach cud bliadhna,
 Gach latha riamh fo na mhalluchd,

Ma philleas e gu bhi diadhaidh,
 Ma 'n aon-uair-deug gheicihh e beannachd,
 Fhuar an gaduich saor throcair,
 'Nuair bha'n deo ann gu fannach',
 'S chi sihh ris a mac stroghail,
 Fhuair e trocair gun cheannach'.

Ach ma theid thus 'a chuir dail ann,
 'S gu 'm b'eil am bas co ro dhluth dhuit,
 Theaga gu 'n dnuisg thu a marach,
 A's la nan gras air do chulthaobh;
 Chaill thu 'n la a bha soillseach,
 'S tha sgail na h-oidhch' air do shuilean,
 Chaill thu 'm foghar' 'san samhradh
 'S tha stoirm a gheamhraidh tighinn dluth ort.

'S mor tha choslas a hhais,
 Air taghaidh, 's dhail'nich do dheudach;
 Tha chraobh Almon fo bhath,
 'S na daoine laidir a' gceilleadh;
 Dh'fhail'nich nighcanaibh 'chiul,
 A's cha 'n eil surd ort 'g an gleusadh,
 'Tha crith do lamhan 's do cheann,
 A's dh'fhas thu mall ann do cheum'nan.

O 's mithich dhuit dusgadh,
 Ma 's an dun ort na flaitheas,
 Tha cudbrom t-anam ri fhaotuinn,
 Air snathain caol 'se air caithe,
 'S doilich leam mar a tha thu,
 'S an dara bas ort feitheamh,
 Ma 'se 's nach bi thu fo dbion,
 Mu 'n dtheid a ghrian ort a luidhe.

Bas an Fhìrean.

'S THOIR leam gur sona 'n aireamh,
 Tha fagail gleann nan dcoir,
 'S tha dol gu luath do 'n aros
 Tha uile lan do ghloir;
 Far nach claidh am bas,
 'S nach dthig namhad air an toir,
 'S nach cuimhnich iad mar bha iad,
 'Gan sarach' anns an fheoil.

O'n se 'n t-Uan thug speis dhoibh,
 Cha treig e iad gu brath;
 'S gun cheannaich e dha fein iad,
 Bha 'n eifcachd sin 'na bhas;
 Bu toilicht' phaidh e n' eiric,
 'S e fein a thoir na'n ait',
 'Se fuil na h-iobairt-reitich,
 Ni feum dhoibh ann's gach cas.

Rinn e o'n lagh an tearnadh,
 'Sa'm fiachan phaidh gu leir,
 'Sa naimhdean chuir fo shailean;
 Bha ghairdean ladir treun,
 A's dhoirt e spiorad gras orra,
 'Nuair chaidh ardach fein;
 A's dh'ath'raich sud an nadur,
 Gu'n dthug iad dhasan speis.

O'n chreid iad ann a fhirinn,
 Bha 'n inntinn dol na dheighl,
 A's fhuar iad e ni's priscal,
 Na ni 'sa chruinne-che;
 B'e 'n cliu san onoir ard sud,
 Gu'n dthug iad dhasan speis;
 'S gu'n mhiannaich iad gu brath,
 Bli 's an aite 's am biodh e fein.

'S math dhoibh nis gu'n dfhuair iad
 Co luath dol as an fheoil,
 'S a dhol a stigh do'n t-shuaimhneas,
 Far nach hi luaidh air hron;
 Bidh iad gun smal gun truail'eachd,
 Ma 'n cuairt do'n Chathair mhor;
 'S bidh h-uile neach thug huaidh ann,
 'S an t-Uan 'na uile ghloir.

Cha toir corp a pheacaidh
 Air seachran iad ni's mo,
 'S cha hhi iad mar a chleachd iad,
 A' gleachdadh ris an fheoil;
 A's saigh'dean teinnteach Shatan
 Gu hrath cha tig 'nan coir;
 'S cha'n fhaigh mi-chreidimh ait' ann,
 Le lath'rachd Rìgh na gloir.

Nan smuaintean olc a's diombhain,
 Bha riamh 'g an cuir fo leon,
 'S na h-aignidhean mi-rianail
 Nach striochdadh dha na choir;
 Gach latha bochd a's cianail,
 Le 'n grian hhi dol 's na neoil,
 Theich sud mar sgail na h-oidhche,
 A's shoillsich orr' an lo.

Cha ghearan an luchd-aitich',
 Air tinn, no bas, no truaigh';
 Tha craohh na beatha fas,
 Ann a meadhon Pharaìs shuas;
 'S tha 'duilleagan co aluinn,
 'S gu'n slanuich iad an sluagh,
 'S tha toradh feadh gach la oirr',
 'S fo sgail tha sonas huan.

'S tric bha iad laisd' le solas,
 An gleann nan deoir so fein,
 Ach 's tric a thigeadh neoil air,

S bhiodh iad fo bhron 'na dheigh
 Ach nis tha la mor ac',
 'S an solasan cha treig,
 'S iad seinn ni's binne mar mhoran,
 Na smeorach 'measg nan geug'.

'S ann nis tha 'n sonas buan ac',
 'S iad snamh an cuan a ghaoil;
 'S iad faicinn gloir an Uain sin,
 'G an cuartach' air gach taobh;
 Cha 'n fhaca suil, 's cha chualas,
 'S cha deach' a luaidh le daoin',
 Gach sonas thaisg e suas dhoibh,
 'S gu'n dfhuair iad e gu saor.

'S tric bha 'n sonas ard,
 'S an co'-chomunn blath le cheil,
 'N uair thionailcadh na braithrean,
 'S iad seinn air grasan De;
 Ach sgap' iad ris do 'n fhasach,
 'S rinn sud an cradh gu geur,
 'S is stric a sgair am bas iad
 O chaidreamh bhath a cheil.

Ach 's math dhoibh 'n la dhfhag iad
 An fhasach as an deigh,
 'S an dfhuair iad dol do'n aros
 Anns am bheil lath'rachd Dhe;
 Far am bheil na cairdean,
 Nach sgair gu brath o cheil;
 'S an gaol air nach dthig fuarach',
 Co buan, ri cathair Dhe.

'S tric a mhill e 'n suaimhneas,
 'S a dhfhag e 'n gruaidh fo dheoir,
 Bhi chombnuidh measg an t-sluaigh sin,
 Bha gluasad rcir na feol',
 'G am faicinn ruitli gun smuainteach',
 Gu luath a dh'ionnsuidh bron,

Air son gu'n chuir iad suarrach
An t-Uan le uile ghloir.

Ach sona' 'n dream a dhfhag iad,
'S a theich gu Pharas De ;
Cha 'n fhaie iad neach toirt tair dha,
No hristcadh aitheantean fein,
Se e th' ann an dream a bhuaidhaich,
'S a lean an t-Uan 's gach ceum,
A's thiormaich c bho 'n uair sin,
O 'n gruaidh na h-uile dcur.

Cha bhi 'n dream fhuair gras
Dcanamh tair air aon a cheil',
Cha bhi roinn, no partidh ann,
No neach gun ghradh d'a cheil',
Tha seachranaidh na fasaich
Air fhagail as an deigh ;
A's cha hhi Pol na Barnabas
A sarach' aon a cheil'.

Sibhse rinn ar fagail,
'S a chuir am has 'nar deigh,
Cha'n cagal leibh gu hrath nis
Gu'n caill sibh fabhair Dhe ;
Cha bhi buaireadh Shatan,
No failinn annaibh fein,
A's cha dthig Righ nan uamhas
N ar smuaintibh fcadh gach re.

Fhuair sibh crun a's oighrcachd,
'S tha 'r n-aoihhneas pailt gu leoir,
'S gu cinnteach tha sibh saibhir,
Mar oighrcachan na gloir ;
Tha ghrian an conaidh soillscach,
'S cha dthig an oidhch' 'nar coir,
Se 'n t-Uan ar caraid gradhach,
'S le lath'reachd bithidh sibh beo.

Rinn e ar sgeadach' rioghail
 Le fireantachd a ghrais ;
 'S cha dthig sibh dh'ionnsuidh diteadh,
 Cha 'r firinneach' le bhas ;
 A's dhfhag sud c co priseal
 'S nach bi sibh sgith gu brath,
 Toirt moladh agus cliu dhia,
 Le oran ur gach al.

Ged dhfhag sibh sinne bronach,
 An gleann nan deoir 'nar dcigh,
 Cha'n ann mar dhream gun dochas,
 Nach comhlaich sinn a cheil ;
 Tha sibhse an diugh co sgiamhach
 'S co geal ri grian nan speur,
 'S 'n uair bhios an obair crìochnaicht',
 Bithidh sinne triall 'nar deigh.

Rìgh nan Uamhas.—Bas an Aingidh.

FHIR theagaisg, cluinn e, 's gabh suim d'a reir.
 Tog suas mar thrompaid do ghuth, a's cigh
 Ri sluagh gun colas, tha nis a domhlach'
 Air sligh' na doruinn, 's gach feoil mar fheur.

Na caomhainn le truas iad, thoir fuaim gun dail,
 'S leig ris an truaigh' an la nan gras,
 Ged tha iad uasal, 's an inntinn uabhrach,
 'Se 'n t-aobhair truais iad 'n uair thig am bas.

Tha 'n duine truagh dol 'san uaigh gun dail,
 Thig Rìgh nan uamhas 'ga chuir an sas ;
 Ni tinn a bhualadh 's hidh 'n eigh chrnaidh aig,
 An saol sibh sbluaigh an e so am bas.

Tha piantaidh cruaidh air toirt uam mo chail,
 Tha crith is uamhann air tighinn 'mo dhail,
 Tha toirm 'mo chluasan, is m'fheoil air fuarach',
 An saol sibh shluaigh nach e so am bas?

Tha nis mo shuilean air tionail sglco,
 'S ann nis tha 'n saoghail dhomh faoin gu leoir,
 Mo thruaighe-leir! gu'n dthug mis mo speis dha,
 'S nach dean e feum dhomh 's mi 'n eiginn mhoir.

Mo neart 'gam fhagail 's mi falbh gu dluth,
 Mo chridhe failinn a's mi gun lus,
 'S mar gleidh sibh seoladh a chumas beo mi,
 'S 'n t-siorruidheachd mhor a tha 'm beachd mo shuil.

'S ann orm tha 'n t-uamhas roimh uair a bhais,
 'S mo dhochas truagh teicheadh uam mar sgail;
 Cha 'n eil mi 'n ordugh gu dhol thoirt codhail,
 Do 'n bhreithcamh mhor bheir gach feoil 'na lath'r.

Ach tha mo dhochas a trocair De',
 Cha rohh mi 'm phoitcar no deanamh bhreug,
 Mo ghniomh 's mo chomhradh ni 's fearr na moran'
 'S cha deanainn foirneart air neach fo 'n ghreun.

Mhaith mis mi fein do gach creutair beo,
 'S mi truasail dcirceach ri neach fo leon,
 A's ged a bhuaidhich am peac' air nairibh,
 Trid laigs is buair' ach cha b'ann de' m' dheoin.

Thilg iag gle og mi air trocair Dhe,
 A's lean a throcair mi anns gach ceum,
 A's dhith a's dhol mi 's ann aig a bhord-san,
 'S le dichìoll mor bha mi deanamh 'n reit.

Ach tha mis gun suaimhneas an deigh gach ni,
 'S nach seol sibh shluaigh mi, Cìod e tha dhith;
 Tha choguis bheo sa toirt uam mo dhochas,
 'S tha eagal doruinn toirt uam mo shith.

Tha mo chridhe 'g innseadh nach bi mi beo,
 'S gu 'n drinn mi di-meas air slaint' eo mor,
 Nach do chreid mi 'n fhirinn ma thimchioll Iosa,
 'S nach rohh e priscal dhom riamb 'san fheoil.

'S mi 'n tanam truagh nis d' an dual am has,
 Cha deach' m' ath-nuadhach' an la nan gras
 Ged thuirt an fhirinn gum hheil gach fircan,
 Air a bhrcith ris ann au la na slaint.

Do aithcanaibh naomh-san cha dthug mi geill,
 'S do shligh' na naomhachd cha dthug mi speis;
 'S eha d'fheuch mi cairdeas, no gradh, no firinn,
 Do 'n dream bha dileas 'ga leantuinn fein.

Aon tart no iarrtas cha robh mo chom,
 'S ann dhomh-s' bha'n diadhachd na h-eallaeh trom.
 'S mo ehridh' sas anns an ni rinn m' fhailinn,
 'Se sud rinn m' fhagail an diugh co lom.

Tha saighdean geur a' dol tromham dluth,
 Ach, O! au t-siorruidheachd tha'm beachd mo shull,
 Nam faighinn dail 's thigh'nn a ris gu slainte,
 Gu cinnteach dhfhasainn a'm' chreutair ur.

Nach bi sihh 'g urnuigh 's gum bheil mi beo,
 Ri Rìgh nan Duil o'n tha throcair mor;
 Ach tha mi failinn, slan leibh a ehairdean,
 Tha mis gu hrath gu hhi ann am bron.

Nis dhorch' mo shuilean le sgail a bhais,
 Nis chi mi chuis mar a bha e radh,
 Tha teinc mor ann, 'san sluagh 'g au rosdadh,
 Gun suil ri trocair air feadh gach al.

Ma 's duine beo thu nach cluinn thu 'n eigh,
 Nach creid thu 'n fhirinn a's dean d'a reir,
 Air neo gu einnteach cha dtheid do thearnadh,
 'Se sud am has gus an dthig thu fein.

Caraid 'is dluthaidh na Brathair.

NA EH mithich dhomh bhi toiseach
 'S a cantuinn oran ur,
 Mu 'n 'Tì rinn fhuil a dhortadh
 'S a' ghloir bha 'n a' ghnuis:
 'S e 'n caraid e a b' fhear dhomh
 Na each 's na h-uile cuis
 'S e 's dluthaidh lean na brathair,
 'S e ladair air mo chul.

Ach eia mar ni mi eainnt air
 'S gun samhladh dha fo'n ghrein;
 'S nach d' fhuair me teangaidh Ainglibh
 'Is lasair ghraidh d' a rcir:
 'S na 'n d' fhuair cha bhithinn sgi
 Dheth bhi sir 'g a ehur an geil;
 'S a 'g innseadh a' measg na'm firean
 Gach ni rinn e dhomh fein.

A sh' lanuigh'ear ro ghloirmhor;
 Mo threoir ge'd bha mi mall,
 Bu tu fear-stiuraidh m' oige
 Gu m' threorach anns gach ball;
 'S na 'n d' fhag u mi 's an uair sin
 Bu truagh dhomh bhos 'is thall,
 'S mi cluich' air bruach ain-eibhinn
 'S naeh bu leir dhomh an call.

Cha d' fhuair mi comhairle *Parannt*,
 Is brath'rean eha robh ann,
 No neach ghabh eura m tra dhìom,
 Chaidh m' fhagail anns a' ghleann;
 'S ge d' bha mi measg mo chairdean
 Cha babhaist doibh bhi cainnt
 Air ni 'n taobh thall do 'n bhas
 Dheanadh sta dhomh aig a cheann.

Ach bha do spiorad stri rium
 'S bha diteadh annam fein;
 'S chuir sud mi dh' ionnsuidh Phìobail,
 A dheanamb sìtb is reit:
 Chuir sud mi dh' urnuigh 'n uaingneas
 'S mi buachailleachd na treid
 'S bhiodh m' inntinn tighinn fo bhuadhras
 Is uanhasan ro gheir.

Ach thuitinn 's a mhi-churam,
 Is mhuchainn Spiorad Dhe;
 'S mar neul na madainn shuileadh
 Gach dusgadh bh' annam fein;
 'N uair thachrainn ris an t-sluagh
 Bhiodh cuir suarach nitheadh Dhe:
 Labhrainn agus ghluaisinn,
 Do reir an gluasad fein.

'N sin theicheadh Maois 's na Faidhean,
 'S gach Brathair fada uam;
 'S iad call 'n duil gu brath dhiom
 'S mi diultadh gras an Uain:
 Ach cliu gu 'n robh gu brath dhuit
 A shlanuir na 'm buadh!
 Lean thu anns gach ait mi,
 Gu m' thearnadh as gach truaigh.

Lot do shaighdean geur mi
 Is dh' eigh mi air son sìth;
 'S dh' fheuch thu dhomh mar geillinn
 Gu 'm eigin doll an di:
 Thuig mi gu 'm b' fhaoìn mo dhochas,
 'S gu 'n robh mo sheolan cli,
 'S gu 'n robh mi 'n cunnard mor
 A bhi 'n doruinn gun chrìch.

'N sin bheirinn geill gun dail
 Do na h-aitheanntean anns gach ni;

Streapainn beinn Sinai,
 Ga b' ard i, airson sith :
 'S thosaich mi co ladair
 Ri peac' is bas ri stri
 Mar neach an cunnard bathadh,
 'S e snamh gu bhi air tir.

Ach bha 'm peac' a buadhach,
 Is suaimhneas cha robh ann ;
 Is hha na tonnan uabhrach
 Gu luath doll thar' mo cheann :
 'S bha Satan 'g a mo bhuaireadh
 Gu teicheadh uat san am,
 Aig radh gu 'n robh mi gorach
 Is nach robh dochas ann.

Bhiodh e fiaradh a Phiobuill
 'S c feuchainn milltean sluaigh,
 Is cuid dhiu na 'n luchd mionaich
 Gun suim do ni dheth 'n t-sort :
 Is thuirte 'n sgrios thu 'n sluagh sin
 Gun truas ri sean na og ;
 'S gu 'r pharasaich ro uahhrach
 Luchd aidich fuar fo chleochd.

Ach thainig thu ga 'm chomhnadh
 'N uair dh' fhalbh mo thoir 's mo bhuaidh ;
 Is chaisg thu 'n sin an sort ud
 Bha 'n toir air m' anam truagh :
 Is dh' fheuch thu Dhe do ghloir
 Na thug solas dhomh car uair ;
 Chaidh 'n dream bha ga mo sharach
 A bhathadh 's a mhuir ruagh.

Sheinn mi 'n sin le solas
 'S e oran Mhaois 's 'n Uain,
 Mar neach a bhiodh a chomhnuidh
 'S a ghloir a ta bi-bhuan :
 Gun chuimhn' air truailleadh naduir

No tart na fasaich chruaidh ;
 Oir bha mo chomhnuidh 'n trath sin
 Fo sgail an 'Ti thug buaidh.

Ach thug thu mi do 'n fhasaich,
 Gu sluic is aros gharbh ;
 'S bha dris is droigheann fas ann
 'S bha uisge *Mara* scarbh :
 Is dh'fhuaraich gradh mo chairdean,
 'S bha cach ruim ann am fearg,
 O n' thug mi geil dha t-aitheantibh
 'S ri 'n gnathan nach dearbh.

'N sin dh' fhoillsich thu do ghloir dhomh,
 'S bha mais gu leor a' d' ghnuis ;
 'S 'n uair thuirt thu mairseadh beo,
 'S ann rinn m' anam solas ur :
 O n' rinn thu d' fhuil a dhortadh,
 Mo neart 's mo dhochas thu,
 Mo shith 's mo dhaighneach laidir,
 Mo shlainte 's mo cheann iul.

Thuirt thu 's leor mo ghras dhuit,
 Bi laidir 's bheir e buaidh ;
 'S cha dit' aon neach gu brath thu
 'S gu 'n phaidh mi tuilleadh 's luach :
 Ghleachd mi ris a bhas
 Gu 'd thearnadh o gach truaigh ;
 Is tagraidh mi do chuiscadh,
 Ann an cuirt 'n am flaitheas shuas,

Leansa mi gach uair,
 Agus gluais an slighe Dhe ;
 'S cuir t-callach air mo ghuailean
 Oir tha iad buadhach trein :
 'S ge d' bhi thu sgi s' an fhasaich
 Bi neart 's an lath do reir ;
 'S bi d' thaic ri fear do ghraidh,
 Is cha 'n fhag mi thu 's cha treig.

'S 'n uair rinn mi 'n seachran a'cheadh
 'S na gnathean gun fheum,
 Dh' fhuaireich gradh mo chairdean,
 Is clann mo mhathair threig;
 Is bhiodh na naoimh toirt tair dhomh,
 'N uair dh' fhaillneadh mo cheum;
 Ach gheamhannsa do lathaireachd,
 'S tu b' fhear na iad gu leir.

Nis togam m' Ebenesear,
 Is seinneam fein do chliu;
 Oir gu 's an uair so fein,
 Cha do threig thu mi co-dhiu:
 'S c' arsan nach biodh mo dhochas
 A' d' ghealladh mor 's gach cuis?
 Gu 'n toir thu mi thar Iordan,
 'S gu 'm faigh mi gloir is cliu.

Na 'n deanadh tu mo threigsinn,
 'S nach biodh tu fein rium bla
 Co dhuinnsidh theid mi?
 Oir cha 'n 'eil feum an each:
 Ch 'n 'eil ni fo 'n ghrein
 Ris nach d' fheuch mi arson slaint';
 Ach 's leighichean gun fheum iad
 'S dhomh fein cha d' rinn iad sta.

Dh' fheuch mi ri slighe na doruinn,
 Is cha robh solas ann,
 'S ri da mbaighstir comhladh,
 Is bha mo dhochas fann;
 'S ri slighe na fein-fhireantachd,
 Is cha robh sith dhomh ann;
 Bha binne bais 'mo chluasan,
 G' am ruaig 's g' am ruidh gu teann.

Ach 's grian 's a sgiath do lathaireachd,
 Is bheir thu gras is gloir;
 'S na gheabh bhi ann a d' fhabhar

Bheir thu dhoibh slainte mhòr :
 'N uair bha thu ann an sìth ruim
 'S e thuir mi gun gho,
 Gu 'r tu is tearmunn dileas,
 'S mo chuid an tìr na 'm beo.

Mo charaid thu! na fag mi,
 'S an fhasaich stuir mo cheum;
 Thoir neart a reir an la dhomh,
 Na fagsa mi 's na treig:
 'S a 'n uair ni tinn mo bhualadh,
 'S nach dean an sluagh dhomh feum;
 Dean thus' mo leabadh suaimhnaeh,
 A' cluinntin luaidh ort fein.

'S 'n uair bhitheas an saoghal sgith dhiom,
 'S gun ni ri dheanamh ruim,
 Bhiodh am bas na theachdair sìth dhomh
 Gu m' thoir air tìr a nunn;
 Theid mi a sealladh chaieh,
 Is mo ghuth gu brath cha chluinn;
 Ach bheir do ghairdean laidir
 Mi tearuint na tuin.

'N uair thionailcas mo chairdean
 'S an uaigh gu m' charamh sìos,
 Biodh an uaigh na leabadh thamh dhomh,
 Gus an lath an tig thu ris:
 Bi dluth throught gleann a bhais dhomh,
 'S a ghaoil na fag-sa mi,
 Gus am faic mi ann do ghloir thu,
 Fad sìorruigheachd mhòr gun chrìch.

Dean trocair air mo chairdean
 A dh' fhagas mi a 'm dheidh;
 'S biodh mo chuid uan 'g an arach
 Fo dhuthar sgail do sgeth:
 Tog fein luchd teagaisg blath dhoinh,
 'Ni 'n comhaidh sta do 'n treid,

'S bi ni 's dluthaidh dhoibh na brathair
Air feadh an laith fo 'n ghrein.

Tobair na 'n uisgeachan beo.

'S e mhiadaich truaigh chlann daona
Gu 'm beil iad faoin ann am barail,
'S iad 'g iarruidh 'n sonais 's an t-saoghal,
Far nach d' fhaod iad bhi maireann:
Thanaig mallachd do rireadh
Air gach ni th' air an talamh,
'S cha 'n eil sonas ri fhoatann
Anns na faochagan falamh.

Co bi thuigeadh mo *stori*,
Tha cuid dheth bronach ri aithris;
Chaidh mo mhealladh gle oga,
'S air slighe na doruinn mo tharainn.
'S rinn toilinntinean feolmhor,
Tric mo threorach 's mo mhealladh,
Mach o thobar mo sholais
Ge d' bha e 'n comhnuidh cur tharais.

Bhuail pathadh gle og mi
Arson solasan peacach;
'S cha robh tobar dheth 'n t-seort sin
As nach d' ol mi dol seachad:
'S cha d' rinn iad mo riarach,
O n' bha m' iartas co farsuing;
'S ann bha iadsan co neo-dhianach
'S gu 'n do mhiadaich iad tart dhomh.

Ach dh' fbosgail tobair na slaint' dhomh
Anns an fhasaich bha tartmhor;

Bhuail e charraig is thanaig
 Deoch rinn sta dhoinh air m' astar :
 'S ann a tohar tigh Dhaihhdh
 A thug do ghras dhomh a nasguidh ;
 Na riarach m' anam neo-hhasmhor
 'S a chaoidh gu brath cha bhì tart air.

Dh' fheuch thu aingeachd mo chridh' dhomh,
 Bha o 's 'n iosal am falach,
 'S cha toireadh m' oibrichean sith dhomh,
 Bha gach ni dhiu co salach :
 Ach 'se uisgheachan Shiloh
 Fuil na h-iobairt thug barachd ;
 'S ann an sud a tha 'n eifeachd
 Chum mo chreachdan a ghlanadh.

Ann a miadhan gach trioblaid
 'N uair bhitheann sgith le mo thuras,
 Fhuair mi deoch as an fhior-uisg,
 Chuir air di-chuimhn' iad uile :
 Bhiodh do gheallachan firinnach
 Ro phriseal dhomh uile ;
 'S hhitheamh cuimhneach air an tiom,
 Anns nach bi mighcan no mulad

Bhitheann cuimhneach cho suaimhneach
 'S a tha 'n sluagh sin cha dhachaidh,
 'S a tha 'n diu ag ol as a chuan ;
 'S cha leag an t-Ùan chaoidh tart orr :
 Cha bhì 'n gruaidhean fo dheoir.
 Is has no bron cha tig faisg dhoibh
 Ri taobh na'n uisgeachan heo sin,
 'S iad uile 'g ol as gu farsuing.

Bha mo chreachdan cho graineil,
 'S truailleachd naduir co salach ;
 'S cha robh mi siubhal mar bail leum
 Le corp a bhais bhì callach :
 Ach bhitheann cuimhneach an la sin

Ann an tair mi dbol thairis,
 Gu bbi sealbhach do lathaireachd
 Ann an aite nach bith small air.

Bhiodh luchd aidich gun gbras ann,
 Bhiodh luchd tarchuis is fanaid,
 Toirt iomadh huilleadh bha sarach
 Roinn do 'n ardan a hh' annams':
 Ach 'se *caiptean* mo shlaintc
 A lean le gairdeachas m' anam,
 Arson gu 'm b' fhiu mi hhi tarail
 Air a sgaths' air an talamh.

Trid bais is trioblaidean geuradh
 Chaidh e fein air an toiscach ;
 'S a mhiad 's a lean ann a cheuman
 Thug sud gu deuchainnean goirt iad ;
 Ach is sonadh 'n diu 'na lathair iad
 'S glan a shlanaich e 'n lotan ;
 Cha tig luchd angaidheach gu 'n sarach
 No sgeul gu brath cbuircas spot orra.

Bhithinn sona air uaircan
 Measg do shluaigh air an talamh ;
 Ach 's tric a dhealaich an uaigh sinn,
 'S a rinn n'ur truailleachd n'ur sgaradh ;
 Ach ghcabhainn heagan de shuaimhneas
 Le bhi smuaineach mu 'n lath
 Ann an cruinnich an t-Uan iad,
 Gu leir ma 'n cuairt do 'n righ chatbir.

'Nuar gheabbainn do latbaireachd
 Bhithinn ra le lan fhios air ;
 Gur sona 'n sluagh a thug gradb dbuit,
 'S nach robh thu 'd fhasaich do Israel :
 Shaoilinn gu 'm faicinn do ghloir thu
 Air na neoil tighinn ga 'm fhiosrach,
 'S bhithinn tolicht' gu leor
 A dbol do chathail le misneach.

Ach bha mo shoitheach co deothach
 Gu 'n tuisge beo ud a chumail ;
 Cha mhaireadh sud ach car *moment*,
 'S bhitheadh an fheoil 'g iarruidh fuireach :
 Ach 'n uair theid mi thair Jordan,
 Cha bhi bron ann no mulad ;
 'S bith' mi faicinn do ghloir,
 'S mo ghrian gun neoil chaoidh tuilleadh.

Ach 's aobhar mulaid ri smuanach
 Na tha de shluagh air a' mcalladh,
 Chaith an saothair 's am bua'ghean
 Gun fhois na suaimhneas air thalamh ;
 'S iad duilteadh 'n fhior uisge bheo so,
 'S am bheil solas gun ghainneadh,
 Chum an uireasbhuidh riarach,
 Tha mil, is fian, agus baiune.

Leam us sonadh an aircamh
 Fhuur gras gu bhi tarruing,
 Sith us sonas gach la,
 A tobair slainnt nach be folaimh,
 Theid iad gu talamh Chanaan,
 'S biodh 'n tobair lan sa cuir thairais,
 'S iad ag ol do 'n abhainn tha aluinn,
 Si ruidh air straidaibh na cathairach.

Oran na Missionaries.

THA 'n soisgeul buadhach air sluagh gun ghlas,
 S'a 'n dream nach cual e na n clann don bhas,
 Tha iad an comhnaidh gun Dia sgu 'n dochas
 A dhiobhail eolas air sligh na slainnt.

Nach aobhair bron leibh na sloigh to marbh,
 'S iad cuir an dochas an iodhail balbh,
 Ach co a theid a thoir sgeul ma 'n uan dhoibh,
 Thair muir us cuantean us radhad garbh.

Cluinn na h-ogainich dh' fhas co treun,
 Aig radh le solas se sinn a theid,
 Mo shaolas sibhse gun d'fhuar sinn grasan,
 Us gihht us talannt a ni dhoibh feum.

Tha 'n spiorad stri ruinn 's cha bhi sinn mall,
 Togail nar tir is gach ni atann,
 Thoir sgeul ma 'n fhirinn do dh' anmam priseal,
 Tha feadh na 'n innseachan fada thall.

Buaidh gu brath leibh air muir sair tir,
 'Theid mic na 'm faidbean le sgeul na sith,
 Suibhlaidh gu dlu' biodh nar casan 's gianbach,
 Gus an eirich grian air na duchar shios.

Bi sinn ag urnaigh on tha si 'm feum,
 Righ na 'n duil a bhi leibh sgach ceum,
 'S bheir sinn dhui foghlam sgach comhnadh dh'fhaodas,
 A chum bhi saorach sna duchar cein.

Tha nis an long togail suas na n scol,
 Gun toir thair chuanntean us tonnaidh mor,
 'S iad air an traigh gabhail ceud do 'n cairdean,
 Nach fhaic gu brath iad an tir na 'm beo.

Slan leibh a chairdean sa luchd nar gaol,
 Theid sinn do dh Africa sgach ait 'm bcil daon,
 S' iubhlaidh sinn China ga mor an tir e,
 S' air feadh na 'u innseachan 's feadh an t-saoghail.

Na bithidh bronach 's na dcaneamh caoidh,
 Tha 'n obair gloirmhoir solas na naoimh,
 S' gad thig am bas na gad rach nar bathadh,
 Bi sinne tearruinnt le Righ na 'n Righ.

Ach smor an smuanach nar truailleachd fein,
 Sa dol measg sluagh snach bheil eagal De,
 'S mo threigeas Dia sinn bi sinn gun dian,
 A measg sluagh co fiadhaich ri eon na 'n speur.

Se 'n sluagh a thearnadh th'againn mar chrìoch,
 'S mo bhios a' ghras leinn cha d' theid sinn cli,
 'S tha sinn an duil gu 'm bi es na dhian duinn,
 O 'r se tha riaghladh air muir s'air tìr.

Earbaidh gu leir sinn ri Rìgh na sìth,
 S' bheir sinne sgeul dhuì n'uar theid sinn tìr,
 S' bi 'n sgeul ro ghloirmhor air sluagh tighinn beo ann,
 A chuircas solas air feadh nar crìdhe.

S' theid sinn gu fasaich taobh thall a chuain,
 A dhionsaidh Africa s'gheabh sinn sluagh,
 A ruitheas ruisgt feadh na 'n coilltean dlu sin,
 Gun neach toir iul doi air sonas buan.

'S ri taobh na 'n abhnaicheann ni sinn tamh,
 'S le moran gradh thig iad faisg do lamh,
 'S cuiridh sinn an geil dhoi sligh na firinn,
 'S bidhidh iad co sìobhailt ri aon do chach.

'S nuar gheabh iad colas air gloir an UAIN,
 Bi gradh gu leor ac dha fein sda sh'luagh,
 Biodh naombachd fas ac bi mais us blas ac,
 A chuireidh nair air luchd aidaich fuar.

Sna bhios n 'n traillean dui aig an t'luagh,
 'S iad tric gan sarach gun iochd gun truas,
 Ni 'n crìdhe gairdeachas anns an t-lanuighear,
 'S nuar thig am bas ni iad sonas buan.

'S theid sinn gu innscanaich du gu leor,
 'S bi teas na grein a toir nainn nar treor,
 Far am beil an sluagh their gu n' d'fhuar iad tearnadh,
 Mo theid am bathadh sa 'n abhainn mhor.

Far am beil na bantraichean gan gu leor,
 Le bhi ga'n adhlac sga 'n losgadh bco,
 Fagaidh iad clann gun bhi gabhail truas diu,
 'S cha 'n fhaic sibh 'n gruaidhean a' chaoidh fo dheor.

Theid sinn le sgeul doi o Rìgh nan dul,
 Ma 'n ti chaidh cheusaidh sa luidh sa 'n uir,
 'S bheir gaol mhic Dhe iad gu 'n cleachda threigsinn,
 Us bidh gach te dhiu na creutair ur.

Us do dh' Arabia sinne theid,
 Feadh iomad duthaich 's Ierusalem fein,
 'S tha sluagh gun aircamh air feadh nan aiteanns,
 'Toir geil mar babhaist mon 'n fhaidh bhreig.

Chuir Mahomed cloc air le iomadh breug,
 'S le 'm fuil a'dhort thug e n' sluagh gu geil,
 A gealltainn solas areir na fcol doi,
 Sa 'n t-sioruighachd mhor far am bi e fein.

Ach gheabh iad eolas air aon mhac Dhe,
 Rinn fhuil a dhort' air an son gu leir,
 Se 's am fear-saoraidh 's mo bheir iad gaol da,
 Ni fhuilsan naomh iad sa 'n t-saoghals fein.

S' theid sinn gu conrad Orrissa 'n tait,
 Sa m bi miltean sluagh tiomchail Juggernaut,
 S' iad gun a cbial fo na cuiblaidh strìochda,
 S' cuidthrom na h iomhaidh ga 'n cuir gu bas.

Se sud an dochas se sud an dian,
 S' bc 'n sealladh bronach an sluagh gun chial,
 Bi cuid leth-bco ann sna con sna heon ann,
 A githadh am fcol h-uile la sa bhliadhn.

Theid sinn thoir luaidh dhoi cho truagh s' tha 'n cleachd,
 S' gu 'n glan fuil Ios o na huile peac,
 Brattach an uan curaidh sinn suas i,
 Us tionnailaidh 'n sluagh bhios a gluasd na reachd.

S' theid sinn gu tuath chum na 'n cuanntean reot,
 Sa dbionnsaidh beanntean an t sneachdaidh mhor,
 Sair feadh na 'm bean gheabh sinn sluagh nach gan ann,
 S cha d'thainnaig samhradh thug dhiu an cloc.

Tha cridhe fuar ac gun truas ri ni,
 Leir-sgrios us truaigh gach uar gun sith,
 Se 'n cleachd mar babhaist bhi measg na 'n Gaetheil,
 An neach tha laidir cuir each fo chis.

Slan leibh a'chairdean theid sinn gu luath,
 Thoir sgeul air slainnt dhoi'sair gradh an Uain,
 Eiridh grian na 'n gras us fo sgia bi slainnte,
 'S leidh cridhe bla ac sna h-aitean fuar.

Us gu sliochd Abraham theid an sgeul,
 Gu caoraich chaillteadh tigh Israel,
 On rinn iad tairchuis air Ios o Nazaret,
 Scap' sud sgach ait iad fo choraich Dhc.

Tha iad taircil 's thug each dhoi fuath,
 Ach tha 'n t' Ard-Righ ga 'n cumail suas,
 'S iad dol na 's lionair nuar the d am pianadh,
 'S cha do mhaig iad rianh ann a'measg an t-luaigh.

Lean iad na sgailean 's tha 'n duil gach uair,
 Gu'n d'thig Mesaiah 's gu 'd thoir e buaidh,
 Ach mnsaidh sinn dhoi' gur e a thainaig,
 'S gur e a bhasaich an' ait a t-shluaigh.

Creididh iad fein gur e sud an Ti
 Ma na sgriobh na faidhean us Daibhaidh 'n Righ,
 'S bi mais gu leor ann s'bi gloir thair chach ann,
 'Nuar thig na sgailean a bhar an cridhe.

Gach cinneach lubaidh us bheir dha geil,
 'Us thig na h-Iudhaich gu 'n duthaich fein,
 'S ga be bhios beo chi iad laithean gloirmhor,
 Nuar sgaoileas eolas 's gach ait fo n' ghrein.

Mà thug an t-Ard-Rìgh a mhac o ghloir,
 Gu 'uir a bhais agus fhuil 'a dhort,
 Co i a mhathair a dhiulltadh dhasan,
 A mae ab allain bha riamh 'san fheol.

Faie na' suil nis ga 'n togail suas,
 'S iad uile 'g urnaigh ri taobh a chuan,
 'Sa 'n cairdean bronach 's iad nis toir pog dhoi,
 Us nial na 'n deor air na h-uile gruaidh.

Tha na mathraiehean radh le bron,
 Slan gu brath leibh an tìr nam beo,
 Tha 'n crìde faisg 's iad ga 'n gramach ladir,
 Ris a bhroilleach bhla rìnn an arach og.

'Sa phiuthair ghradhaeh cha 'n fhear a doi,
 Air son a brathair si faisg nan dorn,
 'Si falbh air lamh leis us cis ga fagail,
 'Sa crìdhe failling le gradh 's le bron.

Thug an t-Athair gaol dhoibh 's cha 'n fhaod iad
 tamh,
 'Sgar e o eheil iad e fein le lamh,
 'S gad tha e trein a cumail air fein,
 Tha chridh reubadh eo mor ri cach.

'S tha 'n dream thug gradh dhoibh air son an t-Uain;
 Toir sealladh bla orr a dol h-uin a chuain,
 'Sa 'n dream gu h-araidh bha 'n coman bla riu,
 Tha iad ro chraiteach bhi tionndadh uath.

Aeh dl'fhalbh iad dlu nis le suirt gu feum,
 'Stha each ag urnaigh sa 'n suil na 'n deidh,
 A Rìgh na'n sluagh bios a dhoibh mar bhuachail,
 'S gleidh thus na h-Uain ud gach taobh a theid.

An tait bh'aig Eoin.

SE nighinn Shion 's fear dheth, si fhuar am fabhar mor,
 Bhi tighinn a nuas o'n fhasaich, us fear a graidh na
 coir,
 Cha 'n iarrains tuilleidh fabhair na gras an tir na 'm beo,
 Ach luidh air uchd an t-Slanuighear, an tait ann 'san
 robh Eoin.

Bhoidh am broilleach bla sin ga 'm arach 's bhithinn
 beo,
 Le neart na 'n briathrean grasmhor rin iaraidh bh'fhear
 nan t-or.
 Bhiodh manam air a shasach le pairt do 'n aran bheo,
 'Nuar gheabhann bhi fo sgailsan an tait ann san robh
 Eoin.

Cha b'eagail leam an tra sin gach namhad th'air mo
 thoir,
 'S gu 'm he do ghaoirdean grasmhor mo neart 's mo
 shlaint, 's mo thior.
 Cha sgaradh beath na bas mi gu brath o ghaol co mor,
 Bha cordain graidh co laidir, san ait ann san robh Eoin.

Cha chuimhnaichinn an tra sinn air sarach gleann nan
 deor,
 'Us trioblaidean na fasaich cha bhiodh an dras' co beo,
 Se 'n gaol nach gabhadh aichadh, a bhiodh an dras' ga
 'm leon,
 Air son nach robh mi airidh air an ait a hha aig Eoin.

'Nuar thaisicheadh mo nadur le nair 'us roinn do hhròn,
 Airson gu 'n robh mi granail an ard o laithean 'm oig,
 'S ann bhiodh a lamh gu grasmhor a tiormach 'n ard
 nan deor.
 'S aig radh 's leor mo ghras dhuit 's gu 'n d'fhuar u'n
 tait bhaig Eoin.

Dhinnsinn da le frinn gach ni bhiodh ga mo leon,
 Us dhortainn mach mo chridhe dha, us bhiodh mo
 shith romhor,
 Us theirinn fear mo gbraidh ris gu brath a'mharas beo,
 Na duisgidh e gus an ail leis sgur d' fhuar mi 'n tait
 bhaig Eoin.

S' nuar dh'fhailingcas mo bhuidhear, smi doll thoir
 suas an deo,
 Cha dean Rìgh na 'n uamhas, mo sgaradh uat 's thu
 beo,
 Nuar bhios mo chride failing smi fagail glean nan deor,
 Bo mhath an leabaidh bhais sud bhi ann sa nait bhaig
 Eoin.

S' mo dhuisgeas mi na iamhaidh, fo dhian sa 'n lath
 mhor,
 Se fein na sgail 's na ghrian dhomh, 's mi riaruichte
 gu leor,
 Chaithinn ann an t-sioraidheachd, 's cha 'n, ioraid-
 hean tuillaidh gloir,
 Ach suidh sios fo sgail son an t-ait an sa 'n robh Eoin.

An t-aonn ni Feumail.

SE gradh an t-saoghail is gaol na feola,
 An Iodbail-Aoraidh chaidh thaobh le moran,
 Se dh'fhag iad faon ma 'n fhear-saoraidh ghloirmhor,
 'S thug dhionnsaidh bhais iad gun Dia 's gun dochas.

Ach roinich Mairi an t-aonn ni feumail,
 Bhios feadh na sioruidhachd a'deanamh feum dhi,
 Nuar sgair am bas o gach ni fon ghrein i,
 Bha cuibhrean buan aic sa 'n uan chaidh cheusadh.

Bha Mairi 's Martha sa 'm brathair Lazarus,
 Na 'n truir bha ionmhainn le Ios o Nazaret,
 Bha iad maraon a toirt caidridh bla dha,
 S' bha 'n cridhe taomadh le gaol 's le gradh dha.

Bha Mairi deonach hhi 'n conaidh g'eisdeachd,
 Nam briathran grasmhor bha bla o bhcilsean,
 Shuidh i fo sgailsan us dh'fhas i eibhinn,
 Us chaill i cail do gach ni fon ghrein so.

Se bha i g'cisdeachd o bheul fear-saoraidh,
 Ma 'n aonn ni feumail 's cha leir do dhaon e,
 Us chail i cuimhn air gu 'n rohh i 'n saoghal,
 Sa 'm feum a mhuinntir bhi 'n eonaidh saorach,

Se so bo chomhradh dhi ris an t-saoghal,
 Cha 'n fhear do sholasan dhomh na plaoisgean,
 'Tha manam solasach ann na ghaolsan,
 Us 'n maisich dhomh e na clann na 'n daona.

Na duisgaidh n dras e tha ghradh gam lianadh,
 Oir s' fasnadh hla o gach storm us sian e,
 Se n' tuisge heo e nuar bhios mi cianail,
 S' nuar thig an' toir orm se m' baile dian e.

A' Mhartha, Mhartha, nach eisd u bhriathrean,
 O 'n 's fhear na 'n tor iad ri bhi ga 'n ioraidh,
 Nach sonadh 'n tait bhi gu hrath na fhianais,
 Sealbhach a lathairachd trid al na siorruidhachd,

Ach dheiraich Martha us ehuir i seol air,
 Gaeh ni bha feumail bha speis co mor dhaibh,
 Us bha i stri ris gach ni bhi 'n ordudh,
 Us uaillesean Israel aig a hhort aie.

Ach chaill i temper us dh'fhas i feinail,
 S thuir ri fear saoraidh mo thug u speis dhomh,
 Nach d thoir u ordaidh do Mhairi eiridh,
 S' bhi deaneamh comhnadh us moran feum air.

O Mhartha, Mhartha, se thuirt e fein ri,
Tha iomaid ni gad chuir troimh-cheile,
Ach feuch naeh dibir u 'n taon ni feumail,
Dh'fhag Mairi siochail on si bha 'g eisdeachd.

'Se 'n t-anam ailegan airaidh chreutair,
'S mo bhios e tearuinnt se t-aon ni feumail,
'Sa 'n dream a dh'fhagas e fo naneibhainn,
Bith bron 's bith bas ac' gu brath na dheidh sin.

Thainaig am bas air na h-uile chreutair,
'S tha truaigh fas anns na h-uile ceum dhoibh,
Ach nis tha slainnt anns an 'Ti chaidh cheusadh,
Co saor sa s'ail leibh do 'n dream a dh'eisdeas.

Se 'n taon ni feumail bhi faighail colas,
Air Uan De Phaidh an eirig inhor sin,
Le chorp ga reubadh us fhuil ga dortadh,
'San shaor e shluagh o gach truaigh us doruinn.

So 'n taonn ni feumail nach treig gu brath iad,
Ni maith 's gach ceum dhoibh 's theid trid a bhais leo,
Bhios feadh na sioruighachd na tobair slainnt' dhoi,
Toir sonas buan doibh nach cualas aichadh.

Beatha an Duine.

Tha guth Iehovah 'g radh Eigh!
Tha gach feol mar am feur,
Sinn uille suithail le ceumanaibh luath,
Mar neach ag innseadh a sgeul,
Tha nar tiom fo na ghrein,
Tha sud toir cunnt dhuinn gur feur an sluagh.

Bio se sa mhadainn fo bhla,
 'Sa nis mar lillie aig fas ;
 Na mar na rosan us ailde snuadh,
 Ach shearg an duillegg gun dail ;
 'S dh'fhalbh a mhaise dheth mo thrath,
 'S gann gun d'fhuirich a bhla ear uair.

Tha sinn mar fhaileas co dhiu,
 Gun ni ach sealladh na suil
 Gabhail seachad mar smuid theid suas ;
 Theid sinn thaireis gun dail
 Mar fhaon fhaileas na sgail,
 An diu air thalamh 'sa maraeh 's an uaigh.

Tha sinn air turais si sgi
 Car oidhche fuirach 's an tir,
 San tigh mhor 's nach eil sith na doigh ;
 'S aig bris na faireadh a ris,
 Tha sinn a fagail gach ni
 'S eha 'n fhaic iad tuillaidh sinn an tir nam beo.

Tha sinn aig eiridh on uir,
 Thoirt aon sealladh le 'r suil
 Air sluagh tha siuthal gu dlu 's na roid :
 'S 'n uair gheabh sinn sealladh do na ghleann,
 'S na h-uile diamhanas a th'ann ;
 Tha sinn a falach nar ceann fo 'n fhoid.

Tha 'nar beath air a roinn,
 Mar aisling na h-oidhehe ;
 Trie fo thrioblaid us roinn do shithl :
 Aeh 's beag an ceum a ta ann,
 'S bith nar reis aig a ceann,
 Feueh 's bruadar a thanu 's gach ni.

Dh'fhalbh Mcthusla fein,
 Ruidh e dlu anns an reis,
 Dh'fhalbh a neart agus gheil e do'n uaigh :

'S dh'fhalbh na linnean gu leir,
'S an dream a b'ainmail fo'n ghrein,
'S tha sinn dol air an deidh gu luath.

'S ma fhuar iad eolas air gras
Thug dhoi dochas na'm bas,
Tha iad sonadh gu brath ann an sith ;
Ach ma 'se thachair na ait
Nach robh aca ach sgail,
Cha chuir iad ceart nis na dh'fhag iad cli.

O manam be sgi !
Dheth gach failcas is ni
'Tha u facinn ann an tir na'm beo ;
'S taisg t-ionmhas san tir
'Sa'm beil sonas gun chrich,
Dean do chuibrinn do Rìgh na gloir.

Dean do roigheann gach uair
Dheth bhi leanntuinn an Uain,
Anns gach eum anns na ghluais e fein :
'Se Fear-saoraidh na'm buaidh,
'Thoir do ghaol da gach uair
'S biodh do chridhe dol suas na dheidh.

Bios e dhuit na bhaile dian
O gach *storm* agus sian ;
'Sni e do sgeadach gu sgiamhach ur ;
'S do chionta salach gu leir
Ni e'm falaich e fein
O radhrac ro gheur a shul.

Ma 's neach u 's am beil cial,
Na bi 's socrach do mhiann
Air ni nach dean dian dhuit thall ;
Ciod an tairbh ann duit fein
Ged fhaidh u'n saoghal gu leir
Ma bhios t-anam 's tu fein air an call.

'Thus tha og ann do lath
 Gabhsa eolas air gras,
 Ma'm bi do chridhe an sas ann sa 'n t-saoghal :
 Gabhsa tlachd ann na thra
 Ma 'san tig ort am bas,
 Na ma 'n eail u do chail leis an aois.

'S thus oganaich threin,
 Na dean uail asad fein ;
 Lean an t-Uan agus gcill na thra :
 Tha 'm has a sior tighinn ma 'n cuart,
 'S gad dhean us stri hheir es huaidh,
 'S bheir e sios u do 'n naigh mar ehach.

Na ma 's maideann u thar
 Bhi ni 's *boidhche* na cach
 Cha 'n eil do mhaise ach mar bhla an fheoir :
 Gabhsa tlachd ann an Dia,
 'S gheabh u mais agus sgiamh,
 Gu bhi soillseach mar ghrian ann an gloir.

'S ma thug an aois dhìot do threoir,
 Na idir an-shocair mhor
 Is ma 's ail leit bhi og a ris,
 Teich gun dail dhionnsaidh 'n Uain,
 'S bheir e gras dhuit bheir buaidh,
 Gad a bha u air a bhruaich dol sios.

'S ma tha u scahranach truagh,
 Gun chuid gun cairdean ach fuar,
 'S gun mheall na sgailean u uair no dha ;
 Thoir do ghaol nis gu mor
 Do 'n Fhear-saoraidh tha heo,
 'S bios tu saibhair gu leor aig a bhas.

'S gad robh do ghraidhnaehas mor
 Le onair, saibhras, us gloir,
 Cha 'n eil annad ach feoil fo bhla ;

'S mar bheil t-Fhear saoraidh se beo
 'S mar e neimh do thigh stor,
 Bios tu falamh gu leor aig a bhas.

An Fhois Shioruidh.

NACH sonadh suaimhnach an sluagh a dh'fhag sinn,
 Theich as gach truaigh 's chaidh suas gu Pharas;
 Lean iad an t-Uan 's iad air chuart 's an fhasaich
 Is dh'fhag sud suaimhnach aig uair a bhais iad.

'Se 'n fhuil chaidh dhortadh thug coir tre ghras dhoibh
 Air heo-dhochas nach deach a narach;
 Thug fuil an Uain tuilleadh 's huaidh na'm bas dhoibh
 'S gad fhuar an uaigh iad b'e 'n leahaidh thamh i.

'Nuar chuir iad cul ris gach duil fon ghrein so,
 Dh'fhosgail an suil an an duthaich neamhaidh,
 Seinn Halleluiah, sa chliu na 'm heil san,
 'S tha saoghal ur dhoi a nis air eiridh.

Tha fois o'n t-saoghal 'so chorp a bhais ac,
 'O chionnt 'so dhaorsa 's cagal trailleal,
 'S o ain mbiannaidh mi-rianail laidir,
 'S o smuianntean diamhan hha riamh ga 'n sarach:

Ach feartaidh ghaoil dh'fhosgail geat na 'n gras dhoibh
 'S cha deach mi-naomhachd a stigh ri 'n sailcan;
 Se 'n fuil thug saorsa dhoibh sriun glan a' naduir,
 'S tha fois bi-bhuan ac on truailleachd ghraineil.

Bha Satan an toir orr's hha saighdean gcur aig,
 'S droch shluagh air ordaidh gu bhi ga 'n teumadh;
 'S tric chrith am feoil 'n uar a bhiodh e heucaich,
 'S bhiodh tuillteann mor a dol air an deigh leis.

Ach thug iad buaidh, 's chaidh iad suas gu Pharas,
 'S tha combhaidh bhuan ac 's an daighneach laidir;
 'S cha tig droch shluagh ann na buaradh Shatain,
 Tha fois us suaimhneas gu buan 's gu brath ac.

Mi-chreideamh laidir, cion-cail, 's mi-churam
 Theich sud mar sgail, nis 's tha sealladh suil ac;
 'Sa chogais b'abhaist a bhi gan sgiursadh,
 Chaidh tost le bhas or 's gu brath cha duisg i.

Cha tig fear fiachan a gearaidh paidhe,
 Na bagran fiadhaich o bheinn Sinai:
 Tha ceartas riaraidh 's an lagh air ardach,
 'S tha fois gu sioraidh fo dhion a lathairachd.

Cha bhuail tinn iad na aire na eiginn,
 Na tart na sgios iad na teas na greina;
 Na bas na bron, 's cha bhi caoidh na cigheach,
 Ach fois bhios sioruidh 'sa ghrian air eiridh.

Stric chuir e smuaineach air sluagh na h-oighre-
 achd,
 Gu 'n tigeadh glaodh or ma mheadhean-oidhech,
 'S nach biodh an lochran air sheol na soillseach,
 Na deis thoir codhail do dh'Fhear na Bannse.

Nis tha 'm Fear Poisde ac 's iad beo le lathairachd,
 'S iad nis co sgiambach 's bo mbian le 'n cairdean;
 'Us slainnt as ur tighinn o ghnuis an Ard-Righ,
 'S iad sonadh suaimhnach gun luaidh air bas ac.

Fhuar iad Sabaid a nis bhios sioruidh,
 'S coinnidh nach sgaoil 's am beil gaol neo-chriochnait;
 Theich na neol 's laithean bronach cianail,
 'S tha sonas mor ac 'sa ghloir ga 'n lianadh.

Nach truagh do riri an sluagh ni tair air,
 'S nach creid na fhirinn an lath na slainnte;

Gun fhois gun sith ac 's an tiom ta lathair,
'S biodh bron us truaigh gu buan 's gu brath ac.

'Se dream gheabh coir anns an fhois neo-chriochnach
Fhuair sealladh mor air an cunnairt shioraidh ;
Ach fhuar iad eolas air gloir na Trianaid
'S dhag sud iad oirdhearc le maise na Diadhachd,

Oran do'n Uaigh.

BHEIR mi 'n dan so dhuit uaigh
On a tha u gun truas ;
'S tu dh'fhagas iomad gruaidh fo dheor ;
'S gad tha milleanu sluaigh
Air an ioman fo 'd bhruach,
Cha d'thuirt u fhathast gun d' fhuar u gu leor.

'S ann tha t-iartas co mor,
'S nach bi u riaraidh ri 'd bheo ;
Tha u giaraidh do choir gach lo ;
'S nuar chnamhas tu gu leor
Eadair chnamhinn is fheol,
Tha u rithis, an toir air cach.

Tha u eolach air a bhas
Dol an conaidh ri shail,
Deanamh coir air na dh'fhagas e marbh :
'S ann an lath na dha
Bheir u leit iad gun dail,
Gad robh an dcalachdain gabhaidh searbh.

Thug u 'n leanaibh o Mhathair,
'S cha do ghearran u cas ;

'S cha bu truagh leit a rann na gaoir,
 Gad bha broilleach co bla,
 'Sa cuid ciochan co lan,
 Thug u uath a h-ailegan gaoil.

'S gad robh 'n teaghlach a fas
 Lan caoimhnas us blas,
 'S iad na 'n oighreachan ard air sith,
 Thig u fein us am Bas
 Leis an sgeul nach bi bla,
 Ga 'n cuir o cheille an dras sa ris.

Chunnaig mis u co fuar
 'S clann a' ranaich aig do hhruach;
 Thug u 'm Parantann uauth le cheil,
 'S ann a dh'aitlne u gun truas
 Iad dhol dhachaich gu luath,
 Gad dh'fhag u'n dachaidh co fuar nan deidh.

Bhrist u ccanghlaichean gaoil
 Eadar mhnathan us daoine,
 'Nuar bu tairis an gaol 'san speis;
 'Thug am bas dhiu an snuadh
 'S rinn us an caramh fo 'd bhruach,
 Air choir 's gu 'n d'fhas iad gle fhuar da cheil.

'Thug u leat na cinn iul
 'S d'hag u 'n Eagalais bruite,
 'Sa luchd teagaisg sa 'nuir nan tamh:
 Bheir thus leit do chuid fein
 Gad a sgapadh an treud,
 'San dream bha 'u caidraidh a cheil co bla.

'Sa mhiad 'sa bheir u fo chis
 Cha neil deir ort a ris;
 Ni u 'm pronnadh co min ri luath,
 'S cha 'n ainich neach a chuid fein,
 Ni u maisgadh le cheil
 'S ann mar sud tha u fein gun truas.

'S gad a ghleachdadh an sluagh
 Chum a chreach a thoirt uat,
 Thug u 'n dreach dhiu san sruadh sa 'n gloir ;
 'Nuar a dh'fhosglas do bheul
 Tha u salach us brein,
 'S cha neil ni an do chreutair beo.

Ach nach cuimbne leit fein
 Neach a bailt bba fo'n ghrein,
 Fhuar e bas on chaidh cheus air crann ;
 'S 'nuar a luidh e san uaigh,
 Rinn u caithream le buaidh
 Mar nach be ceannard an t-luaigh bhiodh ann.

Ach an ceann na 'n tri lath,
 'S ann a dhuisg e an ard,
 'S chuir e chul-taobh ri bas us uaigh :
 Be sud madainn nan gras
 A thug fuasgladh do chach :
 Caite a nis ma ta 'm beil do bhuaidh ?

Thig e fhathast ann an gloir,
 'Sud an lath bhios mor :
 Bheir e gaoirm 's thig gach feol na lathair ;
 'S theid thus a rannasch gu cul,
 'S na mairbh a thionndadh on uir
 Bi moran ann diu 's iad a bruchdadh an ard.

Eiridh 'n dream fhuair gras
 Ann an lath na slainnt,
 Theid an sgaradh o chach san uar,
 'S bhios iad sgiambach gu leir
 Ann an lambaidh Mhic Dhe,
 Mar a ghrian anns na speuran shuas.

Laig sa truailleachd us bas
 Theichaidh uath nis gun dail :
 Cliu do 'n Uan on se 'n Slanuihear trein,
 'Se their iad ris an uaigh

Cait a nis bheil do bhuaigh ;
 Bhios iad seinn sud dol suas gu neimh.

A Chulaidh Sgiamhach.

'THA 'n t-al so fas co diamhan
 'S iad ruidh air sgiamh na feol ;
 Gach fasan ur ga iaraidh
 A lianas iad le prois :
 Bios iad a deanamh uail as
 Mo bhios an gruaidh mar ros,
 Mo sgeadeachar le side iad
 Le olainn mhin 's le or.

Gad d'fhaidhainn bhi co oirdhearc
 'S gur mi bu bhoich a snuadh,
 Tha sud mar hhlà 'n fheor, us
 Cha mhair a ghloir car uair ;
 Gad sgeadaichar le side mi
 O'n durag dhioblaidh fhuar ;
 'S cha neil an cach ach aodach
 A thilg na caoraich uath.

Cha 'n fhag sud mi co boidhach
 Ri neomhnaidean ua 'n gleann :
 Theichaidh e mar sgail uam
 'S cha bhi e marach ann ;
 Bheir An-shocar an snuagh dhiom ;
 'S ni 'n uaigh a chuir gu ceann,
 'S cha 'n aithnaidh neach a chi mi
 An sin gur mi bhios ann.

Ach se dh'fhagadh sgiamhach sinn
 Iamhaidh 'n Tì as Aird ;

Firinnteacbd us naomhachd,
 'Us gaol 's na h-uile gras :
 Umhlachd an Fhir-saoraidh,
 Bhi dhuinn mar Eodach slainnt,
 Sud firrinteachd bhios sioraidh
 'Us sgiamh nach cail a bhla.

'Se sud a chulaidh sgiambach
 Co gcal ri grian na 'n speur,
 'S bha comhairle na Trianaid
 Ga cuir an rian gu leir :
 Cha 'n fhuilluing i a caramh
 'S gu brath cha bhi na fheum,
 Sann cheannuich Criosd le bhas i,
 Gu toir da chairdean fein.

Frcagras i sliochd Adhamh,
 Gach Inbhe us ait us duil ;
 'Us tha i saor tre ghras dhoibh,—
 Gach neach le 'n ail thighinn dlu,
 O manam faidbsa pairt dhi !
 Gu brath si 'n trusgan ur ;
 Freagras i an dras' u,
 'Sa bhas, 'us aig a chuir.

Cuir uat gach luidag ghranail
 'Us paisg an ard u fein ;
 'Ta chulaidh-sgiambach ail so
 Bheir bar air cach gu leir :
 Gad sgeudaichir le or iad
 'S tu 's ghlormhor na iad fein,
 Na lilean 's na rosan
 'S tu 's boich na iad gu leir.

'Nuar chuireas tu an ard i
 Bheir i dhuit slainnt sa'nuair,
 'S cumaidh i co bla u
 'Nuar bhios cach co fuar.
 Bheir i nuas an t-ardan,

'Us ni i tair air uailse ;
'S theid gaol air feadh do nađair
Bheir iochd us blas ma 'n cuairt,

Lc bhi ga caith 'n conaidh
Cha chaill gloir na li.
'S ni i 'n lath Phosaidh
Da nighinn og an Righ,
Ni i san 'n lath mhor dhuit
'S am fianais sloigh gach tir,
'Us sailseachas tu 'n gloir le
Fad sioruidhachd mhor gun chrich.

Gad thig an aois mu 'n cuart ort,
'S gad dh'fhalhh do shnuadh gu leir,
Ni i d'oig anuaghach
Mar Iolar luath na 'n speur ;
Neartaicheas i sh'luagh san
Nan siuthal suas gu neimh,
'Sa 's ioghantach ri luidh leam
Gach buaidh tha innt gu leir.

'Sa 'n saighdear chuir an ard i
An lath bhlaire us cruas,
Dh'fhag e co dana
Gun eagal bais na truaigh ;
Cha druighe saighdean Shatan air
'Us lotan hais cha d' fhuair :
'S ann phill c dhionsaidh Pharas
Le gairdheachas us buaidh.

'S ann le bha mnathan Diaghaidh
Gau deanamh sgiambach fein ;
'S ann le sud thug Sarah
Am har air each gu leir,
'S gach nighinn thaic sa 'n fhasaich
'S iad 's ailt tha fo na ghrein ;
Tha spioraid tairais hla ac
'Sa gras a thig o 'm beul.

'S an dream a chunnaig eon diu
 A seinn an oran nuadh,
 Bha gach aon na 'n oighean,
 'S iad seinn air gloir an Uain;
 'S aig radh cliu gu brath dha
 'S ghras thug dhuinne buaidh;
 'Sonaidh sinn le lathaireachd.
 'S air bas cha chluinn sinn luaidh.

Stri ann an Zion.

Biodh iomadh teangaidh comhladh
 A seinn air gloir an Uain,
 'Nuar thionalas gach seort diu
 Air comhnard Shion shuas;
 Gach aon a stri ri chairdean
 Co 's airde gu dol suas,
 'Us co bheir barachd gradh dha
 Airson a ghrais a fhuar.

Biodh leanabh o'n a chich ann
 'Se stri ri guth bhi Ard,
 'S aig radh cliu gun chrich dhuit
 Thug mise tir sa 'n aits;
 Is sgeadaich mi le firinnteachd
 Le slainnt us sith tre ghras,
 'S cha deach mo chlaoidh le ni, dheth
 Na trioblaidean fhuar cach.

Their oganach' measg chaich ann
 Gu h-ard le moladh mor,
 'S mise an comhar araidh
 Air gras 'nuar tha mi beo;
 Bu leanabh dha na bhas mi

Bha 'g aichadh Rìgh na glòir :
 'S ann phìl e mi 'nuar bha mi
 Gun tuigs gun slaint gun treoir.

Biodh seann duine liath ann
 'Se gearraidh ghuth bhi Ard,
 Molams e gu sìorraidh
 'Sann dhomh a b'fhiach thair chach ;
 Chaith mis mo neart 's mo bhliadhnaidh
 'S mi riabh do'n pheac mo thrail,
 'S ann aig an aon uair-deag, oirmsa
 Dheirich grian na'n gras.

Biodh cinnich dheth gach seort ann
 A gearraidh glòir thoir dha,
 Airson gun sgap e an ceo sin
 A 'chodaich iad gach la ;
 'S gun sheol e dhoibh na trocair
 An dochas chuir na bhas,
 'S gu cinnt their iad bu choir dhuinn
 An glòir, thoir dha thair chach.

Biodh Pharasaich fhuar trocair
 A seinn an oran nuadh ;
 Be 'n uibraichean an dochas
 Ach thug e'n clochd sinn uath,
 'S bo mbiann leo bhi toir glòir dha
 O 's cionn gach seort do'n t-sluagh,
 O'n shaor e le fhuil fein iad
 'S gach fàsgadh breig thoir uath.

Thoir leam gur biun an ceol sud
 'S gur solasach an stri ;
 Bios iad a sealltuim comhladh
 Air maise us glòir an Rìgh ;
 Toir cliu us onair Ard dha
 'S gu brath cha bhi iad sgi,
 Millteadh do mhillteadh 'n aireamh,
 Ach 's aon a mhain an cridh.

Ach anam rannsaich fein sud
 'S na mcall u fein gu truagh ;
 Mar dean u 'm peac a threigsinn
 'S mar toir u geil do 'n Uan,
 'S mar bi thu air do naomhach
 An taobh a bhos do 'n uaigh,
 Cha bhi u measg an aircamh
 Bhios seinn gu brath le buaidh.

An Soisguel.

'S e 'n Soisgeul siorruidh a naigheachd ghlormhor,
 Tha'n obair crìochnaicht', na dh'iarr Iehobhah,
 Tha ccartas, firinn, tha sith a's trocair,
 Toirt slaint' do dhaoine 'se saor gu leoir dhoibh.

'S ghaol bha siorruidh 's an d' rinn e toiseach',
 Gu'n dthigeadh Iosa le slainte mhor dhoibh,
 'S an uair ghabh e naduir gu'n phaidh e 'm fiachan,
 A's thug e dioladh le fhuil a dhortadh.

Tha gaol ri luaidh ann 's cha chualas aicheadh,
 Rìgh nan sluagh dol an deigh nan trailean,
 'S ag eigheach sith, 's O nach pill sibh chairdean,
 'S gu'm bi mo ghaol duibh co saor 's is aill leibh.

Mar thog Maois an nathair 'san fhasach,
 'S 'n uair sheall an sluagh ris bha buaidh a's slaint
 ann,

Mar sin tha'n t-Uan sin Mac Dhe air ardach',
 Thoir slaint do dhaoine le saor ghrasan.

B'e 'n sgeul ro-bhin n e air tighinn do n fhasach,
 Gu sluagh tha tinn leis na lotan basmhor,
 Tha leigheas cinnt ann, is leigh grasmhor
 Nach d'fhailiug riamh, a's cha d' iarr e paidheadh.

'S trompaid Dhe e ni feum do thrailean,
 'S do luchd nam fiachan nach uarrainn paidheadh,
 Bha ceangailt' riamh ann an'cuibhreach Shatain,
 'S gum faigh iad fuasgladh 'san uair ma's aill leo.

'Se 'n sgeul ro-phriseal bheir sith a's suaimhneas,
 Do 'n dream tha sgith a's fo throm uallach,
 Tha 'n lagh 'g an diteadh 's 'g an sior-ruagadh,
 Gu fois a's sith ann am fuil an Uain sin.

Tha'n t-aran heo ann 's gu leoir ri fhaotuinn,
 Do n' mhac stroghail bha deoth'l nam plaosgan;
 Tha Athair trocaireach ruith 'na chodhail,
 A's bheir e pog dha le moran faoilte.

'Se 'n sgeul ro-ghrasmhòr do 'n aireamb sluigh sin,
 A threig an cairdean 's rinn cach chur suarach,
 Gum faigh iad peath'raichean agus braithrean,
 'S bithidh 'n 'Ti a's aird deanamh cairdeas buan riu.

So sgeul air fireantachd fhior-ghlan aluinn,
 A's robe righail theid sios gu'n sailean,
 'S na fhuair an fireantachd fein ro ghraineil,
 Sud trusgan duhailt bhios ur gu brath deo:hh.

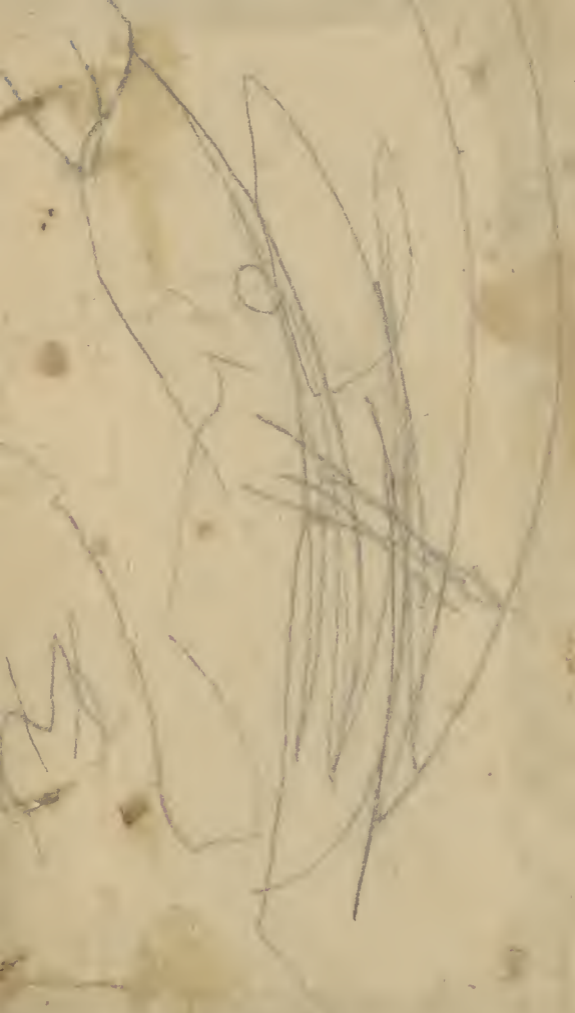
Tha 'n Soisgeul priseal do'n 'Ti chaidh sharach',
 Air son bhi dileas air taobh an t-Slanuighear:
 Cha hhi dith air dol trid na fasaich,
 'S tha 'n saibhreas fìor aig an tìr IMMANUEIL.

A chairdean'gaol nis nach gabh sihh coir dheth,
 'S gum bheil iad saor dhuihh na nithe ghlormhor,
 O'n 's rabhaidh fhior e, cinnt' 's mor an diteadh
 Do 'n dream ni di-meas air slaint co mo ris.

A' CHRIOCH.

58972

